

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SYLVIA MORROW

LOVE
TRIANGLE

Aşk Üçgeni

Sylvia Morrow tarafından

İçindekiler

Aşk Üçgeni

Birinci Bölüm - Cliff

İkinci Bölüm - Trig

Üçüncü Bölüm - Kristal

Dördüncü Bölüm - Cliff

Beşinci Bölüm - Trig

Altıncı Bölüm - Crystal

Yedinci Bölüm - Cliff

Sekizinci Bölüm - Trig

Dokuzuncu Bölüm -

Kristal Onuncu Bölüm -

Trig

On Birinci Bölüm - Kristal

On İkinci Bölüm - Cliff

On Üçüncü Bölüm -

Kristal On Dördüncü

Bölüm - Trig

On Beşinci Bölüm -

Cliff On Altıncı

Bölüm - Trig

On Yedinci Bölüm - Kristal On

Sekizinci Bölüm - Trig

On Dokuzuncu Bölüm -

Kristal Yirminci Bölüm -

Trig

Bölüm Yirmi Bir - Cliff Bölüm

Yirmi İki - Kristal Bölüm Yirmi Üç

- Cliff

Bölüm Yirmi Dört - Kristal Bölüm

Yirmi Beş - Cliff

Bölüm Yirmi Altı - Trig

Yirmi Yedinci Bölüm - Kristal

Yirmi Sekizinci Bölüm - Cliff

Bölüm Yirmi Dokuz - Cliff

Trig ve Cliff Seksi Bonus Bölüm

Bu kitap MMF, çok eşli bir ilişki hakkında. İçselleştirilmiş bifobi anları ve karakterlerin poliam bir ilişkinin mümkün olduğuna inanmadığı zamanlar var, ancak yazar üç ana karakter için de mutlu bir son vaat ediyor.

Bu kitapta bazı kişiler için seks, yaralanma, şiddet içeren konuşma veya diğer konularla ilgili tetikleyiciler olabilir. İçerikle ilgili olası bir sorun hakkında endişeleriniz varsa, lütfen tetikleyicilerin bir listesi için [Sylvia Morrow web sitesine](#) bakın. Ayrıca sorularınız için Sylvia Morrow ile doğrudan [Sylvia Morrow - Yazar Facebook](#) sayfası aracılığıyla veya SylviaMorrow@SylviaMorrow.com adresine e-posta göndererek iletişime geçebilirsiniz.

Birinci Bölüm - Cliff

Havadaki koku benimle alay ediyor, zamanında gelmedeki başarısızlığımı hatırlatıyor. Normalde öğle yemeğimi saat tam on birde yerim. Dakik olmayı severim. Ancak bugün, müze için özellikle kirli yeni bir sergi parçasını işledikten sonra eve gidip duş almam gerekiyordu. Saat öğleni geçti ve her gün sabahları yemek yediğim kafe kapalı. *Lanet olsun.* Hala her gün sipariş ettiğim pastırmalı sandviçlerin kokusunu alabiliyorum, Ana Cadde'deki hafif trafiği izliyorum. Adını büyük savaş kahramanı Isawsa Lee'den alan kasabamız Isawsa Falls küçük. Bir ucunda müzenin, diğer ucunda lisenin ve tam ortasından geçen sakın otoyolun bulunduğu gerçekten işlek tek bir yolumuz var.

Jeolojiyle ilgili her şeyden sorumlu olduğum Isawsa Lee Vakfı Müzesi, buranın asıl cazibe merkezi. ILFM'yi ziyaret eden turistlerden kazanılan para bu kasabayı canlı tutuyor. Burada hiçbir şey yapmadan durarak harcayacak zamanım yok, ancak rutinim bozulduğunda biraz... kayboluyorum. Değişikliklerle aram iyi değildir.

Etrafımda günlerine devam eden insanlara bakarken gergin bir şekilde yerimde kıpırdanıyorum. Bugün hava mevsim normallerinin dışında sıcak, bu yüzden dışarıda bir sürü insan var. Anneler küçük çocuklarını bebek arabalarında gezdiriyor. Yaşlı adamlar banklarda oturmuş yerel siyaset hakkında tartışıyor. Buz gibi sarı saçları olan güzel bir kadın bir dükkânın vitrinine bir tabela asıyor.

Bekle. Bu kadını daha önce hiç görmedim. Ve bu bina aylar önce kapanan eski çizme dükkanıydı. "Satılık" tabelalarının kaldırıldığını fark ettim ama henüz yeni bir şey kurulduğunu sanmıyordum. *Görünüşe göre birileri o tuğla duvarların arkasında meşgulmüş.*

Kadın geri çekilip ellerini geniş kalçalarının üzerine koyuyor ve yaptığı işi kontrol etmek için tabelaya bakıyor. Hafifçe yeniden ayarlıyor ve bir kez daha gözden geçiriyor. Memnun bir şekilde başını sallayarak uzaklaşıyor ve tuğla binanın içine doğru yürüyor.

Crystal's Pies

Artık Açık

Tabela gökkuşağı harfleriyle ıslıl ıslıl parlıyor. Turta. *Hmm.* En sağlıklı öğle yemeği değil ama açık ve ben açım.

Ya kötüyse?

Her türlü değişiklikten duyduğum endişe oraya gidip yemek yememi istemiyor.

Eve gidene kadar bekleyebilir ve normal, güvenli yemeğinizi yiyebilirsiniz.

Bir gece daha konserve çorba ve tost yiyeceğimi düşününce kaşlarımı çatıyorum ama en azından bunun güvenli ve güvenilir olduğunu biliyorum.

Ama ne kadar güzel olduğunu gördün mü?

Libidom devreye girdi. Son zamanlarda seksle ne kadar ilgisiz olduğumu düşününce, o lanet şeyin öldüğünü sanmıştım.

Neden gidip pastasının tadına bakmıyorsun? Bu ilginç bir olay. Her ne kadar güvenli oynamayı tercih etsem de, *kalbimin* sesini dinlemeye karşı koyabileceğimi sanmıyorum.

Buna karar verdim. Caddenin karşısına geçip yeni dükkâna doğru ilerliyorum.

İkinci Bölüm - Trig

Ah, lanet olsun. Öğle yemeğine yine geç kaldım. Her gün böyle oluyor. Öğrenciler ödevlerini on birde teslim ediyor, ben onlara bakıyorum ve bir de bakıyorum ki öğle yemeği vaktim gelmiş ve geçmiş.

En azından bu sefer biraz geç kaldım. Öğle yemeği molamın sabah on bir buçuktan öğlen on iki kırka kadar olması gerekiyordu ama şu anda öğleyi biraz geçiyor. Kafeden son dakikada bir şey alacak vaktim yok ama benzin istasyonundan bir çikolata alabilirim. İş gününün sonuna kadar beni besleyecek bir şey.

Gözlüklerimi düğmeli gömleğimin eteklerine siliyorum (ki düşündüğümünden daha fazla kırıışmış, tüh) ve tekrar takıyorum. Çıkmaya başlıyorum ama cüzdanımı ve telefonumu unuttuğumu fark edince geri dönüyorum. Onları aldıktan sonra nihayet dışarı çıkıyorum.

Hava gerçekten çok güzel ve dışarıdaki herkes gülümsüyor ve çok mutlu. Müzedeki Cliff hariç herkes. Caddede benden biraz ileride duruyor ve içeride çıldırmış gibi görünüyor. Ter içinde, yumrukları iki yanında sıkılı ve ne bileyim, stresli görünüyor. Hiçbir zaman tam olarak gülümseyen mutlu bir tip olmadı, ama şu anda berbat görünüyor.

Yardıma ihtiyacı olup olmadığını öğrenmek için gidip onunla konuşup konuşmamayı bir an için tartıştım. Bir öğretmen olarak bütün günümü insanlara yardım ederek geçiriyorum, yapmam gereken şey bu ve eğer ihtiyacı varsa ve ben yardım etmezsem kendimi çok kötü hissederim. Ama öte yandan, o bir pislik ve bana kötü davranmasını da istemiyorum. *Hmm.*

Neyse ki, aniden canlandığında kararımı vermiş oluyorum. Caddenin karşısındaki bir şeyi ilgiyle izliyor, dik ve uzun duruyor, kısa, oniks siyahı saçları esintiyle dalgalanıyor. Bir süre sonra, her zaman acelesi varmış gibi görünmesine neden olan o sert tavrıyla caddenin karşısına doğru hızla yürüyor.

Koşarak onun durduğu yere geldim ve daha önce izlediği yere baktım. *Yeni bir turta dükkanı mı açılmış? Ne güzel!* Çocukluğumdan ve Yaşlı Bayan Jensen emekli olduğundan beri burada herhangi bir pastanemiz olmamıştı. Benzin istasyonu şekerinden çok daha sağlıklı bir seçenek. Turtada en azından meyve vardır, eminim.

Sokağın karşısına geçiyorum ve sakız pembesine boyanmış kapıyı açıyorum. *Çok şirin.* Önümde bir tezgah var.

Burada sipariş edilebilecek bir dizi turta ve diğer ikramlar sergileniyor ve sağında oturmak için beklemek için bir alan var. Cliff'in masa isteyenler için tabelanın yanında durduğunu görüyorum ve ben de bir masa istediğime karar veriyorum.

Oturma alanına doğru yürürken duvarlardaki sevimli eski turta dükkânı süslemelerine bakıyorum. Gülümseyen, elmalı turta dilimleri tutan pin-up kızlar tezgahın üzerinden gururla selam veriyor. Ankesörlü telefonun yanındaki duvarda, sergilenen ipeksi kuru üzüm dilimlerinin yanında daha yaramaz görünümlü kızlar asılı. Burada bir ankesörlü telefonun olması bile bugünlerde klasik bir kitsch. İçeri doğru ilerlerken tüm bu harika şeylere bakmayı seviyorum, bu yüzden halıya ulaştığımda üzerindeki küçük tümseği fark etmiyorum. Tabii ki sakarlığım yüzünden takılıp düşünüyorum.

Ve işler her zaman iki kat ters gitmek zorunda olduğu için Cliff'e çarpıyorum.

"Oof!" Başım yanlamasına göğsüne çarpıyor, bordo yün hırkasının bir düğmesi onu geriye doğru savururken yanağımı sıyrıyor.

"Lanet olsun," diye bağıyor Cliff yere düştüğümüzde.

Yere uzanmıştık, ben Cliff'in üstündeydim, o güne kadar gördüğüm en güzel bacaklar yanıma geldi. Yüzümü yukarı çeviriyorum, pembe bir şortun kenarı görüne kadar gördüğüm her santim çıplak tenin tadını çıkarıyorum. Şortun üzerinde pembe bir önlük ve ardından beyaz bir bluz var. Onun üzerinde de pembe kaşlarını çatmış bir yüz.

"Çekil üstümden Trig." Cliff beni itiyor ve aklım elimdeki duruma geri dönüyor.

Diğer adamın üzerinden yuvarlanarak ayağa kalkıyorum. Cliff çabucak ayağa kalktı, üstünü başını fırçalıyor ve toz, kir ya da kim bilir ne olup olmadığını kontrol ediyordu. Kadın hâlâ o küçük tatlı kıyafetiyle orada duruyor, elinde bir kâğıt ve kalem tutuyor. Evet, ağzı kaşlarını çatmış ama safir mavisi gözleri neşeyle parlıyor.

"Bir masa için kavga etmenize gerek yok, biliyorsunuz değil mi? Bir sürü yerim var." Yakut kırmızısı tırnaklı bir eliyle boş yemek salonunu işaret ediyor. "Henüz resmi açılış duyurusunu bile yapmadım. Sizler benim ilk müşterilerimsiniz."

"Özür dilerim hanımefendi. Halıya takıldım. Biraz sakarım." Cliff'e dönerken gergin bir şekilde enseme kaşıyorum. "Sizden de özür dilerim. Sizi düşürmek istememiştim."

"Zararı yok," diye mırıldanıyor, yüzümle aynı yönde olmayan yemek odasına doğru bakıyor.

"Tüh ya, halıdan olduysa benim hatam," diye araya giriyor kadın, şişliği düzeltirken. "Neden her biriniz bir masa seçmiyorsunuz, ben de özür olarak size istediğinizi ücretsiz getireyim. Olur mu?"

"Bu harika olurdu!" Sırıttıyorum.

"Teşekkür ederim, çok nazıksınız," diyor Cliff, kapıdan en uzakta, ön pencerenin yanındaki masaya yönelmeden önce. Caddenin karşısındaki kafede aldığı genel pozisyonun aynısı, çocukluğundan beri oraya her gittiğinde aldığı pozisyonun aynısı.

İkimiz de hayatımız boyunca bu kasabada yaşadık. Kasaba çok ama çok küçük olduğu için birbirimizi ve birbirimiz *hakkında* bilinmesi gereken hemen hemen her şeyi tanımaktan kendimizi alamıyoruz. Eğer onun en sevdiği oturma pozisyonunu biliyorsam bu sürpriz değil, sadece hayatın bir gerçeği. Bir başka eğlenceli gerçek: bana katlanamıyor. Bugün onu zaten bir kez üzdüğüm için, çok yakın oturarak bunu tekrar yapmayacağım. Ondaki uzakta bir masaya oturup garsonu bekliyorum.

Üçüncü Bölüm - Kristal

Hay aksi. İlk iki müşterimin yerde karmakarışık bir yığın haline gelmesini planlamamıştım. Ne dağınıklık ama. Umarım bu kötü bir alamet değildir. Daha fazla kötü şansa ihtiyacım yok. Buraya sahip olduğum her şeyi koydum, bu yüzden her şey doğru gitmeli.

Bardaklarını buz ve suyla doldurup bir tepsiye yerleştiriyorum. Sonra, önlüğümün cebini yoklayıp defterimin ve kalemimin orada olduğundan emin oluyorum. *Hepsi orada.* Kâğıda sarılmış iki pipeti ve iki menüyü tepsiye koyup derin bir nefes alıyorum. *İşte başlıyoruz.*

Yüzümde kocaman bir gülümsemeyle cam tezgâhın arkasından çıkıyorum. At kuyruğum arkamda sallanıyor ve kısa, pembe şortumla kalçalarım bir o yana bir bu yana sallanıyor. Önce iki adamdan daha huysuz olanına doğru ilerliyorum. Huysuz olanlarla bir an önce ilgilenmek her zaman daha iyidir.

"Suyunuz efendim," diyorum soğuk içeceği ve pipeti parlak pembe masanın üzerine bırakırken. "Benim adım Crystal. İşte menünüz."

"Menüye ihtiyacım yok." Çok dik oturuyor, tüm vücudu ahşap bir duruşa sahip. "Bir dilim geleneksel elmalı turta ve bir fincan sade kahve istiyorum. Sizde olduğunu varsayıyorum elbette."

"Oh, elbette! Elmalı turta ve kahve olmadan bir turta dükkânı ne işe yarar ki?" Menüyü geri aldım ve tepsiye koydum. "Birazdan getiririm, tatlım."

"Teşekkür ederim Crystal," diyor kibarca. Öyle demek istememiş olsa da, adımı söyleme şekli kulağa oldukça seksi geliyor. Nedenini bilemiyorum ama onda, söylediği şeyi yapmak için acele etmemi sağlayan bir şey var. *Nefis.*

Yeni beyaz spor ayakkabılarımın üzerinde zıplayarak siparişini almak üzere sıradaki adamın yanına gidiyorum. Düştüğü için hala oldukça dağınık görünüyor, yine de her zaman biraz dağınık görünmüyor olabilir mi diye merak ediyorum. Onda bir tür "insan kasırgası" hissi var. Suyunu, pipetini ve menüsünü bıraktım.

"Merhaba! Ben Crystal. İşte suyunuz ve menünüz. Neden ne istediğinize karar vermek için bir dakikanızı ayırmıyorsunuz, ben hemen döneceğim."

"Aslında biraz acelem var, bu yüzden neden bana en iyi olduğunu düşündüğün ve aynı zamanda hızlı olan şeyi getirmiyorsun? Lisede öğretmenim ve geç kaldığımda çocuklar hep birbirlerine bir şeyler fırlatıyor. Her seferinde.

Genellikle yemek. Çok dağınık." Yokluğunda gerçekleşen bariz yemek kavgalarını düşünüp yüzünü buruştururken gömleğinin kollarının kenarlarıyla uğraşıyor.

"Tamam o zaman, alerjin olmadığı sürece sana özel bir şeyler getireceğim." Gülüyorum. "Hemen döneceğim."

Bu da oldukça tatlıydı. Bu kasabadaki erkeklerin hepsi bu kadar yakışıklıysa, başım ciddi belada demektir. Başını belaya sokmak için sadece bir kişi yeter. Bunu çok iyi biliyorum.

Bu düşünceyle iç çekerek tepsimi arka tezgâha bıraktım ve turta dilimlemeye başlamadan önce ellerimi yıkadım. Huysuz olan için elma, buruşuk olan için de çilekli ravent dilimlemeye karar verdim. Ravent biraz eğlenceli olacak çünkü ya sevecek ya da nefret edecek, insanlarda nadiren arada bir tepki olur ve ben de onunkini görmek istiyorum. Biraz kahve koyup hepsini tepsime yerleştiriyorum, sonra önlüğümü düzeltiyorum, ellerimi tekrar yıkıyorum ve dışarı çıkıyorum.

"Sana elmalı turta ve sade kahve." Ellerini önündeki masanın kenarına dayamış, dimdik oturan ilk adamın önüne tabakları koyuyorum. "Sizin için getirebileceğim başka bir şey var mı?"

"Hepsi bu kadar." Başını umursamazca sallıyor. Yanaklarımın kızardığını hissediyorum.

"Peki efendim. Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin," diyorum gülümseyerek ve kalçalarımı gereksiz yere sallayarak uzaklaşıyorum. *Her şey doğru.*

Yanına gittiğimde diğer taraftaki adam telefonunda bir şeylerle uğraşıyordu ve ilk başta beni fark etmedi. Dikkatini çekmek için usulca boğazımı temizliyorum. İrkiliyor, telefonunu düşürüyor ve elindeki suyu deviriyor. Su masanın kenarından siyah beyaz kareli zemine dökülüyor.

"Tanrım, çok özür dilerim," diyor panik içinde fincanı alırken ve bu sırada gömleğinin manşetlerini ıslatırken. "Poincaré Varsayımı hakkında bir şeyler arıyordum ve sonra bir şekilde kendimi Pierre-Simon Laplace'ın Wikipedia sayfasında buldum ve... şimdi durmazsam gevezeliğe devam edeceğim. Bana bir paspas verirsiniz, bunu temizleyebilirim."

"Ben hallederim, merak etme. Bu turtanın yenmesi gerekiyor ve bunu yapacak adam sensin. Herhangi biri paspaslayabilir. Neden bir sonraki masaya geçmiyorsun, altında sel olmayan bir masaya, tamam mı tatlım?" Kendini biraz daha rahat hissetmesi için ona göz kırpıyorum ve gergin omuzlarının gözle görülür şekilde gevşediğini görebiliyorum.

"Tamam, kulağa hoş geliyor. Benim için ne seçtin?" diye soruyor yan masaya **g e ç e r k e n .**

"Çilekli ravent." Yere koyarken tepkisini bekliyorum.

Pembe vinil sandalyeye otururken başını eğiyor, masalarla mükemmel uyum sağlaması için kendi döşediklerimden. Çok da uzun sürdü.

"Hiç ravent yemedim. Yeni şeyler denemeyi severim, bu yüzden eğlenceli o l a c a k ." Bana attığı gülümseme gerçektir ve bunu görmek beni rahatlattı.

"Herkesi göre değil, o yüzden beğenmezseniz size başka bir şey getiririm.

Ama bence hoşuna giderse, denemeye değer." "Denemeye bayılırım."

Bana bakışından sadece yemekten bahsetmediğini anlıyorum. Yüzüm kıpkırmızı oluyor ve utancımın içimden bir kıkırdama yükseliyor. Bu aptallığı kafamdan silkeliyorum ve tepsimi güzelce yukarı kaldırıyorum.

"Bildiğim iyi oldu. Başka bir şeye ihtiyacın olursa bana seslen," diyerek uzaklaşırken sesim amaçladığımdan biraz daha solukluydu.

Dördüncü Bölüm - Cliff

Trig. Her zaman *Trig*. Çocukluğumuzdan beri başımın belası oldu. Tabii ki, gördüğüm en güzel kadınla tanıştığımda, beni aptal yerine koymak için orada olacak.

Turtamı bitirdiğimde restoran meraklı müşterilerle dolmaya başlamıştı ve işletme sahibi Crystal ile hesabımı ödemek için gereken süreden daha uzun bir süre konuşmadım. Dükkândan ayrılıp kuzeye, müzeye doğru ilerliyorum ve yeni Benitoite sergisi üzerinde çalışmaya niyetleniyorum.

"Hey! Cliff! Dur!" diye sesleniyor tanıdık bir ses arkamdan.

Hızımı arttırıyorum. *Trig*. Neden beni rahat bırakmıyor?

"Cliff! Sadece bir saniye, söz veriyorum." Trig yanımda koşuyor.

Kaşlarım içe doğru çatılıyor ve bakışlarımı ileriye kilitleyip hızımı daha da artırırken çenem sıkılıyor. Trig yanımda koşmaya devam ediyor, kumral saçları gözlerinin içine düşüyor. Saç tellerini savurup başını sallıyor ve tepesinde karmakarışık bir paspas bırakıyor.

"Sadece özür dilemek istiyorum. Muhtemelen rahatsız edilmekten hoşlanmadığınız için bu sizin için çok utanç vericiydi. O yüzden, ne bileyim, özür dilemek istedim. Tamam mı?"

Cevabımı beklerken solgun yanakları pembeleşiyor. Müzenin kapısına yaklaştığımızda sadece derin bir iç çekiyorum. Özrüm gerçek. Birbirimizi tepkilerimizi ve niyetimizi az çok anlayacak kadar uzun süredir tanıyoruz. Asla yanlış bir şey yapmak istemez, ama yine de her zaman yapar. Bu yüzden ondan *nefret etmem* mümkün değil çünkü yaptığı yanlışların arkasında kötü bir niyet yok ama yine de neden olduğu tüm sorunları görmezden gelemem. Eğer hayatta başarılı olmak istiyorsam, onun hatalarının beni sürekli engellemesine izin veremem.

Müzeye girip onu dışarıda bırakırken yapabildiğimin en iyisi "İyi günler Trig," demek. Tam olarak bağışlama sayılmaz ama öğüt de sayılmaz. İşe yarayacak.

Ofisime geldiğimde her şeyin bıraktığım yerde ve doğru yerde olduğundan emin olmak için bir an masamda otururum. Her şeyin her gün tam olarak aynı şekilde sıralanması gerekiyor yoksa kendimi... doğru hissetmiyorum. Bu hissi çoğu insana açıklamak mümkün değil, bu yüzden denemeye zahmet etmiyorum. Nedenini bilmeleri gerekmiyor; sadece işler yolunda gittiğinde işimi yaptığımı ve iyi yaptığımı bilmeleri yeterli. İşimi gördüklerinde bana katılıyorlar ve

Yapmam gerekeni yapmam için bana yer veriyorlar. Masamda her bir parçadan tam üç tane olması onlar için önemli değil, yeter ki benim bölümüm ülkedeki diğer müzelerin jeoloji bölümlerinden daha iyi olsun. Ki öyle.

Her şeyin olması gereken yerde olduğundan emin olduktan sonra koltuğumda arkama yaslanıyorum ve bölüm katına çıktığımda dikkatimin dağılmaması için düşüncelerimi düzenlemek için bir an ayırıyorum. Trig'le ilgili düşüncelerim kolayca dağılıyor; yıllar boyunca onunla yeterince pratik yaptım. Bugün kafeyi özlemenin verdiği stresle başa çıkmam daha uzun sürüyor ama bu, pastanenin orada olmasından kaynaklanacak stresten daha kolay yatıştırılıyor. *Turta dükkânı*. Düşüncelerim Crystal'a dönüyor.

Evet, oldukça güzel ama orada daha fazlası var. Bana "efendim" demesinin sadece kibarlık olduğunun mantıklı bir şekilde farkında olsam da, bu kelimeyi başka durumlarda da kullandığını hayal etmekten kendimi alamıyorum. Talimatları çok güzel takip ediyor. Onu ne kadar yönlendirmeme izin vereceğini görmeyi ne kadar isterdim.

Zihnim her türlü tehlikeli bölgede dolaşmak istiyor ama ben her girişimi engelliyorum. İş için berrak bir zihne ihtiyacım var. Düşünceler nihayet yatıştığında ve odaklanabileceğimden emin olduğumda saate bakıyorum ve moladan dönmek için tam zamanında olduğumu görüyorum. Mükemmel.

Belki yarın kafeye gittikten sonra eve biraz turta götürebilirim.

Beşinci Bölüm - Trig

Argh! Cliff çok inatçı. Sanırım beni affediyor. Belki de. En azından beni görmezden gelmek yerine bir şeyler söyledi. Bu zaten bazen yaptığından daha fazla.

Tamam, şimdi acilen okula dönmem gerekiyor. Main'in güney ucunda ve giderken öğleden sonra alışveriş yapanlardan kaçmam gerekecek. Duraklayarak, başlamadan önce ayakkabı bağcığımın bağlı olduğundan emin oluyorum; birkaç kazadan sonra dersimi aldım.

Koşarken aklım Crystal'a gidiyor. Çok güzel bir kız. Saçları ve gözlerini daha önce hiç böyle bir arada görmemiştim. Ve o *kıç*. Kaba olmaya çalışmıyorum ama, VAY CANINA. Acaba bir dahaki sefere turtayı atlayıp onun yerine yüzüme oturmasını sağlayabilir miyim? Boğulabilirim ama buna değer.

Ah, lanet olsun, tahrik oluyorum. Bu hiç iyi değil. Kalabalık bir kaldırımda ereksiyon halinde koşmak muhtemelen hoş karşılanmaz, bu yüzden bu düşünce trenini durdursam iyi olur.

Yavaşlayarak, seksi olmayan bir şey düşünmeye çalışıyorum. Cliff. Delirmişti. Çok kızgındı. Bu beni üzdü.

Kızdığı zaman kara gözleri alev alev yanıyor, ağır ağır nefes alıyor ve elini boynuma dolamak ister gibi bakıyor ve... bu gerçekten yardımcı olmuyor, aman Tanrım.

Cliffe karşı azgın duygulara mı kapıldım? Kaldırımda, üzerinde "2017'nin En Seksi Bançocusu" yazan bir tişört giyen yaşlı bir adamın yanında? Bunu daha sonra analiz etmem gerekecek. Şu anda Seksi Banjo'ya ve ter lekelerine odaklanacağım.

Evet, işe yaradı. Okula vardığımda uygun öğretmen moduna geri dönmüştüm. Beş dakika geciktim, ama ne zaman gecikmedim ki?

"Merhaba çocuklar!" Eşyalarımı çekmeceye koyarken söylüyorum. "Bugün kimler geometri öğrenmeye hazır?"

Çocuklardan ikisi elini kaldırıyor ve bu beni gülümsetiyor çünkü düne göre iki kişi daha fazla. Belki de burada bir fark yaratıyorumdur!

Hayat güzel.

Altıncı Bölüm - Kristal

İşteki ilk günüm gerçekten harikaydı. Günün sonunda yiyeceklerin çoğu satılmıştı ve insanlar yediklerini gerçekten beğenmiş görünüyordu. İşin geleceği hakkında çok iyi hislerim var. Keşke iş dışındaki şeyler de bu kadar iyi olabilse. *İç çekiyorum.*

Dükkândan eve uzun bir yol var. Kasabada yaşayamıyorum, çünkü durumum gereği oldukça büyük bir araziye sahip olmam gerekiyor. Güneş batmak üzere olmasına rağmen, nihayet otoyoldan çıkıp evime giden uzun araba yoluna girdiğimde oldukça yorgunum.

Küçük, beyaz evimin önüne park ediyorum ve kapıyı açıyorum. Kilidi açar açmaz devasa bir yaratık üzerime atlıyor ve kocaman pençeleriyle beni neredeyse geriye savuruyor.

"Plato!" Danua'm yüzümü yalarken gülüyorum. "İn aşağı dostum. Eşyalarımı yerleştireyim, sonra seni dışarı çıkarırım, tamam mı? Bir saniye."

Plato patilerini tekrar yere koyuyor ve ben eşyalarımı yerleştirirken yanımda tırıs gidiyor. Arka kapıdan çıkıyoruz ve ben içeri girip duş alırken o da tuvaletini yapmak için dışarı çıkıyor. O çok iyi bir köpek. Bütün gün kilitli kaldığı için kendimi kötü hissediyorum. Geceleri ise serbest dolaşıyor ve bu konuda çok iyi. Çoğu insan bir köpeğin bütün gece etrafta dolaşmasına izin vermeyi anlayamaz ama çoğu insanın Plato'su yok. Ve benim sahip olduğum ihtiyaçlara sahip değiller.

Duştan çıktıktan sonra Plato'yu tekrar içeri alıyorum ve kendime poşetten salata ve yeniden ısıtılmış pizzadan oluşan bir akşam yemeği hazırlamadan önce ona biraz yemek veriyorum. Gerçekten heyecan verici, biliyorum. Kanepeye yerleşip, yemek yerken kendime eşlik etmesi için internette bazı videolar izliyorum. Geceleri gerçek bir arkadaşım olmuyor ve bu tür bir hayat beni çok yalnızlaştırıyor. En azından güzel bir gotik kadının makyaj eleştirisini dinleyebilirim, böylece masada başka birinin sesine sahip olabilirim.

Yemekten sonra bir süre yataкта uzandım ve elektrikli penisleri olan büyük, pembe uzaylılar hakkında bir aşk kitabı okudum. Gerçek bir romantizm yaşayamam, o yüzden fantezide sonuna kadar gidebilirim.

İşim bittiğinde, yarın için temiz kıyafetler hazırladığımdan emin oluyorum, dişlerimi fırçalıyorum ve bir kez daha iç çekiyorum.

İşte yine başlıyor.

"Haydi, Plato. Saat gece yarısına yaklaştı. Gitme zamanı."

Evi kilitledikten sonra Plato yanımda, adımlarım isteksizlikten ağırlaşarak evin arkasındaki ormana doğru yola çıkıyorum. Bunu her gece yapmak zorunda olduğumu biliyorum, ama asla daha iyi olmuyor. Beni her zaman sinirlendiriyor. Her zaman canımı yakıyor.

Bu görev için hazırladığım küçük açıklığa geldiğimde, kıyafetlerimi çıkarıp onları ve anahtarlarımı su geçirmez bir çantaya koyuyorum, sonra da çantayı gizli bir kasaya yerleştiriyorum. Plato'nun başını tırmalıyorum.

"Devam et ve oyna. Ve unutma, hiçbir kötü adam bana yaklaşmayacak, tamam mı?"

Ormana doğru koşmadan önce yanağımı yalıyor, muhtemelen kovalayacak küçük bir hayvan bulmaya gidiyor, gerçi gördüğüm kadarıyla onları asla yakalayamıyor. Ellerimi iki yanıma koyup gökyüzüne bakıyorum ve gece yarısını bekliyorum.

Gece yarısının ne zaman geldiğini biliyorum çünkü değişimin ne zaman gerçekleştiğini hissediyorum, ancak her şey kararmadan önce sadece bir saniye hissediyorum. Gün doğana kadar bir daha hiçbir şey hissetmeyeceğim, görmeyeceğim ve duymayacağım.

Bununla birlikte, olayları deneyimleyebilen biri olsaydım ve dışarıdan bana bakıyor olsaydım, gece yarısı garip bir olayın gerçekleştiğini görürdüm.

Bir kadının bir anda insandan piramide dönüştüğünü görürdüm.

Neredeyse şeffaf bir piramit, kadının boyu kadar uzun, etrafı üç taraflı. Piramit, gün doğana kadar aynı şekilde orada duracak, o zaman kadın eskisi gibi görünerek yerine geri dönecekti.

Daha önce olduğu gibi kızgın ve incinmiş.

Yedinci Bölüm - Cliff

Kafedeki öğle yemeğimi bırakmaya hazır değilim. Çok uzun zamandır gidiyorum ve günlük rutinimin böylesine büyük bir bölümünü değiştirme düşüncesi beni öylesine endişelendiriyor ki bunaltıyor. Ama ondan sonra gelen kısmını değiştirebilirim. Değişiklik rutinin *bir parçası*.

Normalde kısa bir yürüyüşe çıkarım, belki bir kitap okurum ya da bulmaca çözerim. Canım ne isterse onu yaparım ama hiçbir şey kesin değildir. Dolayısıyla, bugün pastaneye gidip bir fincan kahve içmeyi seçmemde bir sakınca yok.

İyi olmayan şey, oraya gittiğimde her masanın dolu olduğunu görmek. Uzun bir mola verebilirim; işim halledildiği sürece ne zaman bittiğinin pek bir önemi yok. Ancak her gün tam beş buçukta evde olmayı tercih ediyorum ve eğer molam çok uzun olursa, bunu başaramayabilirim. Oturmak için beklemek muhtemelen bir seçenek değil. Ellerimi gri hırkamın ceplerine sokarken iç çekiyorum ve kendimi geri dönmeye hazırlıyorum.

Ta ki bana doğru yürüdüğünü görene kadar. Tezgâhın etrafından dolanıyor, sarı atkuyruğu kalçalarıyla birlikte ileri geri sallanıyor. İşte o anda içimden bir ses bir gün o atkuyruğunu yumruğuma dolamak için yemin ediyor.

"Merhaba! İlk müşterim bana geri döndü. Bu iyiye işaret olmalı, değil mi?"

Gülümsemesi muhteşem, ışık parlak dudaklarından yansıyor, safir mavisi gözlerinin köşeleri mutluluğuyla kırışıyor. Bu mutluluk çok bulaşıcı, çok saf hissettiriyor. Gitmek zorunda olduğumu ona nasıl söyleyeceğim?

"Maalesef oldukça dolu olduğunuzu görüyorum. Zamanında evde olmam gerekiyor, bu yüzden çok fazla bekleyemem. Gitmem gerekiyor."

Gülümsemesi azalıyor ve bir an için eve biraz geç gelemeyeceğimi düşünüyorum. Dün zaten bu kadar karışık bir programa sahip olduktan sonra bunu düşünmek midemi bulandırıyor. Keşke biri hemen şimdi gitse.

"Cliff! Hey Cliff! Gel benimle otur!" Yemek alanındaki konuşmaların arasından bağırıldığını duydum.

Sesi tanıdığımda içimden inliyorum. *Trig*. Ancak Crystal'ın gözleri parlıyor.

"İşte sana çözüm! Arkadaşınla oturabilirsin!" Masasına doğru yürümeye başlarken bana el sallıyor.

Sikeyim. Mükemmel kışının hızla uzaklaştığını gördüğümde, onu takip etmekten başka çarem kalmıyor. Beni onun karşısına oturtuyor ve o bana çocuksu bir şekilde gülümserken önlüğünden defter ve kalemi çıkarıyor.
Can sıkıcı.

"Sizin için ne yapabilirim?"

"Sadece sade kahve. Bugün çabuk olacağım." "Hemen!"

O kahve getirmeye giderken ben Trig'e kaşlarımı çatıyorum. Boğazını temizlerken gülümsemesi biraz duraksıyor.

"Nasıl gidiyor Cliff? Jeoloji cephesinde yeni bir şey var mı?" diye garip bir şekilde soruyor ve gergin olduğunda yaptığı gibi ensesini kaşıyor.

"Şu anda binlerce ila milyarlarca yıllık taş ve minerallerin sergilenmesi üzerinde çalışıyorum. Yani hayır, yeni bir şey yok." Onu izliyorum, gülümsemeden, kahvemi içip gidebilmek için bekliyorum.

"Oh, tamam." Bir an sessiz kaldık, başı öne eğikti, sonra başını kaldırıp doğrudan gözlerimin içine baktı. "Cliff, gençliğimiz için gerçekten çok üzgünüm. Hâlâ kızgın olduğumu biliyorum ama gerçekten bir kazaydı."

"Bu kadar yeter," diye kestim sözünü. "Seninle bir daha bu konuya girmeyeceğim.
Özellikle de burada."

O anda Crystal elinde kahveyle döndü. Kahveyi önüme koydu ve ne zaman durması gerektiğini söylememe gerek kalmadan fincana doğru miktarda döktü.

"İkiniz için başka bir şey var mı?"

Telefon numaranız.

"Hepsi bu kadar, teşekkür ederim,"
diyorum. "Benim için bu kadar!"
diye yankılanıyor Trig.

"Peki o zaman, işte çekleriniz. Ödemeye hazır olduğunuzda kasaya gelin."

O uzaklaşıyor ve ben boğazımı yakmasına rağmen kahvemi yeterince hızlı içemiyormuşum gibi hissediyorum. Sadece Trig'den uzaklaşmak için değil, onu tekrar görmek için, sadece faturamı ödemek için gereken süre için bile olsa.

"Cliff, lütfen bir gün tekrar arkadaş olabilir miyiz? Birlikte çok iyiydik."

Trig bu soruyla beni durdurdu. Beklediğim bir özürdü; yıllar boyunca pek çok kez özür diledi. Tekrar arkadaş olmayı açıkça istemesi ise tamamen başka bir şey.

"Değişimin benim için ne kadar zor olduğunu biliyorsun Trig. Her günümü seninle geçirdim. Neredeyse tüm rutinim sendin. Ve yine de, seni kolayca bıraktım. Hayır, bir daha asla arkadaş olamayacağız. Hoşça kal, Trig."

Sonra ayağa kalktım ve faturamı ödedim. Crystal'ı görmek düşündüğüm kadar iyi hissettirmedi. Harika olmadığı için değil; kesinlikle öyle. Ama ona odaklanamayacak kadar boğulmakla meşgul olduğum için.

Yalanları yutmak zordur.

Sekizinci Bölüm - Trig

"İyi misin, şekerim?"

Crystal masama yaklaşıyor ve bir eli kalçasında duraklıyor. Bana gerçek bir endişeyle bakıyor ve kalbim ısınıyor. En azından bu kasabada birilerinin umurunda.

"Ben iyiyim. Sadece eski bir yara açıldı, o kadar. Her şey yoluna girecek." Ona gözlerime ulaşmadığını bildiğim bir gülümseme sunuyorum ama yine de deniyorum.

"Eğer bu konuda konuşmak istersen, saat beşte kapatıyorum. Dükkânı kapatmam için bana bir saat ver, sonra bir fincan kahve içmek ve içini dökmek için sohbet etmeye gelebilirsin. Buna ihtiyacın var gibi görünüyor."

Beynim bir an için kısa devre yapıyor ve cevap vermiyorum. Romantik bir bağlamda mı, arkadaşça bir bağlamda mı, yoksa benim zavallı olduğumu düşünüp bana acımaya mı çalıştığını anlayamıyorum. Yani, sanırım her iki şekilde de evet diyeceğim. Eğer romantik değilse, erkeksi cazibemle onu beni istemesi için ikna etmeye çalışabilirim.

"Tatlım? Orada mısın? Çok sessizsin." Sessiz yüzümü incelerken kaşları endişeyle çatıldı. Sorusunu sorduğu andan itibaren yirmi saniye boyunca sessiz kalan yüzümü.

"Oh, uh, üzgünüm. Dalmışım. Evet, buluşmak istiyorum. Saat altıda. Burada. Kahve." *Moron gibi konuşuyorsun, Trig, iyi iş çıkardın.* Çok erkeksi ve çekici.

"Kulağa hoş geliyor o zaman. Bugün öğle yemeğin benden. Sonra görüşürüz." Başka bir masayla konuşmak üzere uzaklaşırken göz kırıyor.

Kalkıyorum ve hemen çıkıyorum; okula dönme ve mümkün olduğunca çok işimi bitirme zamanı geldi, böylece eve hızlı bir şekilde gidebilir ve bu randevuya hazırlanmak için zaman ayırabilirim. Randevu değil. Dostça bir buluşma. Sanırım. Bilmiyorum. Her iki durumda da en azından dişlerimi fırçalamalı, saçımla ilgili bir şeyler yapmalı ve temiz bir gömlek giymeliyim.

Okula döndüğümde, ödevleri notlandırmada çok geride kaldığımı fark ettim. Bu alışılmadık bir durum değil. Neyse ki, kendimi kaptırıp bir şeye gerçekten odaklandığımda, ki bu ne yazık ki zor, işleri hızlı ve verimli bir şekilde tamamlayabiliyorum. Belki çocukları biraz görmezden geliyorum ama bu onların umurunda değil. Onlara sosyal medya için matematikten ilham alan en iyi danslarını yapmalarını söylüyorum ve onlar da bunu büyük bir hevesle yapıyorlar.

Günün sonunda her şeye yetiştim ve çocuklar matematikten gerçekten

keyif aldılar. Belki de daha sık çıkmalıyım. Randevu değil, arkadaşça buluşma.

Her neyse.

Eve bisikletimle gidiyorum. Araba kullanabilirim, arabam var ama okula o kadar yakınım ki aptalca olur. Ayrıca, mecbur kalmadığım sürece havayı zehirle tıkamamanın güzel olduğunu düşünüyorum. Ayrıca iyi bir egzersiz. Evet, bisikletler harika.

Eve geldiğimde bisikletimi verandaya kilitliyorum ve kırmızı ön kapımdan mutlu bir şekilde geçiyorum. Evim küçük ama rahat. Ve dağınık. Kirli değil, sadece dağınık. Organizasyon konusunda hiçbir zaman iyi olmadım ve çok duygusalım, bu yüzden bir şeyleri atmak zor. Çöpten bahsetmiyorum, sadece eşya.

Örneğin, kanepemin üzerinde katlamam gereken bir yığın temiz çamaşır var... aslında hiç katladığımı sanmıyorum. Sadece giymek istediğim şeyi bulup alıyorum. Raflarımda yer kalmayacak kadar çok kitap alma alışkanlığım var, bu yüzden her yerde bir sürü kitap var. Bu tür şeyler evimi darmadağın ediyor.

Bir gün, eğer birisi bir aile kuracak kadar iyi olduğuma karar verirse, bununla ilgilenmem gerekecek. Ama şimdilik, sadece benim dağınıklığım la yaşayacağım.

Ve kedim, Pytha. O en iyi kedi. Tekir için mama kabına biraz mama koyuyorum ve suyunu taze siyle değiştiriyorum. Mutlu bir şekilde yemeğini yemeye başlamadan önce kendini bacaklarıma sürüyor. Çok sevimli.

Saate baktığımda Crystal'la buluşmama daha epey zaman olduğunu görüyorum ve duşa girmeye karar veriyorum. Bu kez yeni vücut yıkama şişesini duşa yanımda götürdüğümden ve bu sabah yaptığım gibi alışveriş poşetinin içinde tezgahın üzerinde unutmadığımdan emin oluyorum. Bunun gibi pek çok küçük şeyi unutmaya meyilliyimdir.

Yine de Crystal'ın bugün ne kadar harika göründüğünü kesinlikle unutamıyorum. Temizlenirken onun diri göğsünü, kalın kalçalarını ve hoş bir şekilde dolgun arka tarafını düşünüyorum. Önce gülümsemesini ve minik şortunu hayal ederek kendimi dalgınca okşuyorum. O şortun altında ne olduğunu düşünmeye başladığımda, sikimi daha sıkı kavırıyorum ve ciddi bir şekilde mastürbasyon yapmaya başlıyorum.

Kalçalarının arası pürüzsüz mü yoksa tatlı amcığının üzerinde buz gibi sarı tüyler mi var merak ediyorum. Küçük göğüslerindeki meme uçlarının neye benzediğini. O kalın kalçalarının arasına girdiğimde çıkaracağı sesleri düşündükçe nefesim kesiliyor. Adımı haykırışını düşünüyorum.

"Trig, evet, sık beni," diye haykırırdı. "Sikini istiyorum. Sen ve Cliff. İkiniz de, şimdi."

Cliff düşüncelerime girdiğinde şaşkınlık ve arzuyla soluk soluğa kalıyorum, Crystal'ın arkasına çömelmiş, eli nazikçe boğazını tutuyor, gözleri benimkilere kilitlenmiş. "Buradayım Crystal. O tatlı kıcını sikeceğim," diye mırıldanıyor. kulağına. Sikimi hızlıca yumruğumun içine pompalıyorum, hareketlerim çılgınca. "Sonra sen yeteri kadar aldığında, Trig'in içinde bitireceğim."

Yıllardır yaşadığım en sert orgazmla düşün zemininde patlıyorum. Tükenmeden önce içimden hiç bitmeyen sperm ipleri akıyormuş gibi hissediyorum. İşim bittiğinde orada öylece duruyorum, üzerime su fişkırıyor, yüzümde şaşkın bir ifade var.

Bu da neydi böyle?

Dokuzuncu Bölüm- Kristal

Hay Allah. Neden o adama gelmesini söyledim ki? Bu beladan başka bir şey değil. Çok acınası görünüyordu. Ve yakışıklı. Çok, çok yakışıklı.

Ugh. Neyim var benim böyle? Chad'den dersimi aldığımı sanırsın. *Yakışıklı bir yüz için aptal olma.* Ah neyse, uzun kalmadığından emin olmalıyım ve sonra hızlıca eve gideceğim. Ciddi aşklara izin yok.

Kapılar kilitlenip her şey temizlendikten sonra ön camda bir tıkırtı duyuyorum. Rüzgârdan kızarmış yanakları olan hoş ve solgun bir yüz camdan bana gülümsüyor. Tanrım, bazen çok genç görünüyor; bu flaş onu en iyi ihtimalle üniversiteye başlıyormuş gibi gösteriyor. Gözleri çok parlak, teni berrak, saçları gür, dudakları dolgun ve pembe. 2000'lerin başında popüler olan şu giyim mağazasının reklamlarından birinde mükemmel görünürdü. Hani şu sadece seksi, tiki tipli insanları işe alan. Alışveriş poşetlerinin üzerinde gömleksiz erkekler vardı. Bu tür şeyler için mükemmel bir yüzü var. Ama geri kalanı tam bir kaos.

Kapıyı açıyorum ve atkısının ucu rüzgârda savrulup yüzüne çarpıyor. Trig atkısını çekip çıkarıyor, yün tüyleri tükürüyor. İçeri girerken çorap şapkasını çıkarıyor ve saçları yapışkan bir haleyle yukarı kalkıyor.

"Merhaba Crystal! Bu akşam dışarısı çok soğuk. Umarım ceket getirmişsindir!" Gülümsüyor ve ilk kez düz, beyaz dişlerinin arasında hafif çarpık bir dişi olduğunu fark ediyorum. Nedense bu onu daha da sevimli yapıyor.

"Evet, bir tane getirdim. Dışarı çıkmadan önce her zaman hava durumunu kontrol ederim. Pek çok yerde yaşadım, bu yüzden farklı iklimlere nasıl uyum sağlayacağımı biliyorum." "Demek çok taşındın? Nasıl olur?" diye soruyor otururken

Kapıya en yakın masada.

Karşısındaki koltuğa oturmadan önce bir an için ayaklarımı gergin bir şekilde sürüyorum. Kendimle ilgili sorulardan olabildiğince kaçınacağım. Şu anda ucube olma meselesini açıklamak istemiyorum.

"Bu biraz karışık. Ayrıca buraya senin için geldik, benim için değil. Bana neler olduğunu anlatmanı istiyorum, böylece restoranımda Kasvetli Gus olmayı bırakabilirsin." *İyi kurtardın.*

Ellerini sıkarken gözlerini indiriyor, bir an sessiz kalıyor. Yüzü şimdi daha yaşlı görünüyor, artık o çocuk değil.

"Sadece Cliff ve ben, bir geçmişimiz var. Benden nefret ediyor. Bunu düzeltmek için yapabileceğim hiçbir şey yok. Bir şeyin tek yönlü olduğuna karar verdiğinde sonsuza kadar öyle kalır. Bana katlanamayacağına karar verdi ve hepsi bu. Bu berbat bir şey."

"Gerçekten affedilemez bir şey mi yaptın? Neden bu kadar kızgın?" Başımı yana eğip aralarının bu kadar açılmasına neyin sebep olduğunu merak ediyorum. Trig gerçekten tatlı bir adama benziyor ve Cliff'e ya da herhangi birine kötü niyetli bir şey yaptığını hayal bile edemiyorum.

"Onun için yaptım. Ama bu bir kazaydı. Onu incitmek istememiştim. O benim en iyi arkadaşımdı. Onun için her şeyi yapardım. Onun da aynı şeyi hissettiğini sanıyordum ama bir gün beni bıraktı ve bir daha da geri almadı."

Trig gözlerini kapatıp birkaç derin nefes alırken sessiz kalıyoruz. Sakinleştğinde ve gözleri tekrar açıldığında konuşmaya devam ediyorum.

"Bana ne olduğunu anlatacak mısın? Belki bunun hakkında konuşmaya ihtiyacın vardır." Ayrıca, meraklı bir kedi olduğumu kabul ediyorum, ama bu konunun dışında.

"Elbette, sanırım. Biraz uzun ama yapacağım." "Tamam," diyorum başımı sallayarak. "Hadi bakalım."

Onuncu Bölüm - Trig

On yıl önce, Cliff ve ben üniversitede aynı odayı paylaşıyorduk. Ben matematik bölümünü bitiriyordum, o da jeoloji bölümüne devam ediyordu. İkimiz de sınıf birincisiydik ve geleceğimiz hakkında iyi hissediyorduk.

Eninde sonunda Isawsa Falls'a geri taşınacağımı biliyordum. Buranın iyi bir matematik öğretmenine ihtiyacı vardı ve ben de o olmak istiyordum. Öte yandan Cliff gitmek istiyordu. Sınırlarını ve ne yapmak istediğini biliyordu. Açıkçası buradaki hayatı berbattı ve eve dönmek zorunda kalmak onun kâbusuydu. İdeal olarak bir müzede çalışmak istediğini biliyordu ve prestijli bir müzede çalışmak istiyordu.

Ona defalarca söylediğim gibi gitmesine üzülmüştüm ama nereye giderse gitsin buluşmaya karar vermiştik. Çünkü biz çok iyi arkadaştık. Gerçekten. Çocukluğumuzdan beri bir ya da iki günden fazla ayrı kalmamıştık. Onun hakkında her şeyi biliyordum ve neden ayrılmak istediğini de biliyordum.

Cliff Isawsa Falls'tan nefret ediyordu çünkü ailesi buradaydı. Ailesi berbat insanlardı. Cliff'in diğer insanlardan biraz farklı olduğunu asla anlayamadılar. Beyni farklı çalışıyor ve geleneksel yöntemler onun için her zaman işe yaramıyor. Onların kalıplarına uymadığında, genç Cliff'e karşı hiç de iyi davranmadılar. Mümkün olduğunca sık benim evime kaçıyor, orada eşyalarını istediği gibi dizebiliyor, istediği şeyleri yiyebiliyor, kendisi için rahat olan şekilde hareket edip konuşabiliyordu. Ve ben bundan hoşlanıyordum. Onu ve onun yanında olmayı seviyordum. O da benim farklılıklarımı kabul etti, bazen onu çıldırtırsalar bile.

Mesela biz küçükken, mükemmel simetriye sahip bir kumdan kale yapmak için saatlerini harcardı ve bulduğu tüm deniz kabuklarını en küçüğünden en büyüğüne kadar etrafına dizerdi. Gerçekten harikaydı. Ama tepemde uçan müthiş bir kartal dikkatimi dağıttı. Ona göstermek için heyecanla koşarak yanına gittiğimde, çok uzağa baktım, geriye doğru düştüm ve kalesini ezdim. Ama o beni affetti çünkü annesi ve babasıyla kalmak yerine birlikte sahile gittik ve oynadık.

Ve odamın dağınıklığından nefret ederdi. Ama başa çıkma mekanizmalarını öğrenmeden önce görevler beni çok bunaltırdı. Bir yığın çamaşır benim için Everest Dağı gibiydi. Odamda kendini rahat hissetmeden önce her seferinde yüzünde sinirli bir ifadeyle gelip temizlik yapmak zorunda kalırdı ve ben de kendimi kötü hissederdim ama bunu yaptığı için minnettardım. Ve ben

ona gelebileceğini söylemeden önce temizlemek için saatlerce beklemek istemedi.

Mesele şu ki, o benim dağınık olduğumu biliyordu ve ben de onun her şeyi olduğu gibi sevdiğini biliyordum. Yine de arkadaş olarak çalıştık çünkü birbirimizi insan olarak seviyorduk. Onu her zaman savundum ve kimsenin ilgilenmediği zamanlarda onunla ilgilendim. Düştüğümde beni hep kaldırdı ve birbirimizin hatalarını kabul ettik. Aramızdaki ilişkinin her şeyden uzun süreceğini düşünmüştüm.

Cliff'in ülkenin en prestijli müzesinin jeoloji bölümünde çalışma şansı vardı. Buradan kaçmak ve kendisi için planladığı hayatı yaşamak için gerçek bir şanstı bu. Tanrım, onunla çok gurur duydum ve onun için çok heyecanlandım.

Pozisyona başvurabilmesi için müzenin güvenliği için özel bir program indirmesi gerekiyordu, o da indirdi ve başvuru üzerinde çalışıyordu. Ona göre başvuru neredeyse tamamlanmıştı ama birkaç düzeltmeye daha ihtiyacı vardı. O hafta sonuna kadar başvuruyu yaptığı sürece pozisyonu neredeyse garantilemişti.

Ama sonra, evet, her şeyi berbat ettim.

Ortak bir arkadaşımızı ziyarete gittiğinde bana bilgisayara dokunmamamı söyledi (ortak bilgisayarımızdı; ikimizin de durumu iyi değildi). Bunu planlamamıştım ama sonra oynamayı sevdiğim bir çevrimiçi oyunda sınırlı süreli bir etkinlik olduğunu duydum.

Cliff'i dinlemek yerine neden onu çalmaya karar verdiğimi bilmiyorum. Aptalca bir anlık karardı. O zamanlar düşüncesizce seçimler yapma konusunda çok daha kötüydüm sanırım. Her neyse, oyunu açtım ve oynamaya başladım.

Nasıl oldu bilmiyorum ama bir şekilde Cliff'in uygulamasının olduğu program da açıldı. Oyunda hareket etmek ve ateş etmek için bastığım tuşlar, uygulamanın metin kutularında karşılık gelen harfler olarak görünmeye başladı. Mükemmel bir şekilde ifade edilmiş bir form yerine, artık çoğunlukla W,A,S,D ve Q'dan oluşan birçok kombinasyonla doluydu.

Cliff eve gelmeden önce oyundan çıktım ve diğer programın açık olduğunu fark etmedim. Hiçbir şey düşünmeden kapattım. Ertesi gün Cliff sabahı okulda geçirdi ve öğleden sonra eve geldiğinde kişisel e-postalarını kontrol etti. Gelen kutusunda prestijli bir müzeden gelen ve komik olmadığını ve onları bir daha rahatsız etmemesini söyleyen bir ret mektubu buldu.

Cliff onu hiç görmediğim kadar panikliyordu. Daireler çizerek yürüyor, saçlarını çekiştiriyordu. Hatta ellerini küçüklüğümüzden beri hiç olmadığı kadar sinirli bir şekilde çırpıyor, neredeyse çılgılık atacak kadar korkunç bir ses çıkarıyordu. Sürekli "Ne oluyor lan? Ne oldu? Anlamıyorum!"

İlk başta ben de anlamadım. Ta ki gönderilen dosyaları açıp resme bakana kadar. Sonra oyunumu kapattıktan sonra uygulamayı kapattığımı hatırladım. İkiyle ikiyi birleştirdim ve...evet.

Ona söyledikten sonra uzun bir süre bana baktı. Kıpırdamadan duruyordu ve o kadar sessizdi ki nefes alıp almadığını bile anlayamadım. Ama bir süre sonra konuştu.

"Gitmeni istiyorum. Senden taşınmanı istiyorum."

Kaşlarım havaya kalktı. "Ne? Neden?"

"Neden?" Alay etti. "Hayallerimi mahvettin, Trig. Uzaklara gitme, kendim için bir şeyler yapma şansımı. Sırf bana verdiğin sözü birkaç saatliğine tutamadın diye. Senin pisliğini temizlemekten bıktım. Bunu çok uzun zamandır yapıyorum. Her şeyi mahvediyorsun ve bu düzeltilemeyecek bir karmaşa olduğunda özellikle bitiyorum."

Çok şaşırmıştım, sadece başımı salladım ve eşyalarımı toplamaya başladım. Yönetici işlev bozukluğu sorunlarım olsa bile her şeyi toplamayı başardım çünkü neler olup bittiğini düşünmekten aklım başımdan gitmişti. Her şeyi berbat ettiğimi biliyordum, hem de çok kötü bir şekilde, ama o daha önce hiç böyle olmamıştı.

Eşyalarımı toplamayı bitirdiğimde, giderken bana veda bile etmedi. Elleri iki yanında, bir yabancıyı izler gibi öylece gidişimi izledi. Sonunda eve dönmeden önce dönemin geri kalanında başka bir arkadaşımda kalmaya başladım.

Isawsa Falls'a geri taşındım ve sonunda bir öğretmenlik pozisyonu buldum. Bunun için mutluydum ama Cliff'i özlemiştim. Anne ve babası bir kazada ölmüştü; pek çok kişi tarafından özlediklerini sanmıyorum. Ona ulaşmaya çalıştım ama hiç cevap vermedi.

Sonra bir gün onu Main Street'te gördüm ve terziye geri döneceğini söylediğini duydum. Çok mutlu olmuştum. Ama onunla konuşmaya çalıştığımda bu sevincim kısa sürede kursağımda kaldı.

"Benden uzak dur. Hiçbir şey değişmedi. Sen otoyolun kendi tarafında kal; ben de kendi tarafımda kalacağım." Sert bir şekilde müzeye doğru yürüdü ve beni sokakta karnımda bir ağrı ve gözlerimde yaşlarla yalnız bıraktı. Ve o zamandan beri aramızda hiçbir şey değişmedi.

On Birinci Bölüm- Kristal

"Oh, seni zavallı şey. Bu hiç de adil değil. Bir hata yaptın; seni bu kadar sert cezalandırmamalı." Yine de kendime itiraf etmeliyim ki Trig o zamanlar gerçekten berbat durumdaymış gibi geliyor.

Trig iç çeker ve koltuğuna yığılır. "Ona ulaşmanın bir yolu yok."

"Bu onun kaybı o zaman. Gerçekten çok tatlısın, bunu söyleyebilirim," diyorum gülümseyerek.

Flört etmeye çalışmıyorum, bu yüzden sesimin parlak, neşeli ve baştan çıkarıcı olmadığından emin oluyorum. Flört edip bu kasabaya bela getirme riskini göze alamam. Yine de çok tatlı biri.

Kendimi rahatlatmak için elimi Trig'in elinin üzerine koyuyorum. Pürüzsüz teni sıcak ve hoş ve parmakları narin olsa da, dönüp benimkilerle birleştiklerinde hala güçlüler. Ben onu rahatlatırken Trig gözlerini kapatıyor ve gevşiyor...

Gözlerinin kapalı olması iyi çünkü o zaman gerçekten tuhaf bir şey oluyor ve bunu görmesini istemiyorum.

Elimi tuttuğu yer parlak yeşilimsi mavi renkte parlıyor ve bir nevi şeffaf. Gördüğümde gözlerim açılıyor ve çenem düşüyor. Bu da *ne böyle?*

Elimi onunkinden çekiyorum ve saklamak için diğer elimin altından kucağıma atıyorum. Gözlerini açıyor, kaşları şaşkınlıkla çatılmış, gözleri üzüntüyle kısılmış gibi görünüyor.

"Özür dilerim, sadece beni tırmaladın," demeyi düşünebildiğim tek şey bu.

Tamamen yalan değil çünkü bir sakatlık da *olabilir*, henüz bilmiyorum. Bahane işe yaramış gibi görünüyor çünkü üzüntü ve şaşkınlık ifadesi yerini anlayışa bırakıyor ve başını sallıyor.

"Ah, özür dilerim. Kazaya çok meyilliyimdir. Umarım çok incinmemişsinizdir?" "Hayır, sorun değil, sadece şaşırdım."

"Tamam, güzel. Çünkü sana bir şey getirmemi istersen, getirebilirim." Hazırola oturuyor, yardım etmeye hazır.

"Hayır, gerçekten, sorun yok. Sen iyi misin? Duygusal olarak?" Konuya geri dönme ve onu bir an önce buradan çıkarma zamanı.

"Aslında bu konuda konuşabildiğim için kendimi çok daha iyi hissediyorum. Bir şeyleri düzeltmek istemediğini biliyorum ama benim sadece bir çocuk olduğumu hatırlamak

aptal, zalim ya da başka bir şey olan biri değil, yardımcı oluyor. O yüzden teşekkürler." Buna içtenlikle gülümsedim. Bu adama yardım ettiğim için çok mutluyum. Ellerime bakıyorum ve artık parlamadıklarını görüyorum.

Pekâlâ, şimdi

Gitmesi için.

"Trig, tatlım, gitmem gerek. Seni bu kadar çabuk kovduğum için üzgünüm. Köpeğimin bana ihtiyacı olacak."

"Oh! Köpekleri severim! Git ona iyi bak ve benim için onu kucakla!" Trig ceketinin düğmelerini iliklerken sırtıyor. "Ve eğer üşüyorsan ya da yalnızsan, belki sen de kendini benim için kucaklayabilirsin."

Yanakları kıpkırmızı oluyor ve şapkasını çekiştirirken gözlerini benden kaçırıyor. Elimde olmadan utanmam gereken bir kız kıkırdaması çıkarıyorum ama bu onun da bana çarpık bir sırtışıla karşılık vermesine neden oluyor.

"Ah, sen," diyorum onu kapıya doğru götürürken. "Eminim Plato sarılmamı takdir edecektir."

Belki de teklifinin sadece köpek kısmını dikkate aldığımı anlayacaktır. Ancak anladığı her ne olursa olsun, eşikten geçerken sırtışını daha da genişletiyor.

"İyi geceler, Crystal."

"İyi geceler, Trig."

Dönüp uzaklaşmadan önce bir elini benimkine sürüyor. Kapıyı kilitlemek için uzandığımda, bana dokunduğu yerin parlamadığını görüyorum. *Belki de daha önce hayal etmişimdir.*

Ama... eğer hayal etmediysem... ve düşündüğüm şey buysa, lanetimi bozmak üzereyim. Şimdi diğer üçte birini nerede bulacağım?

On İkinci Bölüm - Cliff

Konserve çorba. Elma sosu. Tereyağlı beyaz ekmek. Kabul edilebilir bir akşam yemeği. Her hazırladığımda her şey aynı görünüyor ve aynı tadı veriyor. Sürpriz kokular ya da garip dokular yok. Tek başıma yiyorum ve yerken hiçbir şey için endişelenmeme gerek kalmıyor.

İnsanlar neden bu kadar kısıtlayıcı olduğumu anlamıyorlar. Bazen ben bile anlamıyorum, kabul ediyorum, ama çoğu zaman bana çok açık geliyor.

Rahat oldukları, üzerime iyi oturdukları, güzel göründükleri ve giyinirken milyonlarca farklı şey arasından karar vermek zorunda kalmadığım için giydiğim birkaç parça kıyafetim var.

Masamda her şeyden üç tane bulundurmayı tercih ediyorum çünkü her zaman bir yedeğim olmasını istiyorum ve eğer birisi gelir ve birini kullanması gerekirse, ikisi de arızalanırsa bir yedeği olacak. Bu meşru bir mesele; insanlar masama sık sık geliyor.

İnsanların hazırlıklı olmak istememin neden bu kadar garip olduğunu düşündüklerini anlamıyorum. Onları düzenli ve her seferinde aynı yerde tutmak sadece her şeyin nerede olduğunu bilmeme yardımcı oluyor ve beni bir şeyleri aramak zorunda kalmaktan kurtarıyor.

Her neyse, mesele şu ki, insanlar beni katı ve zor biri olarak görüyor ve yaptığım şeyleri neden yaptığımı anlamak için zaman ayırmayı reddediyorlar. İnsanları rahatsız edecekleri zamanlarda doğal eğilimlerimi maskelemeye çalışarak günün sonunda epey bir hayal kırıklığı yaratıyorum. Bu yüzden geceleri bu hayal kırıklıklarını bir şekilde gidermem gerekiyor. Akşam yemeğini bitirdiğime göre bunu yapacağım.

Geri döndüğümünden beri şehrin ana bölgesinin dışında yaşıyorum. Eğer burada yaşayacaksam, biriken enerjimi atabileceğim bir alana ihtiyacım olacağını biliyordum ve buranın etrafında ormanlık bir alan vardı. Annem ve babam aniden öldükleri, vasiyetleri olmadığı ve ben de onların en yakın akrabası olduğum için küçük miraslarını aldım. Buranın peşinatı için yeterliydi. En yakın komşum çeyrek mil ötede ve onlarla tanışmadım bile. Bay Jones öldüğünden beri buraya yeni taşındılar. Dolaşacak çok yerim var ve bu gece kullanabildiğim kadarını kullanacağım.

Dolabımda sadece birkaç giysi var. Üç çift pantolon, üç kazak ve üç gömlek. Bir çekmecedeki altı atlet, altı çift çorap ve altı çift iç çamaşırı var. Kuru temizlemede bir takım elbisem ve kravatım var.

Çanta. Bir çift botum, bir çift spor ayakkabım ve ikisi siyah, biri kahverengi olmak üzere en sevdiğim ayakkabılarımdan üç çift var. İki çift pijamam var. Bunlar benim normal kıyafetlerim ve hepsi tam olarak istediğim şekilde düzenlenmiş.

Bununla birlikte, dolabın altındaki iki çantada sakladığım birkaç şey daha var. Biri... şimdi aklıma gelmemesi gereken farklı aktiviteler için. Diğerinde ise bir tişört, kapüşonlu bir sweatshirt ve bir çift koşu pantolonu var. Plastik bir poşet içinde günlük tercihim kadar bakımlı olmayan ikinci bir çift spor ayakkabı var. Bu gece giyeceğim kıyafetler bunlar. Böyle giyinmek tuhaf geliyor ama gezim için gerekli olduğunu biliyorum.

Kirlenebilir, ayağıma dolanabilir ya da bir şeye takılabilir ve normal kıyafetlerimi mahvetmek istemiyorum. Ayrıca hızlı hareket edeceğim, bu yüzden rahat olmalıyım. Sweatshirt'ün fermuarını çekip kapüşonunu kaldırıyorum. Bu gece hava serin, ve kanım pompalanana kadar üşüyeceğimden eminim.

Arka kapımdan çıkarken soğuk hava benimle alay ediyor. *Gel de esintiye kovala. Asla ondan kaçamazsın.* Rüzgârın yönünü bulup hızla havalanmadan önce bir an geriliyorum.

Orman karanlık ve bu şekilde ışıksız koşmanın tehlikeli olduğunu biliyorum. Sorun değil. Şimdi ne olaksa olması gerektiği gibi olacak. Rüzgârı takip ediyorum, beni alıp götürmesine izin veriyorum.

Yıllar önce beni Trig'e götürdüğü gibi. Hay *sikeyim*. Bunu düşünürken neredeyse düşünüyordum. Patates püresi yemediğim için ailem bana yine bağırıp çağırmıştı. Yapamadım işte. Sadece sevmediğimden değil, beyaz lapa bana her yaklaştığında sanki fiziksel olarak hasta olacaktım ya da acı çekecektim gibi hissettiğimi anlamıyorlardı. Bu bir işkenceydi. Ama bağırıyorlar ve beni şımarık bir velet olmakla suçladılar. O kadar küçüktüm ki; bir insanın bu kadar küçük bir çocuğa karşı nasıl bu kadar acımasız olabileceğini anlayamıyorum.

Odadan çıktıklarında ön kapıdan çıktım; nereye gideceğime dair hiçbir fikrim yoktu, sadece gitmem gerektiğini biliyordum. Rüzgârın yaprakları bir yöne savurduğunu gördüm ve bu yolun yeterince iyi olduğuna karar verdim.

Biraz koşuktan sonra okulumdan bir çocuğun dışarıda top sektirdiğini gördüm. Önünde durdum, bir şey söyleyemeyecek kadar utangaçtım. Ama Trig her zaman sohbet başlatan biriydi.

"Hey sen! Seni tanıyorum! Niye ağlıyorsun? Gelip oynamak ister misin?"

Başımı salladım ve bana attığı topu yakalamak için öne çıktım. Topu geri fırlattığımda, karnına çarptı ve büyük bir 'Oof' sesi çıkmasına neden oldu.

çocuğun ağzı. Ben irkildim ama o sadece güldü.

"Oh oğlum, sen güçlüsün! Birlikte yakan top oynamalı ve diğerlerini pataklamalıyız. Senin adın ne? Akşam yemeğine gelmek ister misin? Annem çorba falan yapıyordur, iyi bir aşçı olmadığını söylüyor ama ben severim."

Ondan sonra yıllarca neredeyse her gece çaldık. Acaba yeterince uzun, yeterince sert koşarsam, rüzgar beni ona geri getirir mi? Eğer getirirse, onun için tekrar durur muydum?

Daha sert koşuyorum; eski yaralar zihnimde iyice açılıyor. Bu gece için planım bu değildi ama gereken buysa, öyle olsun. Karanlıkta koşuyorum, ta ki aniden o kadar da karanlık olmayana kadar.

Açıklığa geldim, komşunun arazisine çok fazla girdiğimi gösteren alana. Normalde açıklık benim için sadece çok uzağa gittiğimi söyleyen boş bir nokta. Ama bu gece, sansasyonel bir keşif içeriyor.

Açıklıkta devasa bir dört yüzlü var, bir çeşit yarı saydam taş. Üzerinden tarif edilemez bir enerji yayılıyor. Ona doğru çekildiğimi hissediyorum, sanki ona dokunmam gerekiyormuş gibi. Ben de dokundum.

Elimi pürüzsüz üçgen kenarda gezdiriyorum ve içimden bir şehvet dalgası geçiyor. Nefesim kesiliyor ve elimi çekiyorum, elimin taşa değdiği her yerde bir parıltının yanışını izliyorum. Kasıklarımındaki ani bir ağrı beni iki büklüm yapıyor. Neredeyse dizlerimin üzerine düşüyordum ama bir elimi devasa kristal piramidin kenarına koyarak kendimi tuttum.

O taşa tekrar dokunmak sikimin taş gibi sertleşmesine neden oluyor, nefesim kesilirken ağzım açık kalıyor. Vahşi bir ihtiyaç beni ele geçiriyor ve tetrahedronun ne kadar güzel olduğundan başka bir şey düşünemiyorum.

Elimin ısısının düştüğü yerde nasıl parladığına bakıyorum. Floritten yapılmış olabileceğini düşünüyorum. Ne kadar güzel, narin bir taş. Kasıklarımı taşın yüzlerinden birine sürterken inliyorum. Yüzü ne kadar pürüzsüz. Açıkları ne kadar keskin. *Lanet olsun, eğer bu floritse UV ışığı altında parlayabilir. Bu çok güzel olurdu. Çok, çok güzel.*

Bir kolumu üçgen güzelliğin etrafına sarıyorum ve diğer elimle sikimi pantolonumdan çıkarıyorum. Kayayı okşarken sikimi daha hızlı ve daha hızlı okşuyorum, ta ki sonunda parlayan kristali sıcak döllerimle sıçratana kadar.

Geri çekiliyorum, sikimi kaldırıyorum, nefes nefese kalıyorum. Kafam nihayet berraklaşmaya başlıyor ve durumumun tamamen farkına vararak etrafıma bakıyorum.

*Az önce bir kayayı
becerdim. Bu ne
lan?*

On Üçüncü Bölüm - Kristal

Bu gece, dönüştüğümde bir şeyler farklı. Bu gece ilk defa piramit formumdayken her şey yok olmuyor. Bu sefer *duyabiliyorum*.

İlk başta sadece ormanın normal seslerini duyuyorum ama bu beni oldukça heyecanlandırmaya yetiyor. Beni yanlış anlamayın, kör, duygusuz ve hareket edemeyen bir formda kilitli kalmak cehennem kadar korkutucu, ancak herhangi bir tür duyguyu deneyimleyebilmek çok heyecan verici.

Esen rüzgârın ve ölü yapraklar arasında hışırdayan küçük hayvanların normal seslerini duyduktan kısa bir süre sonra farklı bir şey duyuyorum. İlk başta Platon'un etrafta dolaştığını düşünüyorum ama sonra ses netleşiyor: insan ayak sesleri.

Olamaz. Kimsenin beni bu şekilde görmemesi gerekiyor. Eğer insanlar beni bu şekilde keşfeder ve etrafı kurcalamaya başarlarsa, o zaman tekrar evimi taşımak zorunda kalacağım ve bunu gerçekten istemiyorum. Şu anda bunu karşılayabileceğimi bile sanmıyorum. Henüz dükkândan yeterince para kazanamadım.

Yaprakların arasında koşan ayak sesleri yavaşlıyor, tam yanıma gelene kadar gittikçe yaklaşıyor. Bir an sessizlik oluyor ve sonra duyuyorum... duyduğum şey bu olamaz.

Uzun zaman oldu ama sanki bir adam *eğleniyor gibi*. Tam yanımda. Ne tür bir adam dev bir üçgen kristal görüp otuzbir çekmeye başlar? Bu bana şunu düşündürüyor...bekle. Olabilir mi? Lanetin bahsettiği şey *bu* muydu? O değersiz kadın böyle bir şey yapabilir. *Ahh*.

Ayak sesleri açıklığı terk ediyor ve orman normal seslerine geri dönüyor. Yine de geçmişi düşünmeden edemiyorum, etrafımdaki seslerin tadını çıkaramıyorum. O aptal lanet. Hayatımı mahvetti ve ben yanlış bir şey bile yapmadım.

On yıl önce, o ucube Miranda ve ben en iyi arkadaştık. Erkek delisi olduğunu biliyordum ama işin içinde erkekler olmadığı sürece bana karşı hep iyi davranırdı. Birileriyle çıkmakla pek ilgilenmiyordum, daha çok iş hayatına odaklanmıştım, bu yüzden hiç sorun olmadı.

Miranda'nın özel olduğunu da biliyordum. Bu dünyada çoğu insanın bildiğinin ötesinde şeyler olduğunu bana ilk gösteren oydu. Ailesi oldukça inanılmaz şeyler yapabiliyordu. Kendine büyücü diyordu.

Bana söyleyecek kadar güvenmesinin çok güzel olduğunu düşündüm. Gerçekten iyi arkadaşlık.

Sonra Chad'le çıkmaya başladı. İyi bir çift olarak başladılar. Onu çok seviyordu, gerçekten seviyordu. Chad de onu seviyor gibiydi, ama Chad'in onu biraz daha fazla sevdiği her zaman açıktı. Belki de çok daha fazla.

Zaman geçtikçe bu ayrılık daha da büyüdü ama Miranda bunu görmedi. Ona kafayı takmıştı. Onunla arkadaş olmak bile zorlaşmıştı çünkü tek konuşmak istediği oydu. Yine de ona destek oldum; ta ki paranoyaklaşmaya başlayana kadar.

Bir gün Chad'in yakışıklı olduğunu düşünüp düşünmediğimi sordu ve ben de "sanırım" dedim çünkü başka ne diyeceğimi bilmiyordum. Sanırım iyi görünüyordu, ama çoğunlukla sadece iyi olduğunu söyleyerek onu kırmak istemedim. Ancak bunu onunla seks yapmak istediğim şeklinde algıladı ve gerçekten çok sinirlendi. Onu sakinleştirmek için çok ikna etmek gerekti.

Bir gün dersten sonra geç saate kadar kalıyordum ve aptal Chad'den başka kim gelebilirdi ki? Bana Miranda'nın hala ona aşık olup olmadığını sordu, ben de evet dedim. Bana artık ona karşı ne hissettiğini bilmediğini söyledi, ben de bunun beni değil onu ilgilendirdiğini söyledim. Sonra bana aslında benden etkilendiğini söyledi.

İşte o zaman Miranda ortaya çıktı. Başından beri orada mıydı yoksa zamanlaması mı kötüydü bilmiyorum ama her iki durumda da duyduklarına sinirlendiği anlaşılıyordu. Büyüsü için etrafından güç çekmeye başlaması uzun sürmedi. Onu durdurmaya çalıştım ama delirmişti.

"Bir aşk üçgeninin parçası mı olmak istiyorsun? Peki ya tamamı olsan?"

Yere bazı kristaller fırlattı ve anlamadığım bazı kelimeler söyledi. Her yer sarsıldı ve midemin bulandığını hissettim. Onu durdurmak için hareket edemiyordum; ayaklarım yere yapışmış gibiydi.

"Sana hala bir aptal gibi değer verdiğim için, laneti kırmaya çalışman için sana gece yarısına kadar gün vereceğim. Ama ondan sonra, güneş doğana kadar her gece ihanetinin şeklini alacaksın. Eğer benim Chad'e duyduğum sevginin iki katını bulabilirsen, laneti durdurabilirsin. Ama özgür olduktan sonra bile dolunayda şeffaf olmalısın. Yalanlarını gördüğümü hatırlatan bir şeffaflık. Senin bana ihanet ettiğin gibi ihanet yok. Şimdi defol git ve sana laneti bozma şansı verme konusundaki fikrimi değiştirmeden önce bir daha etrafımda görünme."

Midemin bulandığını hissettim ve kapıya doğru itildim. Chad'i arkamda bırakarak olabildiğince hızlı koştum. Kapı aralığını geçtiğimde kapı çarparak kapandı. Kısa bir süre sonra çığlıkları başladı. Eve varana kadar koşmayı bırakmadım ve ikisini de bir daha görmedim.

O zamandan beri her gece üçgen kristale dönüşüyorum. On yıldan fazla oldu. O formdayken hiç duyamadım. Ne değişti?

Bölüm On Dört - Trig

Ah, ne harika bir gün. Güneş pırıl pırıl parlıyor, yapraklar yeşil ve güzel bir kadın bana gülümsüyor. Hiçbir şey bu günü daha iyi yapamazdı.

"Merhaba, Trig," diye sesleniyor Crystal ben turtacıya yaklaşıırken. "Sana bir dilim cevizli turta ayırdım."

En sevdiğim. Sanırım günüm daha da güzelleşebilir. Bugün okuldan sonra Cuma ve hafta sonuma başlıyorum. Normalde öğleden sonrayı büyük kasabada market alışverişi yaparak ya da ihtiyacım olan başka bir şeyi alarak, ev işlerini ya da işimi hallederek geçirirdim. Akşam da belki kasabadaki barda yerel halkla birlikte bira ve hamburger içerim. Belki Crystal'ı bu gece bize katılması için ikna edebilirim.

"Pikan cevizi benim favorim. Nereden biliyorsun?" Son birkaç adımı ona doğru koşarken soruyorum.

"Bilmiyordum ama tahmin ettim. Sende o deli havası var," diyor göz kırparak ve ben gülmekten kendimi alamıyorum.

"Bana birden fazla kez kaçık dendi, yani bu adil. Bundan çok daha kötüsü de söylendi, orası kesin. Ama beni istediğin zaman arayabilirsin." Şimdi benim göz kırpmaya, onun da gülme zamanı.

"Vay canına, bu şimdiye kadar duyduğum en klişe tavlama cümlesi olabilir."

"Bunu bir tavlama cümlesi olarak kabul ettin, yani tamamen başarısız olmadı." Yuvarlak yanaklarının kızarmasını izliyorum ve sırtıtıyorum. "Başarısız mı oldu? Yoksa seni bir ara arayabilir miyim?"

Son soruyla birlikte kapının önünde duraklıyorum, sesim ciddi bir ton alıyor. Ona çıkma teklif etmek için garip bir zaman olduğunu biliyorum ama doğal bir şekilde geldi ve ben de şansımı denedim.

"Ben... benim için işler biraz karışık, Trig." Omuzları çöküyor ve kaşlarını çatıyor.

"O zaman konuşuldunuz mu? Özür dilerim, ilişkinize burnumu sokmak istemezdim."

"Hayır, sadece bazı garip, um, şimdilik sadece bagaj diyelim."

"Oh. Hepimiz öyle değil miyiz?" Önlüğünün kenarını tutup kumaşla oynuyorum ve gözlerimin içine bakana kadar bekliyorum. "Crystal, eğer ilgilenmiyorsan

Bana Şimdi söyleyebilirsin ve seni bir daha asla rahatsız etmem, yemin ederim. Ben kadınlara baskı yapan tiplerden değilim, tamam mı? Ama bazı sorunların olduğu için beni geri  eviriyorsan, bence tekrar düŐünmelisin. Çok Şeyle başa çıkabilirim ve eğer sınırların varsa, onlara saygı duyarım. Güven bana. Senden gerçekten hoşlanıyorum ve senin de benden hoŐlandıęını düşünüyorum ve eğer bir Şeyleri deneme Şansımız olmazsa çok yazık olur, hepsi bu."

Crystal'ın nefesi kesiliyor ve sonra dışarı çıkıyor. Başını sallar ve eliyle yüzünü yelpazeler.

"Pekala. Bir randevu, tamam mı? Nasıl gittiğine bakarız. Yarın. Öğleden sonra evimin arkasındaki ormanda piknik yapmaya gideceğiz. Büyük, çok koruyucu köpeğim de orada olacak, güvenlik kameralarım ve gizli tuttuğum diğer güvenlik  nlemlerim de." Bana attığı sert bakıŐ, gülmeden ya da alınmadan ciddi bir Şekilde başımı sallamam gerektiğini söylüyor, ben de öyle yapıyorum. O telefonunu çıkardı, ben de kendiminkini. "İŞte numaram. Sonra mesaj at, detayları konuŐuruz. Yeni  alıŐanım Şu anda bensiz çıldırıyor olmalı, o yüzden içeri dönmeliyim."

Yüzümde dünyanın en büyük sırtıŐıyla onu takip ediyorum. Yerime oturup randevumuzun nasıl geçeceği hakkında hayaller kuruyorum ve Cliff'in odaya ilk giriŐini fark etmiyorum bile.

On Beşinci Bölüm - Uçurum

Gölgelerde oyalanarak Crystal'ın dükkâna dönmesini bekliyorum. Çalışanı iyi bir garson olabilir ama benim her gün aynı garsonu çalıştırmam gerekiyor ve Crystal da o kişi. Ayrıca onu tezgâhın üzerine oturtmak, o küçük pembe şortunu aşağı çekmek ve-

"Bir randevu, tamam mı?" *Trig*'e söylediğini duydum.

Evet, birlikte çıktıklarını teyit etmek dışında söylediklerinin geri kalanını zar zor dinliyorum. *Bu çılgnlık*. O kadar insan arasından Trig! Evet, yakışıklı ve kibar ama o *Trig*.

Rüzgâr pastanenin girişine doğru eserken saçlarımı hışırdatıyor. Çenem şaşkınlıktan açık kalıyor ama hemen kapatıyorum. Ona *bir* randevu sözü verdi. Demek ki ondan sonra boş. Rüzgârı dükkânın kapısına kadar takip ediyorum ve içeri giriyorum.

"Merhaba Cliff! Her zamanki masanızı sizin için boş tuttum ve her ihtimale karşı bir dilim elma ayırdım," diyor Crystal başını masaya doğru sallayarak.

"Teşekkür ederim Crystal. O elmalı turtayı alacağım, gerçekten." *Kahretsin*, çok iyi bir kız.

Rüzgârda uçuşan saçlarımı düzelterek onu masama kadar takip ediyorum. Evet, orayı çoktan *benim masam* olarak görmeye başlamıştım ve görünüşe göre o da öyle düşünüyor. Güzel. Her şeyin yerli yerine oturması hoşuma gidiyor.

"Kahven ve turtanla hemen döneceğim, tatlım." Kalçasını sallayarak gitti ve ben de bir sonraki hamlemi düşünmek üzere yalnız kaldım.

Ona çıkma teklif etmek için Trig ile çıktıktan sonra mı beklemeliyim yoksa çıkmadan önce mi teklif etmeliyim? Eğer beklersem ikinci bir randevuyu kabul edebilir, ona bağlanabilir ve ben de şansımı kaybedebilirim. Daha önce teklif edersem, bir seferde sadece bir randevuyu kabul edecek türden bir kadınsa reddedebilir. Her iki seçeneğin de daha birçok artısı ve eksisi var. Bu zor bir seçim. Turtamı yiyip karar vereceğim.

"Al bakalım. Keyfini çıkarın!" Crystal uzaklaşmadan önce omzuma vuruyor ve kaşlarımın kalktığını hissediyorum. *Dokunmak iyiye işarettir*.

Ona bakmak için başımı hafifçe çeviriyorum ama görüş alanımda *Trig'i* yakalıyorum. *Lanet olsun*. Neyse ki aptal bir hayranlık ifadesiyle onu izliyor ve beni fark etmiyor. Ağzıma alışılmadık büyüklükte bir turta lokması atarak dilimi mideye indirmeye başlıyorum. Kahvenin sıcaklığına rağmen

Neredeyse bir dikişte bitiriyorum, böylece bitirmem ve koltuğuma oturmam hiç zaman almıyor, ellerim önümde düzgünce katlanıyor. Crystal yanıma gelip kaşlarını kaldırarak hesabı uzattı.

"Bugün çok açsın, değil mi? Gidecek bir yerin var mı?"

Kararıma balıklama dalmadan önce boğazımı temizliyorum. "Crystal, seninle konuşmam gerek. Kısa bir süreliğine kenara çekilme şansımız var mı?" "Elbette. Bir saniye. Eğer uygunsa girişte buluşalım.

Tamam mı?"

"Bu iyi olur." Ayağa kalkarken başımı salladım.

Crystal tezgâha yöneldi ve ben de ön kapıya yöneldim. Dışarı çıktığımda, içimi rahatlatan bir şekilde, kaldırımın bu bölgesinde dolaşan ve beni dinleyebilecek hiçbir kasaba sakini olmadığını görüyorum. Güzel. İyi ya da kötü, olacakları kimsenin duymasını istemiyorum.

"Tamam o zaman tatlım. Neler oluyor?" Crystal dışarı çıkarken kollarını kendine sararak soruyor.

Gün beklediğimden biraz daha soğuk. İnce, beyaz bluzunun altında meme uçları dikleşiyor ve kekeleyen zihnimi tekrar dikkatimi toplamaya zorlamak zorunda kalıyorum.

"Crystal, bu hafta sonu akşam yemeğinde sana eşlik etmeme izin vererek beni onurlandırır mısın?" Ellerimi arkamda kenetledim ve mümkün olduğunca zararsız görünmeye çalıştım. Kimseye zarar vereceğimden değil. Şaplak atmak zarar vermek değildir, değil mi?

"Ah, canım, hayır." Dudağını ısırdı ve ellerini sıktı. "Üzgünüm ama seninle yemeğe çıkamam."

Göz kapaklarım inançsızlık içinde çırpınıyor. İtiraf etmeliyim ki böyle olmasını beklemiyordum.

"Tamam o zaman. Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim."

"Hayır, hayır! Öyle bir şey yok! Sadece geceleri dışarı çıkamıyorum. Bir şeyim var ve bunun hakkında gerçekten konuşamam, ama bu sadece akşam yemeğinin dışarıda olduğu anlamına geliyor. Günlerim boş geçiyor," diye kızarıyor.

Dudaklarımın kenarlarının ender rastlanan bir gülümsemeye seğirdiğini hissedebiliyorum. "Günler gayet iyi. Elbette hafta içi de çalışıyorum."

"Yarın sabah meşgulüm. Pazar gününe ne dersin, geç bir kahvaltı ya da erken bir öğle yemeği?" Dudağını ısırtıyor ve tek düşünebildiğim onun için dudağını ısırarak. "Cliff? Beni duydun mu?"

"Evet, özür dilerim, programımı iki kez kontrol ediyordum. Pazar günü uygun. Lütfen iletişim bilgilerimizi paylaşalım, böylece daha detaylı bir görüşme yapabiliriz.

planlar." Ben telefonumu çıkarıyorum, o da önlüğünün cebinden bir not defteri çıkarıyor.

"Kulağa hoş geliyor. Sana söylemem gereken bir şey daha var. Sanırım biraz önemli." Gülümsemesi şimdi kayboldu ve nedenini bildiğimden eminim.

Not defterine numaramı yazarken devam etmesi için başımı sallıyorum.

"Aman Tanrım. Yarın başka bir adamla randevum var. Hem de ilk randevum." Ayaklarını sürüyerek yüz ifademi dikkatle izliyor.

"Sorun değil. Daha bir kez bile buluşmadan ayrıcalık beklemiyorum."

Hâlâ rahatlamıyor ve biliyorum ki bunun nedeni en zor kısmın yaklaşıyor olması.

"Evet, ama adam tanıdığın biri. Şey, Trig. Senin arkadaşın olduğunu biliyorum. Bu senin için garip olacak mı?"

"Hayır." *Bir yalan.* "Yine de onun için olup olmayacağını sormanız gerekebilir. O benim kadar evrimleşmiş olmayabilir."

Numarasını telefonuma kaydederken burnumu çekiyor ve yakamı düzeltiyorum. Şimdi benimle çıkması hakkında olumsuz bir şey söylerse, bir pislik gibi görünecek.

"Oh, bu çok rahatlatıcı.
Sabırsızlanıyorum!" "Ben de bekleyemem
Crystal."

Yemeğimin parasını ödemek için onu dükkâna kadar takip ediyorum, sonra da çıkıyorum. Cuma geceleri herkes şehirdeyken gitmeyi sevdiğim bir bar var.

Bu kasabada müze dışında bana göre bir şey yok, bu yüzden bir seçenek sunulduğunda zamanımı burada geçirmiyorum. Cuma günleri, hafta boyunca biriktirdiğim ve koşmanın bile engel olamadığı stresimi atmak için şehre gidiyorum. Birinin kontrolü ele almasına izin vermeyi seven insanları o zaman buluyorum. Çok popüler olduğum, akşamı benimle geçirmek için yalvaracak itaatkâr erkek ve kadınların her zaman bolca bulunduğu bir yere gidiyorum. Beni memnun etmek için. *Kontrolü* bana bırakmak için. Bu Cuma, bu rahatlamaya ihtiyacım var.

Eve gidip dolabımda sakladığım diğer çantayı aldıktan sonra, içinde sakladığım kıyafetleri giyiyorum, ardından orada sakladığım diğer eşyaları arabama getiriyorum. Bu eşyalar, biri gelip etrafa bakacak olursa evde bulunmasını istediğim eşyalar değil. Hobimi açıklamamayı tercih ederim ve kelepçeler, kırbaçlar ve benzerlerinden oluşan bir çantayı yaptığım işten başka bir şey olarak açıklamak zor.

Bu gece Velvet Cuff yeraltı kulübüne girerken her zamanki gibi giyinmemiş olabilirim ama bu iyi bir şey. Şehirden çok az kişi

Heyecanı karşısında sırtıtmaktan kendimi alamıyorum. Lisa benim için doğru kişi olmayabilir ama *çok* tatlı ve bu gece ona iyi davranacağım. En azından benim yaptığım gibi.

"Gel. O güzel ağzını kullanmanın daha iyi yollarını bulacağız."

Kolumu Lisa'nın omzuna doluyorum ve buraya yaptığım ziyaretlerde olduğu gibi geceyi şehirden uzakta geçirmeyi planlayarak bir oda ayırttığım üst kata çıkıyoruz.

Gerçi bu gece odaya ihtiyacım olmadığı ortaya çıktı. Odanın kapısını kapattığım ve Lisa pembe tırnaklı elini göğsümde gezdirdiği anda, bu gecenin benimle yalnız kalmaktan başka bir şekilde bitmeyeceğini anlıyorum. Lisa'nın elini bedenimden çekiyorum ve ona gergin sakız çiğneme alışkanlığına yeniden başlamasına neden olan sorunların ne olduğunu soruyorum. Sorununu çözmüş gibi görünene kadar bu konuda konuşmasına izin veriyorum, sonra yanağına bir öpücük konduruyorum, mide sorunu olduğunu iddia ediyorum ve eve gidiyorum.

Crystal'ı aklımdan çıkaramıyorum. Ben geceyi iyi tanıdığım bir kadınla geçirmeyi kendime yediremezken onun Trig'le birlikte kim bilir hangi tutkulu şeyleri yapacak olması beni çok rahatsız ediyor. Ama yapacak bir şey yok. Zaten çok derindeyim. *Sikeyim*.

On Altıncı Bölüm - Trig

Cam, arkamdaki duvara çarparken yüzümü en fazla bir santimle ıskaladı. *Lanet olsun, çok yakındı.*

"Seni cılız orospu çocuğu! Bu kasabanın yıllardır sahip olduğu tek yeni amcığı öylece alıp gidebileceğini mi sanıyorsun? Senin kalem sikini istediğini mi sanıyorsun?" Oto tamirhanesinin sahibi Brutus, Crystal'ın yarın benimle buluşacak olmasından pek memnun görünmüyor.

Nereden bildiğinden emin değilim çünkü kimseye söylemedim ve Crystal'ın da söylediğini sanmıyorum. Ama bunun neden bir sorun olduğunu da anlamıyorum. Bu sadece bir randevu!

"Brutus! Sakin ol!" diye bağıyor Mary barın arkasından. Buranın sahibi o ve işler çok sertleşirse bazı insanları dağıtmaktan çekinmiyor. "Ne haltlar dönüyor burada?"

"Bu pislik herif yeni turtacı bayana çıkma teklif etti ve şimdi bütün hafta sonunu aldı. Bazılarımızın daha yaşlı olduğunu ve bu nedenle yeni kadınları ilk onun seçmesi gerektiğini biliyor. İşler böyle yürümeli." Yumruğunu masaya vurdu, ben de irkildim.

Bekle. Ona sadece bir hafta sonu çıkma teklif ettim. Hmm.

"Hanımefendi kiminle isterse çıkabilir. Şimdi ya sakinleş ya da barımdan defol git." Mary sözlerini Brutus'e tükürür.

"Bu adil değil," diyen Brutus kafama bir bardak daha fırlatıyor, zar zor kurtuluyorum, sonra da kapıdan çıkıp gidiyor. *Eyvah.*

"Özür dilerim çocuklar," diyorum kuşkusuz sinmiş olduğum köşeden. Kesinlikle bir dövüşçü değilim. "Yemin ederim onu kıskırtmaya çalışmadım."

James yanındaki kabinin koltuğuna vururken, "Brutus sadece berbat," diye gülüyor. "Kıcını buraya geri getir."

Beden eğitimi öğretmeni ve ben hamburgerlerimizi yiyip biralarımızı içerken Brutus ayağa kalkmam için bağırmaya başladı. Kötü bir şeyler olacağını biliyordum. James'in karışmasını istemediğim için ayağa kalktım ve kenara çekildim. Sonra bütün o karmaşa oldu. *Oof.*

"O tamamen berbat. Ondan hoşlandıysa çıkma teklif etmeliydi. Yine de hayır derdi çünkü adam iğrenç, belli ki." Hamburgerimden bir ısırık alıyorum ve beyaz tişörtümün önüne bir hardal damlası sıçırıyor. Silmeye çalıştığım da daha da bulaşıyor. "Um. Belki de

İğrençlikten bahsediyorum. Böyle bir felaket olduğum için akşam yemeğinde beyaz giymemem gerektiğini daha iyi bilmeliydim."

"Evet, öylesin. Ama Brutus gibi değilsin. Sen sadece biraz dağınıksın. Yedeklerin olmalı." James siyah kapüşonumun fermuarını çekti. "İşte oldu, daha iyi. Artık kimse bilmeyecek."

"Teşekkür ederim, teşekkür ederim." Gülüyorum. "Şimdi yarınki randevuma kapüşonlu bir tişört getirmeyi unutmamam gerekecek sanırım."

James dirseğini masaya koyuyor ve başını elinin üstüne koyarak düşünceli bir şekilde bana bakıyor.

"Bu kızdan gerçekten hoşlanıyorsun, ha? Seni daha önce hiç bir randevuda gergin görmemiştin."

"Evet, öyle. O çok tatlı. Ve vay canına, çok güzel. Onunla ilgili içimde öyle bir his var ki... Bilmiyorum. Aramızda bir bağ var."

Telefonum çalıyor ve hemen bildirim bakıyorum. *Crystal*. "Ve işte orada. Şu mesajı hızlıca kontrol edeyim."

Ne dediğini görmek için mesajlarımı açıyorum. *Lütfen iptal etme*.

Merhaba! Konuşmam gereken ciddi bir konu var. Telefon tamam mı?

Oh, kahretsin. Doğru okuduğumdan emin olmak için mesajı tekrar okudum. Tamam.

Sanırım onu aramalıyım.

"Hemen döneceğim James," diyorum arkadaşşıma, dışarı çıkmak için kabininden çıkarken.

Numarasını çeviriyorum ve çalmasını bekliyorum. Birkaç kezden fazla çaldığında açıp açmayacağını merak etmeye başlıyorum. Sonunda açtı.

"Trig! Merhaba! Aradığına sevindim."

"Merhaba Crystal! Önemli olduğunu söylemiştin." Panikliyor muşum gibi görünmemeye çalışıyorum, öyle olsam bile.

"Evet. Şey, belki. Sanırım bunu açıkça söyleyeceğim. Pazar günü için bir randevu aldım," diye duraksıyor. Bana söylemesi gereken daha çok şey olduğunu anlayabiliyorum ama devam etmeden önce yine de onu temin etmemi istiyor.

"Pekâlâ. Sorun değil, sanırım." Kalbim biraz acıyor ama her şey yoluna girecek. "Mesele şu ki, diğer kişi Cliff. Senin üzülmeni istemiyorum. benimle."

Bu açıklamadan sonra bir süre sessiz kaldım. *Cliff mi?*

"Beni duydun mu, Trig?" diye sorar. "Delirdin mi sen?"

Sonra gülmeye başlıyorum. Ona cevap verecek kadar zor duruyorum.

"Cliff? Yarın benimle çıkacağını biliyor mu?"

O olumlu cevap vermeden önce uzun uzun ve yüksek sesle gülüyorum.

"Tanrım," diye devam ediyorum. "Ve aklını kaybetmedi mi? Buna inanamıyorum. Bu çılgınlık. Merak etme, beni rahatsız etmiyor. Yine de bana anlattığına sevindim."

"Buna gülmene sevindim." Kıkırdıyor. "Peki, yarın görüşür müyüz?"

"Hiçbir şey beni geri tutamaz."

On Yedinci Bölüm - Kristal

Bu o olabilir mi? Onlar olabilir mi?

Güzel bir gün, piknik için mükemmel. Hava durumu spikeri daha soğuk olacağını söylemişti ama her zamanki gibi yanıldı. Bu sabah hava çok az ılık, biraz bulutlu, burnunuzu ısıtan ama ayak parmaklarınızı ısıtmayan türden. Öğleden sonra cenneti andıran bir güneş olacak. Kapımın önünde beklemek için kalın düğmeli bir kazak giydim, ama yemek yediğimizde sadece sundress elbisemle olacağımı biliyorum.

Neden bu bana çıkmayı seçtiğim erkekleri düşündürüyor? Biri yumuşak kazaklar ve bulutlu hava; diğeri kısa kollular ve güneş ışığı. Bir şekilde işe yarıyor. Miranda'nın lanetinden bu yana ilk kez, bir şans olduğunu düşünüyorum... belki de umut etmek için çok erken.

Bir sürü şey üst üste geldi ve onları görmezden gelemiyorum. Trig elime dokunduğunda olanlar. Piramitteyken birdenbire nasıl duyabildiğimi. Gerçekten hoşlandığım iki adamın birkaç dakika içinde bana çıkma teklif etmesi. Anlaşamamalarına rağmen bu adamların ikisiyle de çıkmamı sorun etmemeleri.

Normalde her randevuyu geri çevirirken, bu ikisini kabul ettim. Umudum var.

"Merhaba!

"

Trig'in neşeli selamlaması beni düşüncelerimden koparıyor. Karnımda sersemlemiş bir hisle onun bisikletiyle garaj yolumda yürüyüşünü izliyorum. O mavi bisikleti iterkenki görüntüsü, yanakları al al, saçları dağınık, soluk sarı bir ceket giymiş hali bana kendimi yeniden genç bir kız gibi hissettiriyor. Babamın gözlerinin arkamda olduğunu ve bu çocuğun bana asılmadığından emin olmak için beni izlediğini neredeyse hissedebiliyorum.

Ama umarım bana bir şeyler yapar.

"Merhaba, Trig! Gelip bisikletini buraya park edebilirsin, kimse almaz. Burada bir tek ben varım." Köşelere bakıyorum, sanki bir sırrı paylaşıyormuşuz gibi gülümseyerek ona bakıyorum. "Kameralar da var tabii."

"Ah, elbette." Bisikletini verandaya yerleştirirken kendine özgü çocuksu sırıtışını takınmadan önce ciddiyetle başını sallıyor. "Yine de oldukça yakın bir komşunuz var."

"Sanırım. Gerçi onlarla tanışmadım. Onlar hakkında hiçbir şey bilmiyorum." Yeni komşumdan henüz bir haber alıp almadığımı düşünüyorum ama hayır, çıt yok.

"Bilmiyor musun?" Trig gerçekten şok olmuş görünüyor. "Bu Cliff!"

"Ne? Şaka yapıyorsun! Bu çok komik." *Sanırım bunu da tuhaf şeyler ve tesadüfler listesine ekleyebiliriz.*

"Evet, kasabada yaşamayı sevmediği için buralarda bir yerde. Şanslı huysuz nasıl olduysa ilçedeki en güzel kadının yanına düşmüş. Buna inanamıyorum."

"Sadece ilçede mi? Çok büyük bir ilçe değil." Kaşımı kaldırıyorum ve elimi şakacı bir şekilde kalçama koyuyorum.

"Peki, sana hayatımda gördüğüm en güzel kadın olduğunu söylesem bana inanır mıydın? Bu kesinlikle doğru olsa bile mi?" Trig şu anda benden sadece birkaç santim uzakta duruyor, vücudunun sıcaklığı sabahın kalan son serinliğini de yok edecek kadar yakın.

"Sanırım yapmazdım." Biraz daha yaklaştım.

"O zaman neden küçük başladığımı anlıyorsun. Ülkedeki en güzel kadın olduğuna inanarak başlayacağım, sonra çok geçmeden uzaydaki hiçbir yıldızın seni gölgede bırakamayacağını sen de benim kadar iyi bileceksin."

"Dünyadan uzayın tamamına gittin."

"Sana söyledim, yükseliyorum."

Trig benden uzaklaşıyor ve ben onun varlığının yokluğunu bir sızı gibi hissediyorum. Bisikletinin arka koltuğundan bir "Oof" çekerek bir sepet çıkardı ve iki eliyle önünde tuttu.

"Pekâlâ, açıktan ölüyorum. Nereye gidiyoruz?"

"Bu taraftan gelin!" Onu evin yanından dolaştırıp uzun ahşap kapıdan geçirdim.

Geniş arka bahçemde yürürken oldukça sessizdi. Geniş sırtışından ve ısıldayan gözlerinden etrafındaki tüm manzaraların tadını çıkardığını anlayabiliyorum. Buraya taşındığımda hava soğuk olduğu için çalışmak için fazla zamanım olmadı ve hatta burada çok uzun süre kalmadım, ancak erken mevsim bitkileri ve çiçekler ekmeye başladım, bu da burada çok fazla toprak olduğu anlamına geliyor. Yine de büyülenmiş görünüyor. Ağaçların hızına gelip açıklığa doğru ilerlemeye başladığımızda nihayet konuşuyor.

"Benim de bir bahçem var ama sizinki kadar büyük değil. Geçen yıl işler pek iyi gitmedi. Birkaç domates ve biraz da

üzgün havuçlar. Bu yıl daha iyisini yapacağım, kararlıyım." Çenesini kaldırıyor ve ben kıkırdamak zorunda kalıyorum. İçimden bir ses bu adamın çok sayıda ilk bahçe başarısızlığı deneyimi olduğunu ama aynı zamanda pes etmediğini söylüyor. Olumlu tavırları severim.

"Benimkilerin iyi olup olmadığını göreceğiz. Son zamanlarda marketlerde çok pahalı oldukları için bu yıl daha çok biber deniyorum. Eğer başarısam, sana salsa yapacağıma söz veriyorum." Bu bir test. Eğer salsa sevmiyorsa birlikte olmamızın imkanı yok. Ben çok seviyorum.

"Ooh! Salsanızı denemek için sabırsızlanıyorum. Seni uyarmalıyım, ben biraz salsa züppesiyimdir. Bu benim favorim ve oldukça seçiciyimdir." Boştaki eliyle ceketinin yakasını çekiştiriyor ve sahte bir züppelikle başını sallıyor, ben de homurdanıyorum. Test geçti sanırım.

"Gerçekten mi? O zaman senin standartlarına uygun olmaya çalışacağım." Açıklığa girdiğimizde ona gülümseyerek alay ediyorum.

Daha önce, bizim için bir battaniye serdim ve bardakların yanına bir kova buz içinde şampanya ve portakal suyu koydum. Bugün sinirlerim bu kadar gerginken bir mimozanın zararı olmazdı. Trig sepeti buz kovasının yanına koydu ve sonra kolumdan tutarak bana katılmadan önce oturmama yardım etti. Ne tatlı şey.

Ellerimi birbirine sürterken gülerek, "Pekâlâ, bakalım neyin varmış?" diyorum.

"Ah, sabırsız biri," diyor sepeti açarken. "Aç biri demek daha doğru olur."

"Bunu anlayabiliyorum."

Önce birkaç tabak ve çatal bıçak çıkarıp aramıza yerleştirdi. Ardından, bir paket cips ve ev yapımı salsa gibi görünen küçük bir kavanoz çıkardı.

"Dalga mı geçiyorsun benimle?" Çenem açık bir şekilde soruyorum.

"Size söyledim, ben bir salsa züppesiyim. Nasıl seviyorsam öyle yaparım. Şimdi sen de deneyebilirsin, bana ne düşündüğünü söyle." Bana göz kırptıyor ve ben de kendimi tutamayıp bir kahkaha atıyorum.

Ardından, taze pişirilmiş olması gereken güzel bir ekmek üzerinde klasik hindi sandviçleri, çok sayıda eğlenceli sebze içeren lezzetli bir makarna salatası ve çikolatalı kek çıkardı.

"Turta getirmedi, bunun senin alanın olduğunu düşündüm."

"Minnettarım." Güldüm. Beklemiyorum, hemen cips ve salsa sosuna dalıyorum. Muhteşemdi. "Aman Tanrım. "Aman Tanrım.

sıkışmış. Bunu nereden öğrendin?"

Saçlarını karıştırarak utangaç bir şekilde aşağı bakıyor. "Tarifi ben uydurmadım, bilmiyorum. Salsa benim bir parçası bile olmadığım kültürel bir şey. Gerçekten, ben sadece geleneksel olarak birlikte kullanılan malzemeleri karıştırıyorum. Sadece belirli bir dağılım konusunda şansım yaver gitti-"

"Tamam, anladım Trig." Gevezeliğine devam edemeden sözünü kestim. Sinirli bir gevezeyle karşılaştığımda tanırım. "Bunların geri kalanını sen mi yaptın?"

Makarna salatasından bir ısırık aldığımda gözlerim kocaman oldu. Sebzeler çok gevrek ve taze, makarna mükemmel derecede yumuşak ama lapa değil. Her şey harika.

"Hepsi, evet." Ensesini ovuştururken yüzü pembeleşiyor. "Bu kadar iyi yemek yapmayı nasıl öğrendin?"

"Ben küçükken annem berbat bir aşçıydı. Ben büyüdüğümde hastalandı ve ölmeden önce bu işi iyi yapmayı öğrenmeye karar verdi ve benim de öğrenmemi istedi, böylece mutfakta işe yaramaz olmayacaktım. İdare ettim ama o öldükten sonra, eğer bir ailem olursa onları besleyebilecek kadar iyi olana kadar öğrenmeye devam ettim. Yine de kendimi iyi besleyemediğim kesin." Utanç içinde yüzünü buruştururken burnu kıvrıyor. "Çoğu gün benzin istasyonunda yemek yiyorum."

"Oh. Oh, bu hiç iyi değil." Dişlerimin arasından hava emiyorum ve başımı sallıyorum.

"Biliyorum. Sadece başka şeylere odaklanmış durumdayım ve bir kişi için çok fazla yemek yapmak israf gibi görünüyor. Ama bence benim ne kadar sağlıksız olduğum hakkında konuşmayı bırakmalı ve onun yerine senin hakkında konuşmalıyız."

"Berbat bir geçiş ama buna izin vereceğim," diye gülüyorum.

"Özür dilerim, özür dilerim. Sadece benim hakkımda çok konuştuk ama senin hakkında konuşmadık. Senin hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum." Bana gülümsüyor ve ben de kendimi tutamayıp biraz kızarıyorum. O kadar tatlı ki.

"Şey. Salsa ve turtayı sevmemin yanı sıra, yemek olmayan şeyleri de severim."

"Vay canına, gerçekten mi? İnanılmaz!" Sahte bir şokla elini göğsüne vuruyor. "Bu doğru." Tamam. Ona ne diyebilirim ki? Şimdi benden gerçek bir şey. "Hayvanları gerçekten seviyorum. Gençken veterinerlik okuluna gittim ama bana göre olmadığına karar verdim. Hayvanları acı içinde görmek çok zordu. Sanırım biraz korkağım."

"Yumuşak bir kalbe sahip olmakta sorun yok. Herkes güçlü olamaz. Ayrıca, güçlü olmanın pek çok yolu vardır. Eminim sende bunlardan bolca vardır." Elbisemin eteğiyle oynuyor ve bunu yaptığının farkında olup olmadığını merak ediyorum.

"Şey. Sanırım acil durumlarda sakın kalma konusunda her zaman iyi olmuştumdur. Mesela fırında yangın çıktığında asla panik yapmam, sadece söndürürüm. Ya da birinin yardıma ihtiyacı olduğunda, yapılması gerekeni yaparım. Bu güçlü olmak sayılır mı?" Saçlarımın uçlarını gergin bir şekilde döndürüyorum.

"Kesinlikle öyle. Kötü bir şey olduğunda kalabalığın içinde senin gibi biri olmasaydı kim 911'i arayacak ya da kalp masajı yapacak kadar sakın olabilirdi? Sizin gibi insanlara ihtiyacımız var. Veterinerlik yapamamış olabilirsin ama bu zayıf olduğun anlamına gelmez." Güneş tamamen açtığı ve yüzünde parladığı için gülümsemesi gülünç derecede parlak. "Bu arada ben de hayvanları seviyorum. Pisagor teoreminden esinlenerek Pytha adını verdiğim bir kedim var."

"Bu çok inekçe. Çok, çok inekçe." Gülmekten kendimi alamıyorum. "Peki, köpeğinin adı ne?" diye soruyor, küstahça. "Adı Plato. Gayet normal bir isim."

"Platon da inekçe bir isim. Platon hakkında o kadar çok inekçe gerçek var ki nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Her elementin bir şekil tarafından temsil edildiğini düşündüğünü biliyor muydunuz? En sevdiğim şekil olan tetrahedronun ateş olduğunu düşünüyordu." Biz konuşurken dalgın dalgın elbisemin eteğiyle oynamaya devam ediyor.

"Bunu biliyor olman bile inekliğin ötesinde." Kaşımı kaldırıyorum. *"Tesadüfler" listesine onun en sevdiği şeklin benim her gece olduğum şekil olduğu gerçeğini de ekliyorum.*

"Bu konuyu açtım çünkü artık yeni bir favori şeklim var."

"Tamam mı?" Ne tuhaf bir şey söyledin.

"Mhm. Senin." Gözleri elbisemin eteğine sürtündüğü yere kayıyor. Elbisemi bırakıp yavaşça, çok yavaşça, iki parmağını etek ucunun altından geçirerek kalçamın çıplak tenini okşuyor.

Yarısı ne kadar ileri gittiğine şaşırarak, yarısı da dokunuşunun ne kadar iyi hissettirdiğinden dolayı keskin bir nefes alıyorum. Tenimdeki her geçiş elektrik gibi, sıcak, memnun etmeye yönelik alev kırbaçları gibi ama yine de çok nazik hissettiriyor.

"Pantolonuma girmeye çalışmanın duyduğum en tuhaf ve en inek yoluydu bu," diye küstahça karşılık vermeye çalışıyorum ama nefesimin kesilmesi beni ele veriyor.

"O zaman pantolon giymediğine sevindim, böylece seni pantolondan çıkarma konusunda endişelenmeme gerek kalmadı." Eteğimin kenarını başparmağıyla yakalıyor ve parmaklarının darbeleriyle yukarı çekerek kalçalarımı daha fazla ortaya çıkarıyor. "Bu iyi mi?"

Gözleri benimkilere kayıyor, izin istiyor. Ne istediğini tam olarak bilmiyorum ama her ne ise benim de istediğimi biliyorum. Başımı sallıyorum, sonra ne olacağını öğrenmek için bekliyorum.

On Sekizinci Bölüm - Trig

Vay canına, bu kadar hızlı hareket etmeyi beklemiyordum. Bana ne oldu bilmiyorum. Yanlışlıkla kalçasına dokunduğum anda sanki kafam boşaldı ve sonra tek düşünebildiğim ona daha fazla dokunmak oldu. Ve o da *bana izin veriyor*. Bu inanılmaz bir şey.

Başını salladığında elbisesini biraz daha kaldırıyorum, her seferinde sadece bir santim kadar. İsterse beni durdurması için ona zaman tanımak istiyorum ve itiraf etmeliyim ki bu durum hoşuma gidiyor. İncelememe devam ederken, sağ kalçasının yan tarafında küçük bir çil buluyorum. Soluk çatlaklar, sarmaşıkların hayaletlerini andırırcasına, iç ve dış uyluklarının kenarlarında usulca ilerliyor. Dilimle hepsinin izini sürmek istiyorum.

Sonunda sarı saten külotunun bir parçasını görüyorum, sadece bacaklarının ilk kez birbirine bastırıldığı yerde küçücük bir parça. Daha yakından bakmak için dirseklerimin üzerine çöktüğümde Crystal nefes nefese kalıyor ve kalçalarını birbirine daha sıkı bastırıyor. Başımı kaldırıp onun gergin gözleriyle tekrar karşılaşıyorum.

"Crystal, eğer çok hızlı hareket ediyorsam bana durmamı söylemen sorun değil. Sadece söyle." Sesim titrek ama yine de emin.

"Hayır, sorun yok. Söz veriyorum. Sadece uzun zamandır kimseyle çıkmadım, bırakın... biriyle birlikte olmayı." Utanmış görünüyordu, ben de ona kendi gerçeğimi söyleyebileceğimi düşündüm.

"Crystal, bir kadınla birlikte olmayalı yedi yıldan fazla oldu. Biriyle çıkmayalı beş yıl oldu ve o da tam bir felaketti. İnan bana, yargılamıyorum." Tek dirseğimin üzerinde doğrulup başımı ellerimin arasına aldım ve devam ettim: "Ben senin sandığın gibi ultra yakışıklı bir gönül adamı değilim."

Sahte bir samimiyetle cevap verirken gözlerindeki gerginliğin bir kısmı kayboluyor, "Oh, tamam. Sizi yanlış değerlendirdiğim için çok özür dilerim."

"Sıradan bir hata, eminim." Neredeyse gülecektim, ama o ateşli his hala karnımda çok sıcak yanıyor.

Crystal bakışlarımdaki sıcaklığı fark ettiğinde kıkırdaması yavaşlıyor ve bakışları benimkiyle uyuşmaya başlıyor. Ellerimin ve dizlerimin üzerine çökerek ona doğru son birkaç santim sürünüyorum, sonra yüzünü ellerimin arasına alıyorum.

Öpüşmemiz yavaş, durgun, çökmüş. Dudakları yumuşak ve pelüş, dili çevik ve her nasılsa benimkiyle mükemmel bir uyum içinde hareket ediyor. Hayal edebileceğim en güzel öpücük.

Öpüşmeyi kesmek yerine Crystal ellerini benimkilerin üzerine koyuyor ve battaniyenin üzerine uzanarak beni de kendisiyle birlikte aşağı indiriyor. Ağırlığının çoğunu ondan uzak tutuyorum ama öpüşürken ağrıyan sikimi onun merkezine sürtmekten kendimi alamıyorum.

Kollarını boynuma doladığında, ellerimi tekrar eteğine götürüp daha da kaldırıyorum. Sonunda öpücükten uzaklaşıp ortaya çıkardığım şeye bakıyorum, tepesinde dantel süslemeli minik sarı külotlar görüyorum. İçlerinde onun için mükemmel olan bir şey var ama hemen çıkarmam gerekiyor.

Parmaklarımı külotunun yanlarından geçirerek sessizce tekrar izin istiyorum. Doğruluyor ve beni sertçe öpüyor, ellerini benimkilerin üzerine koyarak iç çamaşırını çekiştirmeme yardım ediyor. Biz öpüşürken iç çamaşırları rahatça aşağı kayıyor, elleri iç çamaşırları çıkana kadar benimkileri takip ediyor. Sonunda ağzını benimkinden çekip battaniyenin üzerine uzanıyor.

Elbisesi beline kadar sıyrılmış, ayakkabıları hâlâ ayağında ama aramızdaki her şey müstehcen bir şekilde çıplak ve geniş bir şekilde önüme serilmiş. *Pürüzsüz*. Duştayken amının neye benzediğini merak etmişim ve şimdi biliyorum. Pürüzsüz bir şekilde tıraş edilmiş ve şimdiden uyarılmayla parlıyor.

Ellerimi iç bacaklarında gezdirerek bacaklarını aralarına sığacak kadar açıyorum ve sonunda onu kendime doğru çekip omuzlarımın üzerinden geçiriyorum. Crystal inliyor, sonra kıkırdıyor ve ben de kendimi tutamayıp gülüyorum. Onun neşesi bulaşıcı. Ona daha fazlasını vermek istiyorum. Bu yüzden ağzımı onun güzel, ıslak amcığına götürüyorum ve dilimin düz kısmıyla uzun ve sert bir şekilde yalıyorum.

Crystal'ın kıkırdamaları kesiliyor ve derin iç çekişlere dönüşüyor. Ellerinden biri karlı saçlarına gidiyor, parmaklarını ipeksi saç tellerinde yalamalarımın ritmiyle gezdiriyor. Diğer eli elbisesinin üst kısmını aşağı çekiyor, böylece ben ona zevk verirken o da küçük göğsünü sıkıp okşayabiliyor. Bu manzara ona karşı şehvetle inlememe yetiyor. Bu kadının boşalmasını görmeliyim.

Dikkatlice iki parmağımı içine sokuyorum. Onları içeri ve dışarı pompalıyorum, diğer göğsünü çekip her iki meme ucunu da sertçe sıkmasını izlerken müstehcen vıcık vıcık sesleri dinliyorum. Yeşil parıltıyı fark ediyorum-

Yeşil parıltı mı?

Gözlerim isteksizce Crystal'ın ellerinden benimkilere kayıyor ve parmaklarımı görebildiğimi fark ediyorum. Hepsini. Bulunduğum her yerde

Kristale dokunmak şeffaf ve çok az parlıyor, yumuşak yeşilimsi bir mavi. Parmaklarımı onun içinde biraz oynatırken doğrulup bakıyorum, hareketi mükemmel bir şekilde gördüğümde nefesim kesiliyor.

"Sorun ne?" Parmaklarımı içinden çekerken Crystal nefes nefese soruyor. "Sen, şey, sadece bak," diyebildim sadece.

Crystal eteğinin alt bedeninin görünmesini engelleyen kısmını kaldırıp... *sorunu* gördüğünde çığlık atar.

"Hey, korkma, her şey yolunda." Kollarımı titreyen omuzlarına dolayarak onu yatıştırmaya çalışıyorum. Sarılmak işe yaramıyor gibi görünüyor çünkü uzun ve yüksek sesle çığlık atıyor.

"Bu iyi değil! Amım görünmez!"

"Tamam, yani, bu garip. Ama bunu çözebiliriz. Eminim bir cevabı vardır." Ellerimi saçlarında gezdiriyorum, onu rahatlatmak için elimden geleni yapıyorum ama bunu nasıl yapacağımı gerçekten bilmiyorum. Yani, aletim kaybolursa ben de çok korkardım.

"Sadece Cliff de yapabiliyorsa bir cevap var, belki, ama başka türlü bilmiyorum! Bu sorunu başka kim yaşadı? Nedenini anlamaya nasıl başlayabilirim ki-"

"Dur, bekle."

Ondan uzaklaşıyorum, gözlerimin içine bakarken ellerimi omuzlarında tutuyorum. *Bu iş gittikçe garipleşiyor.*

"Az önce Cliff'ten mi bahsettin? Yüzüm bacaklarının arasındayken başka erkeklerden bahsetmek biraz garip. Belki de bazı sınırlar koymalıyız."

"Tanrım, özür dilerim. Tamam." Ellerini benimkilerin üzerine koyup sıkıyor ve derin bir nefes alıyor. "Bunu yüksek sesle söylemek istememiştim. Bu onu öyle düşündüğüm anlamına gelmiyor. Sadece hem senin hem de onun çözmesi gerektiğini düşündüğüm bir sorunum var. Ama şu anda bunu sana söyleyemem."

"Sanırım yapmak zorundasın. Az önce parmaklarımın vücudunun içindeyken kıpırdadığını gördüm. Ve hala eteğinin altından gelen bir parıltı görebiliyorum, bu yüzden neler olduğunu bilmek istiyorum." Ani bir düşünceyle gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Sen uzaylı mısın?"

"Ne!?" Crystal geri adım atarak ellerimi omuzlarından itti. "Sana bunu düşündüren neydi?"

"Parlayan kasık."

"Oh. Evet. Şey, hayır, değilim. Kulağa aptalca gelecek ama inanın bana bu bir lanet." Dudağını ısırtıyor ve ellerini belinin önünde kavuşturup gergin bir şekilde sıkıyor.

"Sanırım sana inanmak zorundayım. Ama bunun olacağını nasıl bilmezsin? Lanetli olduğunu biliyorsun, bu yüzden ne olacağını bilmen gerekir." Kaşlarını şaşkınlıkla çatıldı.

"Şey, beni lanetleyen büyücü biraz belirsizdi. Görünüşe göre çok fazla şey var ve bazılarını hala öğrenmeye çalışıyorum."

"Büyücü mü?" Kafası karışmış bir aptal gibi bir ileri bir geri yürürken başını kaşıyorum. "Bu konuda çok sorun yaşıyorum. Bu işte başka ne var? Ve Cliff'in bununla ne ilgisi var?"

"Bunu açıklamak biraz zaman alacak. Neden oturmuyoruz?"

On Dokuzuncu Bölüm - Kristal

Son şampanya bardağımdaki bir damla portakal suyuyla karışıyor. Şişeyi bir kenara fırlatıp içkimi yudumluyorum. Bu adamın önünde tüm zamanların en saçma hikâyesini anlatmışken şık olmaya çalışmanın bir anlamı yok.

"Yani bu beni *sevdiğin* anlamına mı geliyor? Ve Cliffi? Bu oldukça ani oldu." Trig, bükülmüş dizlerinin üzerinde kambur dururken kollarını kavuşturur.

"Sana ne söyleyeceğimi bilmiyorum. Bu lanetin benden önce kokusunu alabileceğini falan sanıyorum. Yani, bence sen oldukça harikasın ama hiç aşık olmadım, bu yüzden nasıl bir his olduğunu bilmiyorum. Muhtemelen birden fazla randevu gibi hissettiriyordur." Keşke daha fazla şampanya olsaydı. Bu çok garip.

"Bence sen de oldukça harikasın." Trig başını çapraz kollarının üzerine koyuyor ve tekrar konuşmadan önce bir süre sessizce beni izliyor. "Seni bir piramit olarak görebilir miyim?"

Bunu beklemiyordum.

"Aman Tanrım. Sanırım. Dikkatli ol, eğer yolu iyi bilmiyorsan geceleri burası tehlikelidir. Takılıp düşebilir, kaybolabilir ya da bir hayvanla falan karşılaşabilirsin." *Ya da beni öyle görüp bir daha benimle konuşmak istemeyebilir.*

"İyi olacağım. Söz veriyorum. Bu arada artık parıldamıyorsun." Kasık bölgeye doğru başını sallıyor ve ben de rahatlayarak iç çekiyorum.

"Bu iyi işte. Gerçekten de kalıcı olarak neon bir kuku istemiyordum."

"Neon coochie iyi bir grup ismi olabilir." Trig aptalca, orantısız bir sırıtışla canlanır.

"Tam bir ahmaksın. Yine de çok tatlısın."

Gözlerini daha iyi görebilmek için alnına düşen saçlarını geriye doğru tarıyorum ve gözlerime karşılık verirken göz bebeklerinin büyümesini izliyorum. Elimde olmadan onu öpüyorum.

Bu öpücük yumuşak, bir okşama. Öğrendiği onca şeyden sonra beni hâlâ gerçekten isteyip istemediğinden emin değilim ama beni sertçe öptüğünde istediğini anlıyorum.

Beni kışkımdan tutup kaldırıyor ve kucağına çekiyor. Uzun süre sert ve ıslak bir şekilde öpüşüyoruz. Elbisemin fermuarını açıp üzerimden çıkarıyor, böylece başını göğsüme yaslayıp inlediğinde onun üzerinde tamamen çıplak kalıyorum.

"Sen mükemmelsin Crystal. Hayal ettiğim her şeyden daha iyisin."

"Beni hayal ettin, ha?" Kulağına fısıldıyorum.

"Ah evet," diye hışırdıyor bana karşı.

"Seni görmeme izin ver. Lütfen," diye yalvarıyorum ondan uzaklaşırken. Bedenimi takip etmeye çalışıyor ama onu geri itiyorum.

"Tamam, tamam," diyor isteksizce ceketini çıkarmaya başlarken. Parmakları çevik ve hızlı ve saniyeler içinde üstsüz, güçlü, kıvrak gövdesi önümde.

Kemerine ulaşana kadar ellerimi göğsünde, karnında gezdiriyorum. Nefes alış verişinin hızlanmasını izlerken kemeri ve ardından pantolonunun düğmesini açmak yeterince basit. Dizlerimin üzerine kalkarak fermuarını açıyorum ve pantolonunu aşağı kaydırarak geri kalanını tekmelemesine izin veriyorum.

Çok güzel bir siki var, kalın ve şimdiden benim için pre-cum sızdırıyor. Yardım edemiyorum ama eğilip ucundaki damlayı yalıyorum. Trig tıslıyor ve ince kalçalarını kaldırarak parmaklarını usulca saçlarımda gezdiriyor.

"Çok güzel. Buna inanamıyorum. Harikasin," diye güzel iltifatlarda bulunurken, ben dilimi onun uzunluğunda gezdiriyor, dudaklarımı sikinin başına doluyorum. Onu sonuna kadar ağzıma aldığımda, boğazımın arkasına vurup onu bile geçmesine izin verdiğimde, sözleri boğuk inlemelere dönüşüyor.

Etrafımızda esen rüzgâr ısınan bedenimi serinletiyor. Dışarıda, çırlıçıplak, parlak güneşin altında ağzımda bir horozla olduğumu anımsamak midemin sinirden altüst olmasına neden oluyor. Sonra başka bir şeyle daha da ağrımaya başlıyor.

Bir patlama sesi ve kıkırdamayla Trig'i ağzımdan bırakıyorum ama elimi onun üzerinde tutarak yavaşça okşamaya devam ediyorum. Ellerini kalçalarımda aşağı yukarı gezdiriyor, ben bunu yaparken beni izliyor ve elim yarı saydam hale gelip normal bedenimle buluştuğu noktada parlarken ikimiz de nefes alıyoruz. Transparan kısımların opak kısımlarla birleştiği yerlerde bir parıltı olmasına seviniyorum, aksi takdirde içimin oldukça kötü bir görüntüsü olurdu. Parıltı her neyse bunu engelliyor gibi görünüyor, şükürler olsun. Her halükarda bakması yine de tuhaf.

"Senin elin-" diye başladı ama sözünü kestim.

"Görmezden gel. Sadece beni hisset. Güneş ışığını teninde hisset. Herhangi biri bu ormana girip bizi görebilir. Bu nasıl bir his olurdu, Trig?" Düşüncesi bile bacaklarımdan arasını zonklatıyor.

"Bu beni geriyor. Başımı belaya sokmak istemiyorum."

Aww, o çok iyi bir çocuk.

"Ya Cliff yanlışlıkla onun arazisinden çok uzağa gittiye? Ve beni senin sikini sürerken görseydi? O zaman ne hissederdin?"

Elimde sertleşmesi ve kalçalarının sarsılması bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor.

"Bu hoşuna giderdi, değil mi? İtiraf et. Onu burada, bizimle görmek istersin." Günün başında bunu düşünmezdim ama... evet, orada bir şey var.

"Evet. İsterdim." Yüzünde onunla dalga geçebileceğim bir tür kirli utanç bekliyordum ama yoktu. *Bunu daha önce de düşünmüştü.* "Siktir. Lütfen Crystal, şu anda içinde olmak istiyorum."

"Madem lütfen dedin."

Kendimi onunla aynı hizaya getiriyorum ve yavaşça aşağıya iniyorum, bunu yaparken ona dokunduğum noktaların görünmez olmasını izliyorum. Görüntü endişe verici ama bir şekilde giderek daha da tahrik edici hale geliyor. Kendimin belli belirsiz bir taslağını görebiliyorum, yüzde yüz görünmez değil ve tabii ki parıltı da var. Ama bunun dışında, şimdi onun siki bacaklarımın arasında, benim görünmez gücüm tarafından bükülmüş ve sıkılmış. Bu çok garip ve ikimiz de gözlerimizi ondan alamıyoruz.

"Bu çok garip. Ama çok ateşli. Ne oluyor lan?" Trig soluk soluğa aldığı nefesler arasında mırıldanmayı başarıyor.

"Biliyorum. Ve çok iyi hissediyorsun. Beynim şaşkınlıktan kapanmak ve bedenimin kontrolü ele almasına izin vermek üzere."

"Bana iyi bir fikir gibi geldi." Trig daha sert itmeye başlar.

Tatlı erkeğim başparmağını merkezime bastırıyor ve biraz garip aramadan sonra klitorisimi buluyor. Onun *itici* horozunun yanında ince hava gibi görünen daireler ovuşturduğunu görmek garip ama *lanet olsun* harika hissettiriyor. İçime girdiğinde kıvrılıyor; bir vajinaya girdiğinde bir siki bunu ne kadar yapması gerektiğini hiç düşünmemiştim. *Hey, bana bak, kendi vücudum hakkında bir şeyler öğreniyorum.* Islaklığım la parlıyor, ben ıslandıkça daha da ıslanıyor. Aramızda olanları izlememek mümkün değil. Görüntü sadece hissin yoğunluğunu artırıyor.

Birkaç dakika sonra onu sıkıca kavriyorum ve sessiz bir çığlıkla boşalıyorum, gözlerim kapanıyor ve ağzım sonuna kadar açılıyor. Aşağıda neler olduğunu göremiyorum ama Trig'in "Vay canına," demesi bana oldukça ilginç görünmesi gerektiğini söylüyor.

Kısa bir süre sonra içime boşaldığında, bunu görüyorum ve büyüleniyorum. İçinden nehirler halinde fişkıran döllerin sıkılmasını seyretmeye bayılıyorum,

Vücudum tarafından ezilir ve yutulur. Bu manzara karşısında gözlerinin kocaman açılmasına ve ağzının açık kalmasına bakılırsa, sanırım o da bunu oldukça heyecan verici buluyor.

Başımı göğsüne yaslıyorum, kalbinin gülünç derecede hızlı atışını dinliyorum, şu anda görünmez olan ve onun bahsetmeyecek kadar kibar ya da dalgın olduğu başka hangi parçalarımın olduğunu merak ediyorum. Sanırım bunun bir önemi yok. Her şey normale dönecek. Şu anda, bu an anlamsız sorularla mahvedilemeyecek kadar güzel.

Trig kollarını bana doluyor ve uzun bir süre birlikte sessizce uzanıyoruz, ormanın seslerinin ve güneşin verdiği güzel hissin tadını çıkarıyoruz. Sonunda, toplamayı unuttuğumuz yiyeceklerin üzerinde karıncalar görüyoruz ve her şeyi temizlemek için çabalarken ve üzerimizde böcek olmadığından emin olmak için kontrol ederken gülüyoruz. Neyse ki yok, ama ne yazık ki önümün çoğu görünmez. Rahatlamamız için, yaklaşık on dakika sonra kayboluyor. Hepimiz giyinip toparlandıktan ve ben de opak olduktan sonra eve doğru yürümeye başlıyoruz. Trig bana dönüyor, yüzünde sorgulayan bir ifade var.

"Cliff'in sana inanmasını nasıl sağlayacaksın? Sadece ona doğru yürüyüp elini yukarı kaldır-"

"Bir yolunu bulacağım. Merak etme," diyerek sözünü kestim. Gerçekten de randevular arasında çok fazla ayrıntı paylaşmam gerekiyor.

Çitlere vardığımızda durdum ve bir kez daha Trig'e döndüm.

"Yani buraya geri dönüp bu gece değiştiğimi göreceksin? Gerçekten emin misin?"

"Evet! Merak etme, dikkatli olacağım." Kolunu omzuma doluyor ve şakağıma bir öpücük konduruyor. "Söz veriyorum."

Yirminci Bölüm - Trig

Gece yarısı olduğunda Crystal gökyüzüne bakar ve bir anda ortadan kaybolur.

Onun yerinde güzel bir kristal piramit var.

Nefesim kesiliyor ve dizlerimin bağı çözülüyor. Bugün gördüğüm ve duyduğum onca şeyden sonra bile, bununla başa çıkmak çok zor. Yere çöküp bacak bacak üstüne atarak oturuyorum ve önümdeki manzaraya bakıyorum.

Çok güzel. Yoksa güzel mi *demeliyim*? Bu bağlamda pek emin değilim. *Ona* doğru bir çekim hissediyorum. Sanki gidip pürüzsüz taraflarına dokunmalıymışım gibi. Sanki dokunmam *gerekiyormuş* gibi.

Ama sonra, biraz uzakta bir hışırtı duyuyorum, koşmaya benzer bir ses. *Kahretsin*. Crystal ve ben bunu planlamamıştık. Panikleyerek, olabildiğince sessiz bir şekilde ters yöne doğru havalandım ve bir çalının arkasına daldım. Mümkün olduğunca hareketsiz kalarak dalların arasından izliyorum ve her kim geliyorsa geçmesini bekliyorum.

Ağaçların arasından çıkan kişinin geçip gitmemesi dışında. Duruyorlar. Bu *Cliff*. Ve o... bu da ne?

Ne olduğunu tam olarak anlamam bir saniye sürüyor çünkü çok *garip* ama gerçek. Cliff, Crystal'ın piramit şekline otuzbir çekiyor gibi görünüyor. Vay anasını. Crystal'ın bundan haberi var mı? Yani, Cliff'in taşları ve mücevherleri sevdiğini biliyordum ama *bu* kadar sevdiğini bilmiyordum.

Yine *de* ona karşı garip bir çekim hissettim. Belki o da aynı şeyi hissediyordur ve şu anda bir kayayı beceren ben olabilirdim.

Yaptığı şey hakkında açıkça çelişkiye düşmesi çok seksi. Sürekli uzaklara bakıyor ve kaşlarını çatıyor, sanki buradan başka bir yerde olmak istiyormuş gibi. Aynı zamanda, ona baktığında gözleri parlıyor ve gerçek bir hayranlık gibi bir ifade var. Onu hiç böyle görmemiştim, yakınından bile geçmemiştim. Gözlerimi ayıramıyorum.

Çok geçmeden yüzü dünyanın en isteksiz orgazmı gibi görünen bir şekilde buruşur ve piramit dölle kaplanır. Cebinden bir el havlusu çıkarıp sildikten sonra hızla geldiği yöne doğru koşmaya başladı. Beni duymaması için açıklığa geri adım atmadan önce biraz bekliyorum. Crystal'a fazla yaklaşıyorum; Cliff'i içine çeken sihir her neyse, ben de onun içine çekilmek istemiyorum.

"Hey Crystal, eğer beni duyabiliyorsan, umarım iyisindir. Bu çok garipti. Bu hep olur mu? Bunu görmem mi gerekiyordu? Ben çok

Kafam karıştı. Şu anda çok garip hissediyorum, sanki daha yakına gelmeliymişim gibi ve bu beni korkutuyor, o yüzden gitsem iyi olacak. Sana mesaj atarım. Bu arada çok güzel görünüyorsun. Çok parlak. Tamam, görüşürüz."

Patikadan geri dönüyorum, o kadar dalgınım ki el fenerimi açmayı unutuyorum ve bir taşa takılıp düşüyorum ve bileğim dönüyor. *Hay sikeyim.* Kırılmadı ama canım acıyor ve muhtemelen birkaç gün topallayacağım. Can sıkıcı. Crystal "Ben sana söylemiştim" diye ağzıma sıçacak. *Ugh.*

Topallaya topallaya bisikletime binip eve dönüyorum. Cliff'in evinin önünden geçerken ışıklar kapalıydı ve hâlâ dışarıda mı yoksa uyuyor mu anlayamıyorum. Crystal hakkında bir şey biliyor mu merak ediyorum.

Bu geçirdiğim en garip gün.

Bölüm Yirmi Bir - Cliff

Dün gece bir kez daha koştum. Bir kez daha, açıklığa doğru çekildiğimi hissettim. Orada olanlardan utanıyorum. Bu yüzden çok geç saatlere kadar uyanık kaldım ve bu sabah artık yorgunum. Crystal'la randevum olduğu için bu talihsiz bir durum.

Bu sabah mümkün olduğunca uyanık olmak için fazladan bir fincan kahve içtim. Yapabileceğim en kötü şey esnemek ve onu sıkıcı bulduğumu düşünmesini sağlamak. Kesinlikle, Trig dün böyle bir şey yapmadı.

Trig. Aklıma girmesine izin vermemeliyim. Bu Crystal ile benim randevum, onun değil. Bunu mahvetmesine izin vermeyeceğim. Sabah içeceğimin son yudumunu yudumlarken, kafamı tüm olumsuz düşüncelerden arındırıyorum. Kahve bitti, Trig kafamdan çıktı, evimden çıkıp Crystal'ın evine gidiyorum.

Oraya vardığımda, bir beyefendinin yapması gerektiği gibi kapısını çalmaya niyetlendim, ama o çoktan dışarıda bekliyordu. Muhteşem görünüyor. Beyaz saçları yumuşak bukleler halinde omuzlarına dökülmüş. Soluk yeşil yazlık elbisesi dizlerinin sevimli kırıksıklıklarını öne çıkarıyor.

Dizleri sevimli bulacağımı kim bilebilirdi?

Ben daha inip kapıyı açmadan aceleyle aracıma doğru koşuyor ve atlıyor. Gülümsemesi geniş, dudakları parlak ve pembe. O parıltının sikimin etrafında halkalar halinde kalmasını istiyorum.

"Merhaba Crystal. İyi misin?" diye sordum.

"Ben harikayım! Hâlâ kahvaltıya gidiyor muyuz?" diye cevap veriyor neşeli bir şekilde.

"Evet. Lütfen emniyet kemerinizi bağlayın." Kazalarda çok fazla kayıp yaşadım ve o emniyet kemerini takmadan hareket etmeyi reddediyorum.

"Emredersiniz, efendim!" Kemerini bağlamadan önce selam veriyor.

Efendim. Sikeyim.

"Ve gidiyoruz. Umarım İspanyol yemeklerini beğenirsiniz. Şehirde geleneksel bir İspanyol restoranı açıldı ve oldukça lezzetli. Beğeneceğinizi düşünüyorum. Pek çok şeyi deneyecek bir tipe benziyorsun." Dikkatimi önümdeki yola vermeden önce ona hızlı bir gülümseme sunuyorum.

"Yeni şeyler denemeyi seviyorum. Çok fazla geleneksel İspanyol yemeği yemediğimi itiraf etmeliyim ama seveceğime eminim çünkü yediğim diğer yeni yiyeceklerden oldukça keyif aldım."

Yeni şeyler denemekten hoşlanmasına sevindim. Bu bana ilişkimizin diğer kısımları için umut veriyor.

"Şehre çok sık gider misin?" diye soruyor.

"Sadece hafta sonları. Arkadaşları ziyaret etmek için," diye ekliyorum hemen. Şehri bu kadar sık ziyaret etmemin gerçek nedenini ona söylemeye pek hazır değilim ve zaten bu bir yalan da değil.

"Oh, bu beni şaşırttı."

"Neden? Arkadaşım olmadığını mı düşünüyorsun?" Bu biraz aşağılayıcı oldu.

"Hayır! Sorun bu değil! Sen daha çok, ne bileyim, zamanının çoğunu yalnız geçirmeyi seven bir tipe benziyorsun. Okumak ya da başka bir şey gibi. Ne düşündüğümde bile emin değilim!" Kelimeler arasında tökezliyor.

"Teknik olarak öyle. Hafta içi ve Pazar günlerinin tamamını ve Cumartesi günlerinin çoğunu yalnız geçiriyorum. Ama kasabadaki herkesin düşündüğü gibi biri değilim. Herkesin insanlardan hoşlanmadığımı düşündüğünü biliyorum. Tamamen haksız olmadıklarını kabul ediyorum, ancak bazılarının arkadaşlığından hoşlanıyorum; örneğin sen. Arkadaşlık ettiğim kişiler konusunda titizimdir ama yine de arkadaşlık ederim." Umarım bu her şeyi çözer.

"Anlıyorum. Dürüst olmak gerekirse, gerçekten hiç arkadaşım yok. İnsanları kendime yakın tutmamı zorlaştıran bazı sorunlarım var. Sen ve... şey, kim olduğunu biliyorsun, çok uzun zamandır bu kadar yakın olmama izin verdiğim tek insanlarsınız. O yüzden lütfen yalnız biri olduğunu düşündüğümde seni yargıladığımı düşünme. Seni her halükarda yargılamazdım. Senden hoşlanıyorum." Elini vites değiştirmek için kullandığım kolumun üzerine koyuyor ve hırkamın içinden bile içime bir enerji aktığını hissedebiliyorum. Ondan çok ama çok hoşlanıyorum.

"Teşekkürler Crystal. Geldik."

Restorana girip yerlerimize oturduk. Bir zamanlar birlikte bir gece geçirdiğim bir adamın arkadaşı tarafından işletilen yeni ve rahat bir yer. Bu küçük ayrıntıyı konuşmanın dışında bırakacağım. Crystal ve ben içeceklerimizi sipariş ediyoruz; o portakal suyu, ben kahve.

Yeni şeyler denemekte zorlanma eğilimindeyim. Neyse ki, İspanyol yemekleri evimde tatsız geleneksel Amerikan bej lapasının yanında yaygındı ve rahatça tadını çıkarabildiğim birkaç şey var. Crystal huevos rotos sipariş ediyor, ben de tortilla de patata. Yemeğimizi beklerken daha çok konuşuyoruz.

"Bana kendinden bahset Crystal. Dükkânı işletmediğin zamanlarda ne yaparsın?"

"Bahçe işlerini severim. Plato adında bir köpeğim var ve onu yürüyüşe çıkarıyorum. Ormanda yürüyüş yapmayı seviyorum. Okumayı severim."

"Ne tür şeyler okumaktan hoşlanırsınız? Belki aynı şeylerden hoşlanıyoruzdur."

"Oh, şey, muhtemelen değil." Portakal suyundan bir yudum alırken yüzü kızarıyor ve yere bakıyor.

"Oldukça çeşitli şeyler okurum. Şaşırabilirsiniz." Doğru, bilimsel makalelerden saçma polisiye romanlara kadar her şeyi okuyorum.

"Seksi, duyarlı yastıklar ya da mantar periler hakkında okumayı sevmiyorsan, pek ortak noktamız olduğunu sanmıyorum." Giderek daha sert kıkırdamaya başlıyor, ben de kendimi tutamayıp ona katılıyorum.

"Doğrusu, bu konuda ortak bir noktamız olduğunu sanmıyorum. Belki bir gün bana bir ya da iki kitap ödünç verebilirsiniz. Her şeyi denemeye hazırım."

O zaman bana gülümsüyor, gözlerinin kenarları en tatlı şekilde kırışıyor. Onu yaşlı bir kadın olarak hayal edebiliyorum ve bu düşünce hiç de nahos değil. Bir an için nefesim kesiliyor. Ona gerçekten aşık olduğumu fark ediyorum, hem de çok çabuk.

"Bu kadar açık fikirli olman hoşuma gidiyor. Çoğu zaman biraz havasız olduğunu kabul etmelisin, bu yüzden hoş bir sürpriz oldu."

"Bazı konularda katı olduğumu kabul ediyorum. Kendimce sebeplerim var. Bu nedenlerden bazıları çoğu insan için asla mantıklı gelmeyecektir ve bunu anlıyorum, ancak ben dar görüşlü değilim. Sanırım beni bazı alanlarda deney yapmaya sandığınızdan çok daha istekli bulacaksınız." Belki bir ipucu yakalar diye kaşımı hafifçe kaldırıyorum. Yanaklarına vuran kızarıklıktan anladığını söyleyebilirim.

"Bunu bildiğim iyi oldu," diye yanıtlıyor, sesi öncekinden biraz daha alçak. "Ben de deney yapmaya oldukça istekliyim."

"Bu beni çok memnun etti Crystal."

Tam o sırada yemeğimiz geliyor ve sohbetimizin geri kalanı onun dükkandaki işi ve benim müzedeki işim etrafında dönüyor. Günlük hayatı hakkında daha fazla şey öğrenmek heyecan verici. İş konusunda çok tutkulu ve bundan bahsederken yüzü aydınlanıyor, enerjisi bulaşıcı. Beni işim hakkında konuşurken dinlediğinde, gerçekten ilgili olduğunu ve sıkılmadığını söyleyebilirim. Sorular soruyor ve çoğu insan gibi dikkati dağılmıyor ki bu benim için çok önemli. Sonuç olarak, harika bir kahvaltı.

İşimiz bittiğinde ve yarısını ödemesi için ısrar etmesine rağmen yemeğimizin parasını ödediğimde, mesleklerimiz hakkında konuşmaya devam ederek geri dönüyoruz. Ancak kasabaya yaklaştığımızda Crystal sözümü kesti.

"Benim evime dönebilir miyiz? Sana bir şey göstermek istiyorum." Biraz gergin görünüyor ve ben de kaşlarımı kaldırmaktan kendimi alamıyorum. Beni seks yapmak için evine davet etmesini beklemiyordum ama yüz ifadesinden anladığım kadarıyla öyle yapacak gibi görünüyor.

"Bu iyi olur."

Evinin önüne park ettikten sonra içeri giriyoruz ve Crystal'ın tek başına içeri girmeden önce çitlerle çevrili bir alana götürdüğü, şimdiye kadar gördüğüm en büyük köpek tarafından karşılanıyoruz.

Crystal bana koltuğuna oturmamı işaret ediyor ve o da bana katılıyor, ellerini gergin bir şekilde kucağında sıkıyor. Ortalık bir süre garip bir sessizliğe bürünüyor ve bir şey söylemeli miyim yoksa onu beklemeli miyim emin olamıyorum ama sonra nihayet konuşuyor.

"Sana hiç ten tene dokunmadım, bu yüzden işe yarayacağından emin değilim. Umarım işe yarar yoksa kendimi gerçekten aptal gibi hissedeceğim. Her neyse, elbisemi çıkaracağım ve bana farklı yerlerimden dokunmanı ve garip bir şey olup olmadığını görmeni istiyorum." Dudağını ısırtıyor ve elbisesinin arkasını açarak ayağa kalkıyor.

"Kafam karıştı. Tuhaf derken neyi kastediyorsun?" Soyunmasından mutsuz değilim elbette ama bu çok tuhaf.

"Gördüğün zaman anlayacaksın." Küçük bir kahkaha atıyor ve elbise yere düşerken başını sallıyor.

Crystal yeşil dantel külotundan başka bir şey giymeden karşımda duruyor. Yumuşak kalçalarını, dolgun kalçalarını ve mükemmel göğüslerini gördüğümde durumla ilgili tüm endişelerim kayboluyor.

"Tamam. Bana nasıl dokunursan dokun, sanırım. Nasıl durmamı istersin? Ya da oturmamı? Bilmiyorum." Kollarını açarak garip bir şekilde poz veriyor.

Başımı sallıyorum. İçime bir şey doğuyor ve kendimi durduramadan ağzımın hareket ettiğini fark ediyorum.

"Kucağıma yat, yüz üstü." *Siktir*. Bana siktirip gitmemi söyleyecek. Bana siktirip gitmemi söylemedi, onun yerine dediğimi yapmadan önce başını salladı, kendini kucağıma bıraktı. Bir an için donup kaldım, her zamanki özgüvenim pencereden dışarı çıktı, kıcının mükemmel yuvarlaklığıyla hipnotize oldum. Sonra büyü bozuldu.

"Güzel. Şimdi istediğimi yapabilir miyim?" Cevabını beklerken yumuşak saçlarından bir tutamı parmaklarımın arasında döndürüyorum.

"Evet," diye nefes alıyor. "Sen ne istersen."

"Çok iyi."

Yavaşça parmak uçlarımın omurgasından aşağı inmesine izin veriyorum, parmak uçlarımla gıdıklandığında sırtının kamburlaştığını görmekten zevk alıyorum. Külotunun eteklerine geliyorum ve duruyorum.

"Şimdi bunları çıkaracağım."

"Evet, efendim," diye cevaplıyor. *Ne istediğimi biliyor.*

"Ne kadar kibar bir kız."

İç çamaşırını yavaşça kışından çekip çıkarıyorum ve altındaki eşit derecede bronzlaşmış teni ortaya çıkarıyorum. Çıplak bronzlaşmış olmalı. *Tsk.* Yaramaz kız. Aminin dudakları arasında arzunun parıltısını görebiliyorum. Mükemmel.

"Ne istersem."

Elimin düz kısmını önümdeki leziz yuvarlaklığın üzerinde gezdiriyorum, sonra elimi kuyruk sokumunun üzerine koyuyorum. Parmaklarımı bir süre orada gezdirip gerginliğini alıyorum.

"Hmm, merak ediyorum. Crystal, sen iyi bir kız mısın yoksa kötü bir kız mı?" Crystal başını kaldırıp bana baktı, şaşırmıştı.

"Sanırım ben iyiyim. Kimseye zarar vermiyorum." Kaşları şaşkınlıkla birbirine çarpıyor.

"Doğru. Ancak birbirini hor gören iki adamla çıkıyorsun. Bu seni kötü bir kız mı yapıyor Crystal? Bu kadar tatlı ve kibar olduğun için seni parmaklarıma boşaltarak ödüllendirmek istiyorum. Ayrıca, bu kış şaplak için mükemmel olur. O yüzden bilmem gerek. İyi mi kötü mü?"

Orta parmağımı hafifçe ortasından aşağı kaydırıyorum. Titriyor ve iç çekiyor. "Neden ikisi birden olmasın?" diye titreyerek cevap veriyor.

Sırtarak ona doğru eğildim ve kulağına fısıldadım, "Düşünce tarzını seviyorum."

Karlı saçlarını okşarken, yanağımı onunkine bastırmadan önce şampuanının yasemin kokusunu içime çekiyorum. "Onu öptün mü Crystal?"

Soluduğu titrek nefes bana cevabımı kelimelerinden önce veriyor. "Evet."

"Bundan daha fazlasını yaptın mı?" "Evet. Çok daha fazlasını."

Siktiğimin Trig'i.

"Onun sikini yaladın mı Crystal?" Kıskançlığım boğazımda düğümlendiği için kelimeleri zar zor seçebiliyorum.

"Evet."

"Bu seni çok kötü bir kız yapar. Ağzı çok bozuk, kötü bir kız. Senin gibi kızlara ne olduğunu sanıyorsun?" Elimi masaj yaparak ovuyorum

kıçında daireler çizerek ona zevkli bir ipucu veriyor.

"Yaramaz kızlara şaplak atılır efendim," diye fısıldıyor. "Bu doğru. Şimdi, kıpırdamadan dur."

Elim önce yukarı, sonra aşağı uçarak kıçını tokatlıyor. Bunca yıldır parçası olduğum bu yaşam tarzında, şu anda izlediğim kadar mükemmel bir salınım görmemiştim. Onu yere yatırıp yarına kadar sikmemek için kendimi zor tutuyorum. Bunun yerine, az önce şaplak attığım yeri yumuşakça ovarak bölgeyi yatıştırıyorum.

"Tamam mı?" Sessizce soruyorum. "E-evet," diye kekeliyor.

"Güzel. Şimdi, Crystal. Bir şey daha var. Onu becerdin mi?" *Lütfen hayır de.*

"Evet. Yaptım."

Arkasının diğer tarafını ovarken hoşnutsuzlukla iç çekiyorum. "Ders için hazır mısın?"

"Evet, efendim." Sırtını kamburlaştırıp elime doğru bastırıyor. *Yaramaz küçük fingirdek.*

Tokat! İkinci bir şaplak, ardından bir yatıştırıcı daha. Crystal inliyor ve üstümde kıvranıyor ve ben patlayacakmışım gibi hissediyorum.

"Çok iyiydin. Tüm sorularıma doğru cevap verdin ve cezayı şikayet etmeden çektin. Bence bu kadar iyi bir kız olduğun için bir ödülü hak ediyorsun. Değil mi?" Oradaki inanılmaz ıslaklıkla karşılaşana kadar iki parmağımı ortasından aşağı kaydırıyorum.

"Evet. Evet, lütfen."

"Lütfen bile diyorsun. Çok kibarsın. Güzel. Şimdi parmaklarıma boşalabilirsin. Belki bir dahaki sefere sikime boşalırsın." *Siktir siktir siktir siktir lütfen.*

"Evet evet evet lütfen evet" diye sızlanıyor.

Elime yer açmak için bacaklarından birini hafifçe yana kaydırıyorum. Başparmağım klitorisine bastırabilsin diye orta ve yüzük parmağımı aşağı bakacak şekilde içine soktuğumda, tamamen sırlıslıkla olduğunu görüyorum.

"Benim için çok ıslak." Parmaklarımı birkaç kez içeri ve dışarı pompalıyorum, onun özel noktasını arıyorum ve nefesi kesildiğinde onu bulduğumu biliyorum. Masajımla birlikte klitorisini ovmaya başladım. "Ne kadar mükemmel bir amcık. Beni içinde düşünüyor musun Crystal?"

Diğer avucumu gerilmiş boğazında gezdirerek, onu becerirken sıkmanın nasıl bir şey olacağını, bundan zevk alıp almayacağını merak ediyorum. Belki başka bir

Zaman.

"Evet, efendim. Oh, bu çok iyi hissettiriyor." Titriyor ve ben de cildinin kızarıp lekelenmesini izliyorum. Ne kadar güzel bir manzara. Parmaklarımı daha hızlı hareket ettiriyorum, hareketlerimi yumuşak tutuyorum ve hızımı ne zaman daha da artıracağıma dair işaretler için nefes almasını ve seğirmesini izliyorum.

"Bunu duyduğuma çok sevindim. Şimdi, çok yakında benim için boşalmana ihtiyacım olacak." Nabzının boğazında attığını hissediyorum, inliyor, tutkunun sancılarına kendini kaptırıyor ve ben son hamlemi yapıyorum. "Şimdi gel."

Birkaç saniye içinde Crystal kaskatı kesiliyor, donmuş bedeninden tek bir çığlık çıkıyor, sonra gevşekçe üzerime yığılıyor, hâlâ elime karşı yavaşça dönüyor. Parmaklarımı ondan çektiğimde yumuşak, acınası bir miyavlama çıkarıyor ve ben de kıkırdamaktan kendimi alamıyorum.

"Merak etme, yakında iyi kızım için bunlardan çok daha fazlası olacak. Şimdi onları benim için yalayarak temizle." Parmaklarımdaki sıvıları ağzına koyar koymaz hevesle emiyor. "Seni kırdığım için üzgünüm ama dediğin gibi garip bir şey olmadı. Yine de ne beklediğinden emin değilim."

Onu kendime doğru çekmek niyetiyle kaldırıyorum ama bunun yerine şok içinde bırakıyorum. Yere düşmeden önce onu zar zor yakalıyorum, gerçi kollarımdayken ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok.

"Görünüşe göre çok erken konuşmuşum."

Bölüm Yirmi İki-Kristal

Çenemden kukuma kadar görünmezim. En azından bir taraftan. Arada güzel bir parlayan katman var, radyoaktif sandviç kurabiyesi gibi.

Cliff koltuğumda oturuyor, sırtı dik, elleri dizlerinin üzerinde. Önünde duruyorum, hala çıplak, bana yukarıdan aşağıya bakmasına izin veriyorum. Sonunda boğazını temizleyip yanındaki koltuğa vurmadan önce çok uzun süre baktığı kesin.

"Otur. Elbiseni giy. Belli ki konuşmamız gereken bazı şeyler var."

Giyinip yanına oturduğumda, ondan gerçekten beklemediğim bir şey yaptı: elimi eline aldı. Gözlerinin içine bakıyorum ve endişelendiğim gibi korku ya da yargılama değil, eğlence görüyorum. Cliff için neden Trig için endişelendiğimden daha fazla endişelendiğimi bilmiyorum. Belki de çok ciddi olduğu içindir. Ama şimdi onun hakkında varsayımlarda bulunduğum için kendimi suçlu hissediyorum.

"Ben de her şeyi denediğimi sanıyordum. Ama hiç görünmez bir kadınla birlikte olmadım." Sırıttıyor ve yanağını okşuyor. "Neden sadece bazılarınız böyle oldu? Ve bu ne kadar sürüyor?"

"Neden sadece bazılarının olduğunu ya da seninle ve Trig'le tanışmadan önce neden hiç olmadığını gerçekten bilmiyorum. Anladığım kadarıyla birkaç saniyeden on dakikaya kadar sürüyor. Görünüşe göre çok titiz."

"Trig ve benden önce hiç olmadı mı? Şimdi farklı olan ne?"

Konuşurken parmaklarıyla saçlarımı tarıyor ve kendimi erimiş tereyağı gibi hissetmemi sağlıyor. Bu adam ellerini nasıl kullanacağını gerçekten biliyor.

"Şey, bir lanet var..."

Biraz sonra, tüm bu lanet olayını açıklamayı bitirdiğimde, Cliff eskiden olduğu gibi oturmaya devam ediyor, elleri kendi elinde. Aniden biraz yeşil görünüyor ve bunun benden kaynaklanmadığını biliyorum çünkü artık normale döndüm.

"Cliff? İyi misin?" Onu korkutmamak için dirseğine dikkatlice dokunuyorum.

"Geceleri bir çeşit piramide dönüştüğünü söylemiştin? Bu evin arkasındaki açıklıkta mı?" diye soruyor uzak bir sesle. "Kendi mülkünden çok uzak olmayan açıklıkta mı?"

"Evet, piramit bir tür cam ya da mücevher ya da-"

"Florit. Bu florit." Sertçe yutkunmadan önce sözümü kesti. Bana bakıyor ve bronzlaşmış yanaklarında tuhaf bir şey fark ediyorum. Yüzü kızarıyor!

"Piramidi ya da sanırım sizi daha önce orada görmüştüm."

Bir ziyaretçimin olduğu son birkaç geceyi düşünüyorum ve yanaklarımın kızardığını hissediyorum.

"Dün gece orada olduğunu sanmıyorum, değil mi?" Gözlerinin içine bakamayarak soruyorum.

"Evet, öyleydim. Özür dilerim. Anlayamadığımı anlamalısınız, ben-" Normalde soğukkanlı olan bu adam sözlerinde tökezliyor.

"Sorun değil. Elinden bir şey geleceğini sanmıyorum. Bu sadece doğru yolda olduğumuzun bir kanıtı." Bu kez elini tutan ben oluyorum. "Sadece şimdi ne yapmam gerektiğini bilmiyorum."

"Ben de bilmiyorum. Sanırım bu gerçekten araştırılabilecek bir şey değil."

"Hayır, pek sayılmaz." Gülüyorum. "Yine de hepimizin bir araya gelip bu konu hakkında konuşması gerektiğini düşünüyorum. Bunu birlikte çözeceğiz."

"Kesinlikle olmaz." Cliff elini benimkinden çekti. "Trig'le ilişkimiz hakkında hiçbir şey söylemeyeceğim. Her şey ayrı tutulmalı."

Aniden sertleşen ses tonuna sinirleniyorum. "Cliff, eğer bu normal bir durum olsaydı sana katılırdım ama değil. Bence birlikte çalışmamız gerektiği çok açık."

"Hayır dedim." Cliff ayağa kalkıyor, kazağının manşetlerini düzeltiyor. "Benden ne istediğin hakkında hiçbir fikrin yok."

"Bu benim hayatım ve siz onun on yıl önce oynadığı bir oyunla daha çok ilgileniyorsunuz. Öyle görünüyor."

"Bunun oyun yüzünden olduğunu mu düşünüyorsunuz? Sanırım öyle düşünüyorsun. O da böyle düşünüyor." Cliff tekrar kanepeye uzanıyor ve burnunun kenarını sıkıyor. "Ama hayır, bu benim için bardağı taşıran son damla oldu."

Yanındaki yere kayıyorum ve başımı geçici olarak omzuna koyuyorum. "Bana neler olduğunu anlat. Bu konuda konuşmaya ihtiyacın var gibi görünüyor."

"Belki de öyle. Ne de olsa hiçbir zaman gerçekten sahip olmadım." Cliff bir kolunu bana doladı ve beni kendine çekti. "Pekâlâ. Biz çocukken başladı."

Bölüm Yirmi Üç - Uçurum

Arkadaş olduğumuz andan itibaren yakındık. Yıllarca her şeyi birlikte yaptık. Ancak Trig, küçük bir çocukken dokunmaktan nefret etmeme rağmen fiziksel olarak da yakın olmak istiyordu. Geri çekilmesi gerekirken bana doğru koşar ve üzerinde çalıştığım bir projeyi mahvederdi ya da dağınık bir evde olmanın beni ne kadar rahatsız ettiğini bilmesine rağmen odasını temizlemeyi bitirmeden beni yatıya davet ederdi. Bu beni neredeyse çıldırtıyordu ve sadece ondan daha da uzaklaşmak istememe neden oluyordu.

Ama sıkıntılı olduğunda ve kucağa alınmak istediğinde, örneğin bir kabustan uyandığında, onu geri çeviremezdim. Çünkü ben üzgünken ya da başım dertteyken o beni asla geri çevirmezdi. Böylece sonunda onun dokunuşuna alıştım. Sonunda, hoşlanmadığım halde onu arzulamaya bile başladım.

Yaşlandıkça, bu arzular farklı, daha samimi bir tür dokunuş içindi.

Trig popülerdi. Yakışıklı, arkadaş canlısı, zeki, nazik. Her yere uyum sağlardı ve sevgili bulmakta hiç sorun yaşamazdı. Ben... gariptim. Kızlar çoğunlukla Trig'e yakınlaşmak ya da arkadaşlarıyla ikili randevularda takılmak için benimle çıkıyorlardı. Bu benim için önemli bir şey değildi, bu şekilde kimseye ilgi duymuyordum. Trig'den başkasına, o bilmese de.

Mezuniyet balosu yaklaştığında, sonunda ona olan hislerimin gerçek boyutunu söylemeye karar verdim. Bütün öğleden sonrayı yine temizleyerek geçirdiğim odasında oturmuş bunu tartışıyorduk ve işte o zaman bunu yapmaya karar verdim.

"Benimle baloya gelir misin?" Zorla söyledim.

"Evet, tabii. Yine de randevuya ihtiyacımız var." Bir beyzbol topunu havaya fırlatıp tekrar tekrar yakaladı, ben orada şaşkın şaşkın otururken yüzünde düşünceli bir ifade vardı. "Kime sormalıyız?"

"Birlikte gidebiliriz, demek istediğim bu. Sen ve ben. Randevu olarak." Bu cümleyi bitirdiğimde boğazım düğümleniyor gibiydi ama sonunda bitmişti.

Trig durakladı ve cevap vermeden önce bana baktı, "Hayır, bizi içeri almazlar, gerçek randevularınız olmalı. Tüm öğretmenler zaten arkadaş olduğumuzu biliyor, onları kandıramayız." Topu fırlatmaya devam etti. "Belki

Amanda ve Maria'ya sormalıyız. Geçen gece onlarla çok eğlenmiştik, değil mi?"

Kalbim kırılmıştı. Onun romantik bir partner fikrinden o kadar uzaktım ki, ona çıkma teklif edeceğimi bile düşünemedi. Herkesin yapabileceği kadar açık konuştuğum halde bile. Bu, yıllarca flört etme konusundaki güvenimi neredeyse yok etti. Güvenimi geri kazandığımda, kendi kalbimi korumak için aşk hayatımla ilgili her türlü fısıltıyı Trig'den uzak tutmaya karar verdim.

Artık çifte randevu yoktu. Kendi rahatımı aradım ama kendimi savunmasız hissettiğim her türlü ilişkide zorluk çektiğimi fark ettim. Tekrar incinmek istemiyordum ve dokunmak benim için karmaşıktı. Hâlâ da öyle. Kısa süreli bir sevgili beni farklı bir ilişki dinamiğiyle tanıştırdığında, sonunda Trig'in kovulmasının acısını aklımdan atmama yardımcı oldu.

Ama her neyse, bu ezici darbeden sonra benden faydalanmasına izin vermemeye karar verdim; artık sınırlarımı zorlamasına izin vermeyecektim. Eğer odası dağınıksa, oradan ayrıldım ve temizlendiğinde beni aramasını söyledim. Üzerinde çalıştığım bir şeye zarar verirse, onarım için bana tazminat ödemesini istedim. Bunu yapmaya başladığımda, benden çok fazla şey bekleyerek her şeyi ne kadar sık mahvettiğini fark etmeye başladım.

Yine de ihtiyacı olduğunda ona her şeyi verdim. Amanda onu terk ettikten sonra bir gece kalbi kırık bir şekilde pencereye tırmandığında ve yanımda uyumak istediğinde, ona izin verdim. Köpeği öldüğünde ve bana saatlerce sarılıp ağlamak istediğinde, ona izin verdim. Aynı üniversiteye gitmek ve birlikte yaşamak istediğinde, böylece ayrı kalmak zorunda kalmayacaktık. Söz konusu o olduğunda kontrolüm yoktu.

Sonunda ayrılmak istediğime, kendim için yaşamak istediğime karar verdim. Ailem için değil, Trig için değil, kendim için. Okulu hızla bitirmiş ve diplomalarımı herkesin benden beklediğinden daha hızlı almıştım. Hayalimdeki kariyeri elde edecek, yeni bir hayat kuracaktım. Bir kez olsun kontrol sahibi olacaktım. Ve o bunu mahvetti. Mahvetti.

Bu tek bir seferle ilgili değil. Her şeyle ilgili. Onu sevdim. Onun için her şeyi yaptım. Ve o bana kendim için tek bir şey bile veremedi.

Bölüm Yirmi Dört - Kristal

"Trig ile neden aşk hayatımı paylaşmak istemediğimi anlıyorsunuz. Yaşadığım acılardan sonra olmaz. Kalp kırıklığından sonra olmaz." Cliff başını benimkine yasladı. "Ama bunu senin için yapacağım. Sırf ben daha çocukken olan bir şeyi atlatamıyorum diye bir lanetin altında olmayı hak etmiyorsun."

Bir süre sessizce oturuyoruz ve itirafının ağırlığı altında ezildiğimi hissetmekten kendimi alamıyorum. Bana böyle açılmak onun için çok zor olmuş olmalı. Hiç onun yerinde olmadım ve iyileşmesine yardım etmeye nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Ama ona yardım etmek istiyorum. Eğer işler düşündüğüm gibi giderse, o zaman birlikte çalışmak için zamanımız olacak.

"Oh, tatlım. Neden acı çektiğini anlayabiliyorum. Bunu benimle paylaştığın için teşekkür ederim. Duyguların konusunda bana güvendiğini bilmek beni onurlandırdı. Lanetim konusunda bana yardımcı olmak için tüm bu geçmişin üzerinde çalışacağını bilmek çok şey ifade ediyor. Cliff, söz veriyorum her şey yoluna girecek. Sen çok tatlısın." Ona sıkıca sarılmaktan kendimi alamıyorum.

Alay ediyor. "Nadiren kimse bana 'tatlım' gibi bir şey dedi ama sanırım iltifatı kabul edeceğim."

"Alacaksın ve hoşuna gidecek." Gülüyorum.

"Oh, öyle mi? Peki ne alacaksın?" Cliff'in sesinde kahkaha yok, ama pürüzlerin ötesinde bir şakacılık sezebiliyorum.

"Hmm. Bilmiyorum, ne almam gerekiyor?" Arkama yaslanıyorum ve parmağımı dudağıma götürüp düşünüyorum.

"Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum, *tatlım*." Cliff elimi tutuyor ve başımın arkasındaki duvara bastırıyor. Yavaşça kulağıma doğru eğiliyor, konuşurken dudakları tenime değecek kadar yaklaşıyor. "Şimdi ne kadarını kaldırabileceğini görelim."

Akıcı bir hareketle beni koltuktan kaldırdı ve ayağa kalktı. İtiraz sesleri çıkarmaya başladığımda, sanki bir tahıl çuvalından başka bir şey değilmişim gibi beni omzunun üzerinden fırlatıyor, eteğimi kaldırıyor ve kıkıranağı ısırtıyor.

"Ah! Kıçım!" Bağıriyorum.

"Bana yatak odasını göster ya da seni halının içinde becereyim, seçim senin, ama yatak odası seni halı yanığından kurtaracak. Seni başka bir şeyden kurtaracağına söz veremem." Parmağını hafif ısırık izinin etrafında gezdiriyor ve tüylerim diken diken oluyor.

"Sağdaki kapıdan çıkın," diye mırıldanmayı başardım.

"Aferin kızıma."

Bir an sonra, orta boy yatağımyı kaplayan pembe arşıafların üzerine belirsiz bir şekilde fırlatıldım. Nefes nefese sırtüstü uzanıyorum ve sadece biraz gergin bir inek olduğunu düşündüğüm adamın hiç de *öyle olmayan bir* şeye dönüşmesini izliyorum.

Hırkasını çıkarıyor ve yatağımyın ucuna bakan sandalyenin üzerine düzgünce koyuyor. Ardından gömleğinin düğmelerini açmaya başlıyor ve göğsünün üst kısmı ortaya çıktığı anda neredeyse gözlerim yuvalarından fırlayacak. *Her tarafı dövmelelele kaplı*. Çıkardığı her giysi parçası daha fazla sanat eseri saklıyordu.

Çok güzeller. Mineral oluşumlarıyla dolu karanlık mağaralar. Kristal ve mücevher madenleri. Karla kaplı dağ zirveleri. Volkanik patlamalar. Ayaklarından omuzlarına kadar uzanan toprak. Garip bir karmaşa gibi görünüyor ama öyle değil. Her şey açıkça iyi düşünülmüş ve dikkatlice yerleştirilmiş. Tüm sanat eserleri harika ve uygulama kusursuz. Sadece bir parça diğerleriyle uyuşmuyor.

"Bu nedir?" Kalbinin yanında açık bırakılmış ve üzerinde basit bir tasarımdan başka bir şey olmayan bölgeyi gösteriyorum. Orada sadece bir köşesi kare şeklinde kapatılmış bir üçgenin dış hatları var. Şeklin kenarlarında ve köşelerinde harfler var.

"Bu bir dik üçgen. Bu benim ilk dövmemdi. Trigonometri ile ilgili bir şey yaptırmanın, özellikle heteroseksüel en iyi arkadaşımı aşık olduğum için kendimi cezalandırmanın çok akıllıca bir yolu olacağını düşündüm. Şimdi, odanızda neredeyse çıplakken söyleyeceğiniz tek şey bu mu? Ne büyük hayal kırıklığı. *Tsk*."

"Neredeyse! Tamamen değil!" Bir yastığı kendime sarıyorum ve kıkırdamadan edemiyorum. Bu adam çok tuhaf. Büyük bir romantik, büyük bir inek, nevrolik ve yatak odasında baskın. Sırada ne var bilemiyorum. *Umarım ben hariç*.

Son parça olan iç çamaşırını çıkardığında bana baktı ve "şimdi tatmin oldun mu?" der gibi tek kaşını kaldırdı. Oh oğlum, tatmin oldum. Adam *toparlanıyor*. Ve her tarafı *delinmiş*.

"Tüm bunları içimde nasıl taşıyabilirim ki?" Farkında olmadan nefes veriyorum.

"Ne demiştiniz?" diye sorarken dudağımyın bir köşesi kıvrılıyor. Oh evet, 'Alacaksın ve hoşuna gidecek.' Şimdi o elbiseyi çıkar ve bacaklarını aç, seni germemiz gerekiyor."

Cevap vermeye çalıştığım da ağzımın birden kuruduğunu fark ediyorum, bu yüzden sadece başımı sallıyorum. Fermuarı hızla indiriyorum ve elbiseyi yere fırlatıyorum. Cliff yeşil kumaşı buruşuk bir yığın halinde görünce iç geçiriyor, sonra eğilip alıyor. Elbiseyi özenle katlayıp kendi özenle katladığı kıyafetlerinin üzerine koymadan önce yargılayıcı bir tavırla beni izliyor.

"Ortalığı dağıtmaman için seni eğitmem gerektiğini söyleme bana. Çoktan ev terbiyesi almış olmanı umuyordum." Başını bana doğru sallıyor. Özür dileyerek omuz silkiyorum, hala kelimeleri oluşturmamıyorum.

Cliff'in dikkatini yaptığım kötülüklerden uzaklaştırmak için bacaklarımı onun önünde açtım. Numara işe yaradı. Gözleri hemen merkezime kayıyor ve orada kalıyor. Formumu incelerken başını yana eğiyor, eli yavaşça kocaman aletin üzerinde geziniyor. Sonunda yatağa sürünüyor ve kalçalarımı daha da açarak yavaşça ağrıyan amıma yaklaşıyor.

"Burada henüz görünmez olmadığın için oldukça mutluyum. Görülmesi gereken harikulade bir manzarasın."

Bu iltifat utanç içinde bacaklarımı kapatmak istememe neden oluyor; iltifatlardan her zaman utanırım. Ancak kendimi onları açık tutmaya zorluyorum ve yaptığı şeye devam etmesine izin veriyorum. Önsöz söylemeden iki parmağını kaygan merkezimin derinliklerine sokuyor ve inliyor.

"Zaten benim için neredeyse hazırsın, *tatlım*." Alaycı evcil hayvan ismine kıkırdıyor. "Seni gerçekten hazırlamak için tekrar boşalmanı sağlamam gerekecek. İlk seferimiz olduğu için sana çok sert davranmamalıyım."

Neredeyse alt dudaklarıma değene kadar kalçalarımı öpüyor. "Bir dahaki sefere bu kadar *tatlı* olacağıma söz veremem."

Kalçalarımın kondurduğu durgun öpücüklerden çok daha hızlı bir hareketle üzerime inmeye başladı ve bu mantıksız, imkânsız, neredeyse dayanılmaz derecede muhteşemdi. *Hay sikeyim*. Başladıktan sadece bir dakika sonra boşaldığımda içimde dört parmağı olduğunu fark etmiyorum bile. Dizlerinin üzerine oturup parmaklarını teker teker yalamaya başladığında ağzım bir karış açık, şok içinde ona bakıyorum.

"Tamam o zaman," diyor üstüme düşmeden önce, kollarımı üstümde sabitliyor ve bacaklarımı kendi bacaklarıyla yanlara sıkıştırıyor.

Ağzı benimkine çarpıyor ve beni sertçe, acımasızca öpüyor, beni kendi uyarılmışlığımı dilinde tatmaya zorluyor. Dudaklarımı ısıyor, morluklar bırakacak kadar sert bastırıyor. Kelimenin tam anlamıyla boynuma karşı *hurlıyor*, sanki insani ahlak standartlarına uymak zorunda kalmaya bile dayanamıyormuş gibi. Neredeyse

Beni hayvani öpücüklerle tahrik ederken, delinmiş sikini klitorisime sürmesinden tekrar boşalıyorum.

"Seni parçalara ayırmak istiyorum Crystal. Seni o dükkânda gördüğüm andan beri sana korkunç şeyler yapmak istiyorum. Kendimi tutmak için her şeyimi harcıyorum. Ama tutacağım. Şimdilik. Senin için. Çok tatlısın, incitilemeyecek kadar iyisin, bunu istediğini söyleyebilsem bile." Alnını göğsüme bastırırken sesindeki acı çok güçlü.

"Senden istediğimi sandığın şeyi hiç istemiyorum aslında," diye fısıldıyorum. Başını kaldırıyor, gözleri özür dilercesine benimkilere bakıyor. "*Cliff, ben daha fazlasını istiyorum.*"

"*Siktir,*" diye dişlerinin arasından gıcırıyor.

Beni karnımın üzerine çevirip kıcımlı havaya kaldırmadan önce elime geçen tek şey bu. Ben tepki veremedim, sert, hızlı bir hareketle amımın derinliklerine dalıyor ve beni nefes nefese bırakıp haykırıyor. Acımasızca içime sertçe giriyor, kocaman siki beni daha önce hiç olmadığım kadar açıyor.

"Kahretsin, bu çok fazla," diye sızlanıyorum, sanki ikiye bölünmek üzereymişim gibi hissediyorum.

"Hayır, değil. Amın benim için mükemmel. Benim küçük tatlı sürdüğüm iki erkeği de o güzel amına alıyor ve buna bayılıyor, değil mi?"

Oh fuuuuuck. Ona daha sıkı sarılıyorum, zar zor cevap verebiliyorum. "Evet, bayıldım. İkinizi de istiyorum. Sikin beni."

Cliff saçlarımı yumruğuna doluyor ve beni yukarı doğru çekerek birbirimize yaslanmamızı sağlıyor, hâlâ içime giriyor. Dişlerini tehdit edercesine boynuma geçiriyor.

"*Trig'in* seni başka bir adamın izleriyle kaplı görmek ister mi? Benim için nasıl bir sürtüğ olduğunu bilmek ister mi? Ona sikimin amına ne kadar girdiğini söyler misin? Hmm?" Saçlarımı daha sert bir şekilde geriye çekerek ağlamamı ve inlememi sağladı.

En derin noktaya, dokunması acı veren ama yine de hissetmeyi sevdiğim noktaya ulaşana kadar içimde ilerliyor. Gözlerimin kenarında yaşlar oluşana ve bacaklarım yaklaşan bir orgazmıla titreyene kadar tekrar tekrar vuruyor.

"Sana bir soru sordum. Bizi sır olarak mı saklayacaksın yoksa onun sikini tekrar emdikten sonra o pis ağzını açıp ona ne yaptığımızı söyleyecek misin?"

"Ne istersen. İstedğin her şeyi yaparım," diye yüksek bir sesle cevap veriyorum, vücudumu zar zor kontrol edebiliyorum.

"Ona hiçbir şey söyleme. O sormadığı sürece." Beni dört ayağımın üzerine çökmeye zorluyor, yüzümü yatağa bastırıyor ve bir hayvan gibi içime giriyor. "Hiç senin gibi bir şey hissetmemiştim Crystal. Sen benim için yaratılmışsın. Sen benimsin. O sadece seni ödünç alıyor."

Sahiplenmeyi protesto etmek istiyorum, ama şu anda çok iyi hissettiriyor ve kendimi onun etrafında sertleşmekten alıkoyamıyorum. Tüm gerginliğim sonunda boğuk bir serbest bırakma patlamasıyla serbest bırakıldığında altımdaki yastığa çığlık atıyorum.

"İşte bu, işte benim güzel kızım. Sikimi sık."

Yoğun orgazmdan indiğimde beni sırtüstü çeviriyor, uzuvlarım gevşiyor. Bacaklarımı yukarı ve dışarı doğru bastırıyor, onun için sık bir giriş yaratıyor, bu da o derin noktaya tekrar vurmasına izin veriyor ve beni sıkılmış dişler arasında ağlatıyor.

"Yeter," diye homurdanıyor ve bir elini boynuma doluyor. "Sıra bende. Sikimi sağlamadığın sürece sessiz olacaksın, anlaşıldı mı?"

Eli boğazımdayken elimden geldiğince başımı sallıyorum. Bırakıyor ve içimdeki hava boşalıyor. Başım dönüyor ve kalçalarımın, amımın, sıkıttığı göğüslerimin görünmez olmaya başladığını görüyorum. Cliff aşağı bakıyor ve bunu görünce bir kahkaha atıyor ama yaptığı şeyi durdurmuyor. Hatta daha da hızlanıyor, başparmağını klitorisimin olması gereken yere bastırıyor, göremese de aramak zorunda kalmıyor. Tek görebildiğimiz, iç kaslarım tarafından tekrar tekrar sıkıştırılan inanılmaz cüssesi. Piercingleri beni deliliğe yaklaştırırken ışıktaki parlıyor, içimin dokularını zorluyorlar. İnemelerimi içimde tutuyorum ve sessiz kalmayı başarıyorum, ta ki hareketlerini hafifçe karıştırdığını hissedene kadar. Yakın olduğunu biliyorum.

Bunu yaparken bir kez daha parçalanıyorum, içime sperm ipleri fişkırtırken onu sıkıyorum. Sıkı amım ondan gelen her damlayı sağarken bağırmama izin veriyorum. Sonunda yavaşlarken inliyor ve beni tembelce öpüyor.

Kollarımızı birbirimize doluyor ve birbirimizi içimize çekiyoruz. Sevişmemizden gelen terin altında güzel bir şampuan, kitap ve çamaşır deterjanı kokusu var. Canavar gibi sevişen bir adamdan beklemeyeceğiniz türden metanetli bir koku. Ama aynı zamanda her gün dövmelerini kapatan hırkalar giyen, sadece klasik elmalı turtayı seçen ve çamaşırlarını titizlikle katlayan bir adam. Bu adam bir bulmaca ve ben günlerimi onu çözerek geçirmeye niyetliyim.

Geleceğimi düşünürken zihnim sürüklenmeye başlıyor. Yanımda yumuşak bir nefes sesi duyuyorum ve Cliff'in uyuduğunu fark edince gülümsüyorum. Baktığımda

Şimdi ona baktığımda ne kadar genç ve masum göründüğünü görüyorum ve yüzümde kocaman bir gülümseme beliriyor. *Tatlım*. Onu rahatsız etmek istemediğim için yerimden kıpırdamıyorum. Beni yormuştu, ben de gözlerimi kapatıp kendimi rahatlattım, yanlışlıkla çok uzun süre uyuyakalmışım.

Bölüm Yirmi Beş - Uçurum

Mmm. Karanlıkta geriniyorum, sonra kollarımı uyuyan sevgilime doluyorum.

Hafifçe horluyor.

Snort.

...ve ara sıra yüksek sesle horluyor. Çok sevimli. Burası oldukça karanlık ve saatin kaç olduğunu merak ediyorum. Uykuya daldığımızda öğleden sonra olduğunu biliyorum ama o kadar geç olamaz.

O kadar geç oldu.

"Crystal, uyan. Şimdi." Omuzlarını sertçe sarsıyorum.

"Ha? Sorun ne?" diye mırıldanıyor, gözlerini ovuşturuyor.

"Sorun gece yarısına yedi dakika kalmış olması. Sanırım ilgilenmeniz gereken bazı işler ve yürümeniz gereken uzun bir yol var."

"Oh, kahretsin." Battaniyeleri geriye atar ve sendeleyerek yataktan çıkar.

"Al." Daha önce giydiği yeşil elbiseyi ona fırlatıyorum ve o da hemen içine giriyor. Ben de pantolonumu ve gömleğimi giydim. İç çamaşırlarımı ve hırkamı başka zaman alırım.

Kapıdan koşarak çıkıyoruz, sadece ayakkabılarımızı giymek ve kapıyı kilitlemek için duruyoruz, sonra ormana doğru gidiyoruz. Karanlıkta yol boyunca birkaç tökezleme oluyor ama sonunda oraya tek parça halinde varıyoruz. Ancak gece yarısı olmadan önce açıklığın tam ortasına varamıyoruz ve saat on ikiyi vurduğunda Crystal'a çok yakın duruyorum. Aniden değiştiğinde, bacağım Crystal'ın *altına* sıkışıyor.

"S.KTİR!" Ormana doğru çığlık atıyorum.

Nazik ışığının altında toprağa çarpan kaval kemiğimi görebiliyorum. Neyse ki durduğumuz yer yumuşak ve "bacağım koptu" değil de daha çok "bacağım toprağa saplandı" gibi görünüyor. Dizimin altındaki kısım, tüm bacağım değil, bu yüzden kalçam aracılığıyla biraz hareket özgürlüğüm var. Burada kapana kısılmışken bunun pek bir önemi yok. *Kahretsin.* Ne yapacağım ben şimdi?

Arayabileceğim sadece bir kişi var. Lanet olsun. *Trig.* İsteksizce, titreyen ellerimle cebimden telefonumu çıkarıyorum ve asla kullanmayacağımı düşündüğüm, milyonlarca kez silmeyi düşündüğüm numarayı açıp çeviriyorum.

"Alo?" Sesi uykudan cızırtılı çıkıyor.

"Trig." Benimki acıdan boğuk. "Yardıma ihtiyacım var."

Sesimi tanıyınca uyandı, "Herhangi bir şey. Neye ihtiyacın olduğunu söyle."

Trig'in gelmesi yaklaşık yirmi dakika sürüyor, bu sefer gerçekten araba kullanmasına rağmen. Araba kullanmaktan nefret eder ama yaptı. Topalladığını bilmediğim için uzun bir yürüyüş oldu.

"Tamam. Ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok. Piramit beni *garip* hissettiriyor ama bunu görmezden gelmeye çalışıyorum." Trig saçmalamaya başlıyor ve sözünü kesmem gerektiğini biliyorum.

"Güzel. Aletini çıkarmak şu anda yardımcı olmaz," diye çıkışıyorum. "Sanırım bir ambulansa ihtiyacımız var ama korkarım bunu kaldırmak için bazı ekipmanlara ihtiyaçları olacak ve Crystal insan formuna geri döndüğünde insanlar hâlâ burada olabilir. Bacağımın bir kısmını görebiliyorum ama daha iyi bakmanı ve ne kadar kan kaybettiğimi söylemeni istiyorum. Gün doğumuna kadar burada kalmayı göze alabilirsem, kalacağım."

"Oh adamım. Tamam. Kanlı görünüyor. Ama çimenlerin ve toprağın içine itilmiş gibi ve çoğunun üzerinde pantolon var, bu yüzden ne kadar kötü olduğunu söyleyemem. Sanırım kan dolaşımın bozulmuş. Bununla ilgilenmelisin. Doktor değilim ama bu şekilde kalmak iyi bir fikir gibi görünmüyor."

"Lanet olsun. Trig, ona zarar vermelerini istemiyorum. Bunu kaldırmanın bir yolu yok mu?" İçime bir acı saplanırken dişlerimi sıkıyorum.

"Ağırlığıyla bacağınızı tamamen kesmediğine şaşırdığım devasa bir kaya, yani hayır. Yani gerçekten ağır. Aslında, hmm. Belki onu devirebilirim-"

Görüş alanımın kenarlarına bir karanlık sızıyor ve kendimi çok yorgun hissetmeye başlıyorum.

"Hey, Cliff, otur. Sakın bayılma." Trig omuzlarımı sallıyor. Karanlık geri çekiliyor.

"Pekâlâ." Elimi yüzümde gezdiriyorum ve kendimi buz gibi soğuk buluyorum. "Üşüyorum, Trig."

"Kahretsin. Cliff, ambulans çağıracağım, tamam mı?" Trig'in sesi panikle gerilmişti.

"Hayır, Crystal."

"Her şey yoluna girecek. Bir yolunu bulacağız. Seni kaybedemem."

"Beni zaten uzun zaman önce kaybettin." Göğsümden bir hıçkırık kopuyor ve utanç içinde yüzümü buruşturuyorum.

Dün bana duygularımı *onun* önünde döküp dökmeyeceğimi sorsaydınız yüzünüze gülerdim, ama şimdi... şimdi duracak iradem yok. Aynı anda çok fazla acı, çok fazla korku. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, hepsini içimde tutmak artık mümkün değil. Bu duvarları ayakta tutamayacak kadar bitkinim. Acı çekiyorum, yorgunum ve çok uzun zamandır öyleyim.

"Cliff, lütfen. Böyle söyleme." Trig alnını omzuma koyuyor ve ben onu silkeleyemeyecek kadar güçsüzüm.

"Seni sevdim ve sen beni geri çevirdin. Beni reddettin. Sonra da hayatımı mahvettin." Kalbimi dökerken gözyaşlarım serbestçe akıyor. Zihnim buna bir son vermem için çılgılık atsa da bu sözleri durduramıyorum.

"Beni sevdin mi? Ben mi seni reddettim? Ne demek istiyorsun?" Trig'in sesi acı ve kafa karışıklığıyla dolu ve kulağa o kadar dürüst geliyor ki bu yalana neredeyse inanabilirim.

"Sana baloya çıkma teklif ettim ve sen beni reddettin. Belki teklif ettiğimin farkında bile değildin ama bu da bir o kadar acı veriyor. Beni bir sevgili aday olarak hiç düşünmedin bile." Hıçkırıklar birbiri ardına göğsümden kopuyor. Artık acının verdiği utancı bile hissedemiyorum.

"Cliff. Fark etmemiştim. Bunu hiç düşünmedim çünkü benim gibi bir aptalı isteyeceğini hiç düşünmemiştim." Trig topuklarının üzerinde geriye doğru düşüyor, yüzü bir kez olsun tamamen ciddi ve karanlık. Güzel gri gözlerinden yaşlar dökülüyor ve keşke onları silebilseydim. "Tek istediğim sana yakın olmaktı."

Hayatlarımızı düşünüyorum, her şey bir anda geçip gidiyor. Bana yakın olmak için kaybettiği ya da beceremediği her anı. Daha çok hıçkırıyorum.

"Beni yapayalnız bıraktın. Tek istediğim, ihtiyacım olan şey sendin ve beni terk ettin. Bu duyguların ne olduğunu bilmiyordum ve üzgünüm. Bunu fark etmem neden bu kadar uzun sürdü bilmiyorum ama seni seviyorum ve seni kaybedemem. Benden hâlâ nefret etsen ve her gün gitmemi söylesen bile, sadece yanımda olmana ihtiyacım var. Lütfen gitme." Trig kendi içine kıvrılır ve yumuşak hıçkırıklarla ağlar.

Karşımdaki güzel adam, bir anlığına, çok uzun zaman önce tanıdığım çocuğa dönüştü. Canavarlardan korktuğu için uyuyamadığında yatağıma gelen çocuk. Kalbi kırıldığında. Köpeği öldüğünde. Her zaman bana gelirdi.

Kalbim hiçbir kemiğin kıramayacağı kadar sert kırılıyor.

"Senden hiç nefret etmedim. Asla edemezdim. Bu işi neden kabul ettim sanıyorsun? Buraya dönmem tesadüf değil. Senden ne kadar uzak olmak istesem de yapamadım. Gerçekten yapamadım." Acı tekrar içime saplanırken tıslıyorum. "Ara

Ambulans. Crystal'ı bir şekilde koruyacağına söz ver. Sonra... bundan sonra hayatın nerede başlayacağını bulacağız."

Görüş alanımın köşelerine sızmakta ısrar eden karanlığı uzaklaştırmak için gözlerimi ovuşturuyorum.

"Tamam, tamam. Tamam, yapacağım." Trig acil durum numarasını arar ve onlara yolu tarif eder.

Crystal'ın evinin nerede olduğunu öğrendiklerinde onlara buraya nasıl geleceklerini söylemek oldukça kolay ama yine de gelmeleri en az on dakika sürecek. Sadece o kadar süre uyanık kalmam gerekiyor. Bu muazzam bir görev gibi görünüyor.

"Benimle kal, Cliff. Sen gitmezsen benitoit sergisini kurmayı kim bitirecek?" Trig kolunu omuzlarıma doladı ve yanıma oturdu.

"Kimse bunu benim kadar iyi yapamaz, bunu sen de biliyorsun," diye cevap veriyorum. Ve bu doğru, lanet olsun.

"Gördün mü? Uyanık kal." Trig gülümser

"Bu çok zor." Kelimelerimi biraz gevellerken buluyorum kendimi ve endişelenmeye başlıyorum.

"Kahretsin. Um." Kolunda gevšemeye başladığımda Trig beni daha sıkı tutuyor. Sonra diğer kolunu bana doladı ve beni göğsüne bastırdı. "Tamam, peki buna ne dersin?"

Beni öpüyor.

Uyanıyorum.

Kolları beni sıkıca sarmış, destekliyor ve ben kendi kollarımı hareket ettirip onun yumuşak saçlarını istediğim gibi okşayamıyorum. Ama yüzünü hissedebiliyorum, cildi günün kirli sakallarıyla çok az pürüzlü, benimkine karşı. Dudakları sıcak ve esnek. Kendi dudaklarımı hafifçe yaladığında, daha fazla hareket edemeyecek kadar sersemlemiş bir halde dudaklarımı ona açıyorum. Buna rağmen beni tutkuyla öpüyor. Dikkatli, tatlı, olacağını bildiğim her şey. Yeterince enerjim olsaydı onu canlı canlı yerdim. Şimdilik teklifini kabul ediyorum ve aynı şekilde karşılık veriyorum.

Kalan tek enerjimi kullanarak, başının arkası piramide dayanana kadar öne doğru eğildim. Kollarımı Trig'in kavrayışından çekip yüzünün iki yanındaki taşa bastırıyorum.

Sonra taş kaybolurken öne doğru sendeliyorum.

Bölüm Yirmi Altı - Trig

Crystal haftalardır uyuyordu. Cliff ve ben piramit formundayken ona dokunduğumuz anda puflayarak normal formuna geri döndü. O zamandan beri tepki vermiyor. Doktorlar hiçbir sorun bulamadı, görünüşe göre sadece bitkin düşmüş. Hastane taburcu ettikten sonra onu evine götürdüm ve Plato'yla birlikte onunla ilgileniyorum.

Cliff, sakat bacağı ve yaşadığı şok nedeniyle bir süre hastanede kalmak zorunda kaldı. Beni görmek istemedi. Bu çok kötü acıtıyor. Aramızda olanlardan sonra her şeyin farklı olacağını düşünmüştüm.

Bugün beklenmedik bir şekilde aradı ve onunla Crystal'ın evinde buluşmamı söyledi.

Tabii ki gideceğim. Oraya zamanında varmak için arabamı bile alıyorum.

Yanaştığımda Cliff'in koltuk değnekleriyle orada beklediğini, alt bacağının alçıda olduğunu görüyorum. Şimdiye kadar çok iyi ve çok çabuk iyileşti. Yemin ederim her şeyde iyi.

"Selam Cliff! Nasıl gidiyor?" Arabamdan çıkarken el sallıyorum.

"Kızgın güneşin altında, koltuk değnekleriyle duruyorum. İşte böyle oluyor. Hadi içeri girelim."

Ne huysuz ama. Onu sevmek lazım.

"Okey dokey!" Koşarak ön kapıya gittim ve o gece ambulans ikisini de götürmeden önce Crystal'dan aldığım anahtarlarla kapıyı açtım. Merdivenlerden çıkmasına yardım etmeye çalışıyorum ama o geri çekiliyor ve hiç sorun çıkarmadan kendisi çıkıyor.

İçeri girdiğimizde, Crystal'ın odasına doğru sallantılı bir adım atıyor ve ben de peşinden gidiyorum. Onu her yerde takip ederim. Kapının girişinde durdu ve yakışıklı yüzünde sert bir ifadeyle odaya baktı.

"Her şeyi düzenli tutmuşsun."

"Evet, denedim," diye cevap verdim gergin bir şekilde. Gerçekten denedim.

"Güzel." Crystal'ın yatağının yanındaki sandalyeye doğru topallayarak ilerliyor, onun övgüsü karşısında içimin sevinçle dolup taşığından habersiz.

"Hâlâ bir şey söylemedi mi?" Konuştuğumuz tek zaman bana bir şey söyleyip söylemediğini sorduğu mesajlar oldu. Sanırım şimdiye kadar onu kendi başına ziyaret edebilecek kadar iyi hareket edemiyordu, bu yüzden onu güncel tutmam için bana ihtiyacı vardı. Ona başka bir şey sorduğumda ise cevap vermedi.

"Hayır. Yine de daha sağlıklı görünüyor ve uykusunda biraz daha fazla hareket ediyor." İlk başta biraz gri görünüyordu ama şimdi o güzel pembe yanakları geri geldi.

"En azından bu iyi." Pembe yastıklarının üzerinde usulca horlarken onu izliyor, ince perdelerin arasından gelen güneş ışığı teninde altın şeritler bırakıyor. "Onu seviyorum."

Bu üç kelime, inanılmaz ağırlıklarına rağmen aramızdaki havada asılı duruyor. Orada sonsuz olasılıklar var, nasıl tepki verebileceğim, aramızdaki şeylerin nasıl değişebileceği. Sonunda, gerçekten gidebileceği tek bir yol var.

"Ben de onu seviyorum."

Cliff'in önünde yere oturuyorum, dizlerimi göğsüme çekiyorum. Üzerimde böyle yükseliyor, bir kral ve ona yalvaran biri gibi. Lütfundan bir parça alabilmek için gözlerimle ona yalvarıyorum.

"O zaman sanırım konuşmamız gereken bazı şeyler var. Crystal'dan daha fazla, biliyorum." Sertçe yutkunuyor ve gözlerini benden kaçırıyor. Oda uzun bir süre sessiz kaldı.

"Beni yine yalnız bıraktın. Haftalarca. Neden?" Sorumu sadece fısıldayabiliyorum.

"Düşünmem gerekiyordu. Öyle demek istemedim... Özür dilerim." Hâlâ bana bakmıyor. Tekrar sertçe yutkunuyor.

"Lütfen bunu bir daha yapma." Sorum küçük ve yumuşak. Daha yüksek sesle ve daha büyük sorarsam onu korkutup kaçıracağımdan korkuyorum.

Kara gözleriyle bana bakmadan önce yutkunup başını sallıyor ve ben kırılıyorum.

Öne atılıyorum, yüzüne uzanıyorum ve onu her şeyimle öpüyorum. Yanaklarımdan yaşlar süzülüyor ama umurumda değil ve onun da umurunda olduğunu sanmıyorum. Bazı durumlar kırılganlıkları görmezden gelmeye izin verir.

Cliff beni saçlarımdan çekerek nefesimi kesiyor. Kızgın görünmüyor, gözleri şehvetle yanıyor ve nefesi hızlı ama yine de şaşkınlıkla ona bakıyorum.

"Şimdi ne var? Ne istiyorsun, Trig? Uyandığında, ki uyanacağını tüm kalbimle hissediyorum, neyi seçeceksin?" Gözleri hızla hareket ediyor, ben daha ağzımı oynatmadan yüzümde cevap arıyor. Uzun süre aramalarına gerek yok çünkü cevabım tam orada.

"Seçim yapmamıza gerek yok, Cliff. Bir hayatı yaşamamanın birden fazla yolu var. Neden seçelim ki? Bunun ne yararı olur ki?" Kendimi nazikçe çözüyorum

ve başımı göğsüne yasladım. "Hepsine sahip olabiliriz. Tüm üçgene."

Cliff saçlarımı okşamaya başlamadan önce bir an sessiz kalıyor. Tüm bedenim onun kutsanmış dokunuşuyla rahatlıyor.

"Eğer eminseniz, benim için bir sorun yok. Çok daha az değer verdiğim insanlarla çok daha garip ilişkiler yaşadım. Mesela Fransa'da bir ay geçirdiğim dominatrix ve palyaço vardı. Eski kız arkadaşı astronot, Slappy'nin balon zamanı sırasında sorun çıkarmaya başlayana kadar her şey eğlenceli ve oyundu. Bir daha asla dondurulmuş dondurma yemeyeceğim." Bu bomba gibi hikâyeyi anlattıktan sonra sessizce saçlarımı okşamaya devam ediyor.

Çenemi yerden kaldırır kaldırmaz başımı çevirip ona bakıyorum. "Şaka yapıyorsun, değil mi? Sen belediye otobüsüne binmeyen adamsın çünkü bazen koltukların üzerindeki numaralar soyuluyor ve onları eksik görmek seni rahatsız ediyor. Ve Palyaço Slappy adında biriyle çıkmak için Fransa'ya mı gittin?"

"Slappy de otobüsü sevmedi."

"Senin hakkında bilmediğim başka şeyler de var mı?" Kaşlarım inançsızlıkla çatıldı. Benimle taşak geçiyor olmalı.

Cliff'in dudağı bir tarafa doğru kalkıyor. "Çok fazla şey var. Bunlardan bazılarını keşfetmek ister misiniz?"

Beni yüzümün iki yanından tutup kaldırıyor ve bana attığı sırtıştan anlıyorum ki *evet*, onları tanımak istiyorum.

"Çok isterim, evet, lütfen." "Ne kadar iyi bir çocuk, ne kadar kibar."

Övgü karşısında sikim kabarmaya başladı. *Evet. İşte budur.*

"Şimdi, arkana yaslan."

Bana söylediğini yapıyorum ve önce hırkasının, sonra gömleğinin düğmelerini açmasını izliyorum. İkisini de çıkarıyor ve üzerinde sadece beyaz atlet kalıyor. Onu uzun yıllardır bu kadar az kıyafetle görmemiştim ve bu kadar fit olduğunu hatırlamadığımı söylemeliyim. Ya da belki de öyleydi ama ben ona bu gözle bakmıyordum. Her iki durumda da, *kesinlikle* tüm dövmeleleri *yoktu*.

"Ne oluyor lan?" Nefesimin altında fısıldıyorum. Tek boynuzlu bir ata da dönüşebilirdi.

Gömleğini çıkarırken daha da sırtıyor, muhteşem gövdesindeki dövmeleler daha da ortaya çıkıyor. O kadar güzel ki, kaslı bir adam değil, sadece zayıf ve tonlanmış. Vücudunu spor yaparak kazanmış biri.

kibirleri değil, sağlıkları için. Onun her parçasını öpmek ve onu bana getiren tanrıya ya da doğa gücüne teşekkür etmek istiyorum.

Geçici olarak elimi kaldırıp karnındaki dvmelerden birine dokunuyorum ve karın kasları seğirdiğinde gülümsüyorum. Sayısız coğrafi oluőumu merakla izliyorum. Bu çok uzun sürmüő, çok fazla emek ve acı gerektirmiő olmalı ve o bunu saklamıő. Ne kadar utanç verici. Sonra göğsünü görüyorum. Ait olmayan dövmeyi.

Benim gördüğümü gördü ve i geçirdi.

"Evet, senin yüzünden aldım. Bunu büyütme."

"Bunu büyük bir olay haline getireceğim. Kesinlikle büyük bir şey yapacağım." O kadar geniş gülümsüyorum ki yüzümün ikiye ayrılacağından eminim.

"Seni dizime yatırmak zorunda bırakma beni," diye mırıldanıyor.

Ağzım kurudu ve ellerim hareketsiz kaldı. Cliff bana bakıyor ve yüzünü bir karanlık kaplıyor. *Hay sikeyim.*

"Bunu ister miydin? Crystal istedi. Sen de isterdin, değil mi? Bir değil iki yaramaz oyuncağım olduğu için ne kadar őanslıyım." Saçlarımı tekrar okşamaya başladı.

Cevap vermeye çalışıyorum ama kelimeleri bir araya getiremiyorum.

"Söyleyecek bir şey yok mu? Ne utanç verici. Oyuncaklarımdan birinin işe yaramaz bir ağzı var. *Tsk.*"

Eli saçlarımdan eneme doğru kayıyor ve baőparmaęı dudaklarımı ayırıp ağzımın içine doğru iterken nefesim kesiliyor.

"Em."

Berbatım. Hayatım buna baęlıymıő gibi berbatım.

"Gözlerini benden ayırma," Cliff'in sessizce buyuran sesi beni düşünce sarmalımdan çıkartıyor. "Aklının bir daha dağılmasına izin verme. Benimleyken bunu yapamazsın. Tüm dikkatini bana vereceksin yoksa işimiz biter. Anladın mı?"

Başparmağını ağzımdan çekerken tkrğm eneme siliyor. Elini kendi dudaklarına götürüp az önce ıslattığım yeri yaladığında, kendi ellerim titriyor.

"Evet. Evet, anlıyorum. Dikkat edeceğim."

"Güzel. Benim hakkımda başka ne bilmek istiyorsun, oyuncak?" Saçlarımı okşamaya geri dönüyor ve ben evcil hayvan ismiyle rperiyorum.

Titreyen elimi kemer tokasına götürüyorum ve yarım santim yukarısında durup bekliyorum. Her ne kadar şaka yapmak ya da utanmak istesem de gözlerimi Cliff'ten ayırmıyorum. Başını sallayarak devam etmem için bana izin veriyor.

Biraz beceriksizce kemerini ve iyi dikilmiş koyu gri pantolonunun fermuarını açıyorum. Bacağından dolayı pantolonu tamamen çıkaramıyorum ve onu iki kez rahatsız bir şekilde kaldırmak istemiyorum, bu yüzden pantolonunu ve iç çamaşırını aynı anda aşağı çekiyorum.

Önümde gördüğüm şey karşısında gözlerim fal taşı gibi açıldı. Cliff her zaman biraz utangaçtı. Mayo falan giyerdi ama çıplak yüzmeye gidecek tipte biri değildi. Aşağıda bir canavar sakladığını bilmiyordum. Ve delinmiş. *Bu ne lan?*

"Sen de kimsin? En ufak bir çizik için yaygara koparıyorsun, ama burada içinden metal geçirmişsin-"

"Sana hiç anlamadığın bir şeyi açıklayayım. Kontrol edebildiğim ve edemediğim şeyler arasında bir fark vardır. Çoğu durumda önemli olan bu farktır. Eğer rastgele, sivri bir metal parçası tarafından kesilirim, ortaya çıkabilecek pek çok talihsiz olasılık vardır ve bunların hiçbirisi benim kontrolümde değildir. Eğer eyaletteki en güvenilir ve temiz piercingciyi bulursam, en iyi bakım sonrasını kullanırsam ve riskleri bilirim, o zaman kontrol bende olur. Bunun da ötesinde, harika hissettiriyor. Anlıyor musun, Trig?" Çenemi kavırıyor ve bana doğru eğiliyor.

"Sanırım öyle, evet." Bu pozisyonda elimden geldiğince başımı sallıyorum. "İyi hissettiriyor mu? Nasıl yani? Ne zaman?"

"Mesela sikimi emmen gibi." Başparmağını tekrar dudaklarımda gezdiriyor, gözleri oraya odaklanmış. "Bu hoşuna gider miydi? Hiç sakso çektin mi, Trig? Çok güzel bir ağzın var, çok yumuşak, onu boşa harcamak yazık olur."

Başımı sallamadan önce endişeyle yutkunuyorum.

"Hayır." "Hayır, ne?"

"Hayır, hiç..." Boğazımı temizliyorum ve biraz daha dik oturuyorum. "Daha önce hiç kimseye sakso çekmedim."

"Sikimi yalayacak mısın, Trig? Söyle bana. Söyle." Gözlerindeki sıcaklık kesinlikle kavurucu ve kendime dokunmak istememe neden oluyor. Şu anda bunun hoş karşılanmayacağına dair bir his var içimde. Bu tamamen Cliffle ilgili.

"Evet. İstiyorum." Bu pozisyonda olabildiğince dik oturuyorum. "Lütfen sikini emmeme izin ver."

Yanaklarım alev alev yanıyor. *Bunu gerçekten yapacak mıyım?* Cliff sandalyesinde arkasına yaslanıyor, kollarını kolçaklara yerleştiriyor ve sırtıyor. Aleti gururla duruyor, ağzımı bekliyor. *Evet, yapacağım.*

"Sadece seni uyarmak istiyorum, ne yaptığımı bilmiyorum." Ellerim terliyor ve kurumalarını önlemek için dudaklarımı yalıyorum.

"Ağızına koy ve ne olduğunu anla." Kıkırdıyor.

Onu elime almadan hemen önce, beni durdurmak için bileğimi tutuyor. Eğilip kulağıma fısıldıyor: "İstediğimiz zaman her şeyi durdurabiliriz ve bunu asla sana karşı kullanmayacağım. Seni bir daha asla terk etmeyeceğim. Seni seviyorum. Eğer bir şey seni rahatsız ederse dur ya da hayır de. Bana anladığını söyle."

"Anlıyorum," diye fısıldıyorum, kalbim göğsümde bir kuş gibi şakıyor.

"Devam et o zaman."

Arkasına yaslanıyor ve o otururken ben de elimi onun etrafına doluyorum, hâlâ ne kadar kalın olduğuna hayret ediyorum. Öne doğru kayıyorum ve gergin bir şekilde ağzımı açıyorum, elimi bir kez aşağı yukarı pompalarken dilimin önce tepenin üzerinde gezinmesine izin veriyorum. Tadıyla başa çıkıp çıkamayacağımı görmek için bir an duruyorum ve evet, fena olmadığına karar veriyorum. Bir damla pre-cum belirliyor ve biraz endişeyle onu yalıyorum. Tadı garip ama kötü değil. *Tamam, bunu yapabilirim. Başlayalım.*

Bana yapılmasından hoşlandığım şeyleri, hoşlanmadığım şeyleri ve geçmişteki sevgililerim tarafından dahil edilmiş olmasını dilediğim iyi hissettiren şeyleri hatırlamaya çalışıyorum. Bunları karıştırıyorum ve en iyi arkadaşım üzerinde kullanmaya başlıyorum.

Ya da en iyi arkadaştan daha fazlası sanırım. Her iki şekilde de, şimdi onun sikini yalıyorum.

Ve oldukça eğlenceli.

İki elimi de kullanmaya başlıyorum çünkü kaplaması gereken çok alan var. Onu derine sokmamdan hoşlanıyor gibi görünüyor çünkü saçlarımı tutuyor ve beni aşağı itiyor. Benim için zor, bu yüzden bazen öğürüyorum, ama elimden gelenin en iyisini yapmaya devam ediyorum. Dilimi ve dudaklarımı kullanarak o piercinglerle oynuyorum. Çıkardığı sesler bana oldukça iyi yaptığımı düşündürüyor.

"Kahretsin, çok iyi hissediyorsun, oyuncak," diye mırıldanıyor. "Seni dinlendirmeme izin ver. Böyle otur ve iyice açıl. O tatlı yüzünü sikeceğim ve sen de rahatlayacaksın."

Ne dedin?

"Um, tamam mı?" Ne demek istediğini gerçekten bilmiyorum ama ne isterse yapacağım. O benim Cliff'im.

Ağzımı sonuna kadar açıyorum ve onun hafif hırçın sırıtışına bakıyorum. Üzerimde pozisyon alıyor ve sikini ağzıma doğrultuyor. *Oh, tamam, yüzümü sik, şimdi anladım.*

Cliff boğazımın arkasına doğru yavaşça batarken inliyor. Oraya ulaştığında öğürüyorum ve sanki daha ileri gidemezmiş gibi geliyor.

"Sakin ol. Sadece rahatla. Bırak işi ben yapayım. Sadece açılman gerekiyor."

Boğazımdaki gerginliği hafifletirken onun koyu renk gözlerine odaklanıyorum, boğazıma geçerken boğulma hissini hissediyorum. Olduğu yerde hareketsiz kalırken gözleri bir an için sımsıkı kapanıyor. Sonra geri çekiliyor. Tekrar içeri itiyor.

Çok geçmeden gırtlığıma acımasızca girip çıkmaya başladı. Ağzımın kenarlarından tükürükler, gözlerimin kenarlarından yaşlar akıyor ve sikim o kadar sert ki pantolonumun içine boşalacağımdan korkuyorum. Birdenbire hafifçe geri çekiliyor ve sikinin nabzının attığını hissediyorum, ardından döllerini dilimin arkasına çarpıyor.

Yutkunuyorum, bu yeni his karşısında öğürmemeye çalışıyorum. Sanki sonsuza kadar boşalacakmış gibi geliyor ama sonunda bitiriyor, koltuğuna geri çöküyor ve beni de yanına çekiyor. Beni çıplak göğsüne yaslıyor ve kalp atışlarının benimki kadar hızlı olduğunu söyleyebiliyorum. Kırık bir bacağa bağlı olmayan çıplak uyluğuna doğru sürünüyorum.

"Bunun için teşekkür ederim. Çok iyi oynadın ve bunu yaparken çok iyi görünüyordun. Seni uzun zamandır istiyordum ve hayal ettiğimden bile daha iyiydin. Her şey yolunda mı? İyi hissediyor musun?" Cliff sırtımı kaşıyor ve şu anda baktığım gözler sıcak bir ilgi ve şefkatten başka bir şey değil, iki dakika önceki seks tanrısı gibi değil. Yine de aynı derecede muhteşem. *Bunu daha önce nasıl göremedim?*

"Ben iyiyim. Sanırım üzerinde çalışmam gereken bazı duygular var çünkü tüm bunlar benim için yeni. Sadece... hepsi. Ama yaptığımız şey hoşuma gitti. Seninle olmak."

"Güzel. Ben çok- Crystal?"

Başım şaşkınlıkla havaya kalkıyor, kaşlarım endişeyle çatılıyor. O kadar Kristal mi? Ne? Sonra onun yatağa baktığını görüyorum. Başımı neye baktığına çeviriyorum ve bana bakan büyük safir mavisi gözlerle karşılaşıyorum.

Yirmi Yedinci Bölüm - Kristal

"Uyanmıştın!" Trig kızarmış yüzünde kocaman bir gülümsemeyle haykırıyor. Az önce aldığı darbeyi alsa benim yüzüm de kıpkırmızı olurdu. *Vay canına.*

"Crystal, çok mutluyum-" Cliff duraklar ve Trig'in kucağındaki soyunmuş haline bakar. Kaşlarını çatar. "Şu anki soyunuk halim için özür dilerim. Trig ve benim üzerinde çalışmamız gereken bazı şeyler vardı."

Kıkırdamamak için tek söyleyebildiğim "Mmhmm," oldu.

"Bir süredir uyanık mıydın?" Trig soruyor, gülümsemesi aniden kayboluyor. "Mmhmm," diye tekrarlıyorum. Omuzlarım titriyor. Kendimi tutmak çok zorlaşıyor.

kıkırdamalar.

"Aman Tanrım. Neden bir şey söylemedin?" Trig yüzünü kapatır ve yere düşerek bir top haline gelir.

Cliff pantolonunu yukarı çeker ve atletini giyer. "Belli ki zaten başlamış olan bir şeyi bölmek istemedi. Crystal iyi bir kızdır ve ben meşgulken sözümü kesmemesi gerektiğini bilir. Değil mi tatlım?"

"Evet efendim," diye mırıldanıyorum. Daha sonra *iyi bir kız* olduğum için beni ödüllendirmek isteyeceğini söyleyen küçük, şımarık bir gülümsemeyle bana yukarıdan aşağıya bakıyor.

"Benden nefret mi ediyorsun Crystal?" Trig yerdeki cenin pozisyonundan soruyor. "Bekle ne? Gerçekten üzgün müsün? Oh bebeğim, hayır, ben senin sadece dramatik olmak. Hayır, senden nefret etmiyorum." Battaniyemi bir kenara atıp ayaklarımı yatağın kenarına vuruyorum.

"Trig, bunu konuşmuştuk. Crystal iyi. Otur ve bana bak. Anlayabilmen için açıklayacağım." Cliff dedi ki.

Trig ayağa kalkıyor ve ikimiz de Cliff'in göğsündeki üçgen dövmeyle ortaya çıkarmak için atletini aşağı çekişini izliyoruz.

"a, b ve c noktaları. Hepsi birlikte abc yapar. Crystal ve sen ab. Crystal ve ben ac. Sen ve ben bc." Gömleğini bırakıyor ve koltuğa geri yaslanıyor. "Farklı kombinasyonlar var ama hepimiz aynı şeklin parçalarıyız. Anlaşıldı mı?"

Trig ve ben ikimiz de başımızı sallıyoruz. Hepimiz daire şeklinde el ele tutuşup birbirimize gülümsüyoruz. Biraz tuhafız ve öğrenecek çok şeyimiz var ama çok eğlenceli olacak.

Karnım gurulduyor. "Sanırım biraz yemeğe ihtiyacım var."

"Muhtemelen. Sen dışarıdayken sana çorbadan başka bir şey veremedim," diyor Trig.

"Ne zamandır baygındım?"

Çocuklar bana kaçırdığım şeyleri anlattıktan sonra yemek yiyoruz ve sonra dışarı çıkıp bir süre Plato ile oynuyorum. Çok geçmeden hava karardı ve gece yarısı ne olacağını öğrenmek için gerçekten heyecanlıyım. Gece yarısı dönmediğimi söylediler ama şimdi tekrar uyandığıma göre kim bilir? Yine de bu lanetin sona ermesi için dua ediyorum.

Gece yarısını beklerken Trig'in benimle ilgilenirken izlemem için bıraktığı birkaç eski filmi izliyoruz. Seksenlerden kalma, uzun zamandır izlemediğim yarı animasyon yarı canlı aksiyon bir film var ve gitme vakti yaklaştığında kendimi tamamen kaptırmış durumdayım.

"Hey, tavşanı izlemeyi bırakıp zıplama vakti geldi." Trig şaka yapıyor ve ben homurdanıyorum.

"Berbat bir şaka ama haklısın. Hadi gidelim."

Trig ve ben açıklığa varıp bekleyene kadar patıkada ilerledik. Cliff'i geride bıraktık çünkü onu koltuk değnekleriyle ormanda dolaştırmak kabalık olurdu.

Dolunay olduğu için soyunduğumda her şeyim parlak ay ışığında sergileniyor. On iki vurduğunda, kollarımı iki yanıma koyuyorum, gökyüzüne bakıyorum ve... hiçbir şey yok.

Belki saatim yanlıştır diye birkaç saniye daha bekliyorum ama hayır, hiçbir şey yok. Değişiklik yok. Lanet bozuldu. Yüzümde bir gülümseme belirirken kalbim hızla çarpmaya başlıyor. Rahatlamaktan başım dönüyor.

"Hey, lanetin hala şeffaf olacağıyla ilgili kısmı neydi?" Trig soruyor.

"Dolunayda hâlâ şeffaf olacaksın' ya da onun gibi bir şey söyledi. Neden?" Şimdi şüphelenerek soruyorum.

"Kendine bir bak," diyor Trig bıkkın bir ifadeyle.

Bir kolumu göz hizama kaldırıyorum ve ciyaklıyorum. İkinci bir kol beni yere düşürüyor. Bacaklarıma bakıyorum ve çığlık atıyorum.

"Tüm vücudum mu?" Bağırıyorum.

"Evet. Hepiniz görünmezsiniz. Camın görünmez olması gibi. Yani 'Görünmez Adam' gibi hiçbir şeyin olmadığı bir görünmezlik değil. Yani açıkça bir şeklin var ama hepsi bu. Sadece bir şekil." Trig elini omzuma koydu.

Mükemmel küçük cam heykeller gibi görünen ayak parmaklarıma bakıyorum ve onları oynatıyorum. En azından cam kadar sert hareket etmiyorlar. Kendimi fiziksel olarak

Aynı, sadece deli gibi görünüyorum.

"En azından sadece dolunayda oluyor," diye mırıldanıyorum. Eğer bir çıkış yolu bulmaya çalışmazsam, kendimi kaybedeceğim. "Sence eve geri dönebilir miyiz? Gerçekten burada kalmak istemiyorum. Biri bizi fark ederse heykel gibi davranabilirim."

"Bu korkunç bir plan ama evet, bunu yapabiliriz. Hadi, giyin de gidelim. Benim kapüşonlumu alıp giyebilirsin. Daha fazla koruma sağlar."

"Teşekkür ederim tatlım. Şimdi gidip C açımızı bulalım."

Çok geçmeden, neyse ki kimse bizi fark etmeden eve geri döndük. Oturma odasına gittiğimizde Cliff'i okuma koltuğumda oturmuş, müstehcen kitaplarımdan birine bakarken buluyorum ve dikkatini çekmek için boğazımı temizlemek zorunda kalıyorum.

"Cliff! Geri döndük."

"Oh, özür dilerim. Kendimi bu hikayeye kaptırmışım. Bu tür şeyleri neden okuduğunu şimdi anlıyorum. Gerçekten balkabağı baharatlı latte aromalı ejakülatı mı var? İlgi çekici." Cliff hâlâ sayfalara bakarken şöyle diyor. "En sevdiğin kitaplardan daha fazlasını benimle paylaşmalısın."

"CLIFF!" Bağıríyorum. "Dikkatini ver!"

Üzerimdeki kazağın kapüşonunu indirmemle aynı anda kafasını kaldırıyor. Cliff kitabı yanındaki masaya koymadan önce birkaç kez yavaşça göz kırpmıyor.

"Her yerde böyle misin?" diye soruyor.

"Evet. Sanırım lanetin dolunayda şeffaf olmamla ilgili kısmı bu. Umarım bu sabah iyi olacağım anlamına geliyordur ama şimdilik cam gibi berrakım."

"Florit." Cliff beni düzeltti. "Bakabilir miyim?" Ayağa kalkmaya başlıyor ama sakat bacağına çok fazla baskı uygulayınca irkiliyor ve geri oturuyor.

Ben Cliff için soyunurken Trig tüm perdeleri kapatıyor ve evdeki tüm kapıları kilitliyor. Tekrar çıplak kaldığımda, onun için bir dönüş yapıyorum ve gözlerinin hayranlıkla kocaman açılmasını izliyorum.

"Hiç bu kadar güzel bir şey görmemişim. En berrak camdan ya da suya şekil verilmiş canlı bir heykel gibisin. Kendin gibi hissediyor musun?" Sesi merak dolu ve görünüşüm hakkında daha az garip hissetmemi sağlıyor.

"Sen söyle," diyorum küçük bir kahkaha atarak ve dikkatlice onun sağlam dizine oturup kollarımı boynuna doluyorum.

Cliff'in bakışları ısınırken bir elini kıcıımı sıkmak için etrafımda ve altımda dolaştırıyor. Elimde olmadan kıkırdıyor ve kıvraniyorum.

"Hatırladığım kadar yumuşak ve şaplak atılabilir."

Cliff beni öpmek için eğildiğinde, Trig odaya geri geliyor ve araya giriyor.

"Ah, özür dilerim. Gideyim mi?" diye soruyor, ellerini gergin bir şekilde sıkarak.

"Trig, neden gidiyorsun ki? Alınma ama daha birkaç saat önce seni onun siki ağzındayken gördüm." Cliff cevabım karşısında boğulurken gülmekten kendimi alamıyorum. "Ama bunun dışında biz abc'yiz, anlıyor musun? Yine de seni rahatsız ediyorsa etrafta olmak zorunda değilsin. Eğer görmek istemiyorsan Cliff ve ben aramızdaki zamanı gizli tutabiliriz. Gücenmem. Olan biten her şeyde senin her zaman rahat olmanı isterim."

Trig ellerini önünde birleştirir ve kaşlarını kaldırır. "Hayır, bununla ilgili bir sorunum yok. Sadece senin için endişelendim. İkinizi birlikte izlemek benim için çok iyi. Hem de çok iyi."

"Ve katılıyor musunuz?" Cliff soruyor.

"O da olur." Trig gülümsüyor. "İkinizin dahil olduğu her şey için gerçekten sorun yok. O palyaçoyla yaptığınız şey dışında. Kulağa kabataslak geliyor."

"Palyaço mu?" Cliff'e kaşlarımı kaldırarak bakıyorum.

"Başka zaman, tatlım." Alnımdan öpüyor ve ben erimek istiyorum. "Trig, Crystal'ın yatak odasına git, oyuncaklarının olduğu çekmecedeki bir şişe kayganlaştırıcı var. Lütfen onu bana getir."

"Çekmecelerimde ne olduğunu nereden biliyorsun?" Ben soruyorum.

Aynı anda Trig, "Tamam, sanırım," diyor ve odama gidiyor. "Buraya gelmeden önce sen yokken bir göz attım.

Bana teşekkür edeceksin. Yine de önerdiğim şey hoşuna gitmezse, ne dediğimi unutma."

"Hayır
diyebilirim."

"Doğru."

Trig geri gelir ve şişeyi Cliff'e verir, o da şişeyi yan masaya koyar.

"Pekala, Trig. Elimizde harika bir fırsat var. Dünyanın en güzel kadını, insanoğlunun daha önce bilmediği bir halde karşımızda duruyor ve eğer onu aptal yerine koymazsak tam bir aptal oluruz. Onunla işimiz bittiğinde bir kase tatlandırılmamış jelatin gibi titrek ve görünmez olmazsa, inanılmaz bir fırsatı kaçırmış oluruz. Soyun."

İtiraf etmeliyim ki planını beğendim. Trig de öyle görünüyor çünkü çok hızlı bir şekilde beyaz tişörtünü ve kot pantolonunu çıkarıp boxer'ını

ve hazır bekliyor.

"Güzel. Crystal, ayağa kalk ve Trig'le yüzleş. Trig, onun önünde diz çök ve ağzınla onu memnun et. Ben parmaklarımı onun arkasında kullanacağım. Boşalması gerekiyor."

"Bu konuda çok resmisin," diye şakacı bir sesle söylemeye çalışıyorum ama Trig yüzünü kalçalarımın arasına gömüp klitorisimi yalamaya başladığında sesim titrek çıkıyor.

"Neyin işe yaradığını biliyorum. Kahretsin, bu çok ilginç. Trig'in yaptığı her şeyi görebiliyorum." Trig'in üzerimde çalışmasını izlerken duraklıyor. "Trig, o kısma geldiğinde dilini düzleştir," diye talimat veriyor Cliff. Bunun iyi bir talimat olduğunu kabul etmeliyim.

Cliff önce bir, sonra iki parmağını içime sokuyor ve Trig ile aynı anda çalışmaya başlıyor. Harika bir çift oluşturuyorlar ve Cliff içime bir parmak daha sokarken, Trig klitorisimi emiyor, beni inletiyor, orgazmımın yaklaştığını hissediyorum.

Aradan geçtiğinde Cliff parmaklarını çekiyor ve Trig'e bir kez daha talimat vermek için duraklıyor. "Durma," diye emrediyor ve ben devam eden hissin ezici duyguları karşısında sızlanıyorum. Sonra bir şişenin açıldığını duyuyorum ve arka girişime sürülen serin ıslaklığı hissediyorum.

"Oh! Um."

"Sadece parmaklarım," diye yatıştırıyor Cliff. "Rahatla."

Dediğini yapıyorum ve Trig devam ederken onun dikkatlice, yavaşça kıcımı germesine izin veriyorum. Aşağı baktığımda Trig'in gözlerinin yüzümle Cliff'in parmakları arasında gidip geldiğini görebiliyorum ve tüm bunların onlara ne kadar tuhaf göründüğünü düşünüyorum. Bir şekilde bu kadar özel ve egzotik olduğum düşüncesi beni zaten olduğumdan daha da fazla tahrik ediyor ve bir orgazm daha sürünerek içime çöküyor.

"Hazırsın, tatlım. Trig, onu yatak odasına götür, seninle orada buluşuruz."

Bir anda Trig ve ben yatakta karşılıklı uzanmış, birbirimizin saçlarını okşuyorduk. Birbirimizin her bir parçasını görebilmek için ışığı açık tuttuk. Çok romantik bir ışıklandırma olmayabilir ama her çilini, her yara izini görebiliyorum ve buna bayılıyorum. Bir sürü küçük yara izi var. Ne kadar sakar olduğunu bildiğimden, eminim her birinin arkasında bir kaza vardır. Her hikayeyi duymak için sabırsızlanıyorum.

Bir süre sonra Cliff koltuk değnekleriyle topallayarak odaya girdi. Ona yardım etmeyi teklif etmekten daha iyisini biliyorum; iyi hareket ediyor ve gururu

Aksini söylersem yaralanır. Yatağın ucuna oturuyor ve koltuk değneklerini uzatarak bekliyor. Trig zıplayıp onları kapıyor ve şifonyerin üzerine koyuyor. Trig'in bu kadar sevimli bir şekilde itaatkâr olması beni gülümsetiyor. Başını okşamak ve ona iyi bir çocuk olduğunu söylemek istiyorum. Belki bir ara yaparım.

"İşte geldik. Crystal, buraya gel tatlım," diyor Cliff kıyafetlerini çıkarmaya başlarken. Dudaklarımı yalıyorum ve dediğini yapıyorum.

O gömleklerini çıkarırken ellerimi kemer tokasının üzerinde gezdiriyorum. "Bakabilir miyim?"

"Olabilir," diye yanıtlıyor öfkeli bir bakışla.

Hayatımda hiçbir pantolonu bu kadar hızlı çıkarmamıştım.

"Trig, hiç bir kadına anal yoldan girdin mi?" Cliff o saçma olmayan ve bende saklanma isteği uyandıran tarzıyla soruyor.

"Uh, hayır. Neden?" Trig yatağın kenarındaki Cliff'in yanından cevap veriyor. "Yavaş ve dikkatli ol ve rahatlamasına izin ver. Al bunu."

Cliff ellerini

Trig kayganlaştırıcı şişesini getirdi. "Bunu hem onun hem de kendinin üzerinde bolca kullan. Crystal, yüzünü bana dön. Kucağıma otur. O zaman konuşmayı kesebiliriz. Söz veriyorum bir gün ikiniz de iyi eğitilmiş olacaksınız ve tüm bunlarla uğraşmamıza gerek kalmayacak."

"Evet, efendim." Böyle bir şeye başka ne diyeceğimi bilemiyorum.

Her neyse, konuşmamı bitirdiğime memnunum ve

Soğuk bir damla kıcımdan aşağı akarken irkildim. Sonra bunun sadece Trig olduğunu hatırladım. Tamam. Cliff'in dövmeli kalçalarına otururken Trig kaygan sıvıyı üzerime masaj yapıyor.

"Sikime tırman tatlım. Güzel amını doldur."

Cliff'in talimatlarını yerine getirirken titriyorum, kalın, delinmiş penis kaygan kanalıma girerken inliyorum.

"Sonuna kadar. Sonuna kadar içine al. Şimdi iyi bir kız ol," diye talimat veriyor ben onu tamamen içine sokmaya çalışırken.

İçime tamamen oturduğunda ikimiz de mükemmel bir hisle iç çekiyoruz. uygun.

"Benimle uzan. Trig'i içeri al. Ne yazık ki seni göremiyor. mükemmel, sıkı kıcını sikerken. Oh peki, yine de o çekip gittiğinde senin açık göt deliğinden damlayan döllerini izleyeceğiz, değil mi benim tatlı küçük sürtüğüm?"

Cliff öne eğildi ve meme ucumu ısırды. Dişlerimi sıkıp bağırmamı engellemeye çalışırken onun etrafında kenetleniyorum. Kendimi topladığımda cevap veriyorum, "Bu

Tamam. Her iki deliğimden de döl akana kadar ikinizin de beni becermesini istiyorum. Lütfen Trig, acele et."

"Onu duydun, Trig. Şimdi git."

Trig saçlarımı boynumdan uzaklaştırıyor ve sırtıma bastırıyor. Kulağıma yaklaşıyor ve fısıldıyor, "Çok fazla gelirse söyle. Sadece, ne bileyim, cevizli turta de, ben de durayım."

"Cevizli turta mı?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Evet," diyor biraz daha yüksek sesle. "Cevizli turta güvenli kelimedir, Cliff." "İyi çocuk," diye mırıldandı Cliff.

Trig tıslıyor ve bana daha çok bastırıyor.

"Tamam. Tamam. Tamam. Seni seviyorum Crystal. Seni göremediğimde bile çok güzelsin."

Bana olan aşkını ilan ettiği gerçeğini idrak edemedi, sikinin başının arka girişime baskı yaptığını hissediyorum. Alnımı Cliff'in göğsüne koyarak eşit nefes almaya çalışıyorum. Biraz içeri itiyor, beni keskin bir şekilde nefes almamı sağlayacak kadar geriyor. Trig boynuma ve omzuma hafif öpücükler kondurmak için duraklıyor.

"Çok iyi hissediyorsun Crystal. Seni harika hissettirmeme izin ver." Tatlı sözleri ve nazik dokunuşlarıyla daha da içeri iterken rahatlıyorum.

Şimdi Cliff'in sikine doğru bastırıldığını hissedebiliyorum. Bu fikir beni o kadar heyecanlandırıyor ki Trig'i geriye doğru itiyorum, şimdi daha da içimde olmasını istiyorum. Trig beni göğsümden tutuyor, kalçalarını son birkaç santim ileri doğru hareket ettirirken her eli bir göğsüme masaj yapıyor. Tamamen içime girdiğinde nefes nefese kalıyorum, saçlarım alnımda terliyor. Hiç bu kadar dolu hissetmemiştim.

Cliff sesinde saf bir merakla, "Bu çok güzel," diyor. Gözlerini bacaklarımın arasındaki boşluğa doğru takip ediyorum ve içimde üst üste duran iki siki görüyorum. O kadar yakınlar ki, aralarında görünmez ince bir tabaka olmasaydı neredeyse birbirlerine değeceklerdi.

Herkes orada durup uzun uzun baktıktan sonra gülerek, "Biri bir şey yapsın," diyorum.

"Sorun değil," diye kıkırdıyor Trig. Kalçalarını dikkatlice geriye doğru çekmeye ve içimden kayarak çıkmaya başlıyor.

Cliff tüm bu süre boyunca aramızdaki boşluğu izlerken gözlerini kocaman açıyor. Trig neredeyse tamamen içimden çıktığında, hızlı bir hamleyle tekrar içeri itiyor. İnliyorum, yüksek ve nefes nefese. Bu Cliff'in dikkatini çekiyor.

"İşte bu. Siklerimize o kadar açsın ki, kızışmış bir hayvan gibi inliyorsun." Cliff kalçalarımı tutuyor ve Trig'le aynı anda içime giriyor.

Bu duygu o kadar baskın ki gözlerim ele geçirilmiş gibi geriye doğru yuvarlanıyor. "Benim zavallı küçük yarak düşkünü sürtüğüm. Ona her şeyi ver, Trig. O çok iyi bir kız, kışını döllerinle doldur. Tatlı iç organlarına sıçramasını izleyelim."

Bölüm Yirmi Sekiz - Uçurum

"Emredersiniz efendim," diye ağzından kaçırıyor.

Güzel. Onları böyle kontrolü zar zor ellerinde tutarken izlemeye bayılıyorum. İkisi de bu etkileşimlerin dışında çok farklılar. Onları bu şekilde izlemek sarhoş edici. Tabii ki onlar üzerinde gerçek bir kontrolüm yok ve olmasını da istemem. Ben sadece onların istediklerini istiyorum ve biliyorum ki onlar da benim için aynı şeyi istiyorlar. Onları seviyorum.

"Siktir, onun içinden çok iyi görünüyorsun. Sikin benime süründüğünü hissedebiliyorum. Piercinglerin, Cliff... Kahretsin Crystal, kıçın çok sıkı. Klitorisini ovmama izin ver, bebeğim. Hoşuna gitti mi? Kahretsin. Ne kadar dayanabilirim bilmiyorum." Görünüşe göre Trig sikişirken bile gevezelik ediyor.

Crystal'a doğru uzanıp elimi Trig'in ağzına vuruyorum. "Bir dahaki sefere senin için bir tıkaç alırız."

Trig şiddetle başını sallıyor ve ben de kendimi tutamayıp homurdanıyorum. Çok eğlenceli bir oyuncak olacak.

Trig aramızda klitorisini ovalarken Crystal titriyor ve üstüme kapanıyor. Boşalmak üzere olduğu açıktı. Kalçalarını sabit tutuyorum ve yoğun bir orgazm sırasında donup kalacağını ve onu tutmak için bana ihtiyaç duyacağını bilerek içine doğru itiyorum. Tabii ki haklıydım. Görebildiğim çıplak hatlarından ağzının açıldığını ve gözlerinin kapandığını anlayabiliyorum. Trig ve ben hızımızı artırırken o hareketsiz kalıyor. Kendi orgazmımın yaklaştığını hissedebiliyorum ama onu savuşturmaya çalışıyorum. İki sevgilimin de benden önce orgazm olması benim için çok önemli. Neyse ki Trig, Crystal'ın çok gerisinde değil.

"Kendimi tutamıyorum," diye mırıldanıyor.

"O zaman yapma." Yüzünü kendime çekiyorum ve Crystal'ın yumuşak omzunun üzerinden öpüşüyoruz.

Vücudunun titrediğini hissettiğimde geri çekiliyorum ve gözlerimi Crystal'ın kalçalarının arasındaki bölgeye dikiyorum. Bunu kaçırmak istemiyorum.

Trig'in hareketleri duraksıyor ve çok geçmeden Crystal'ın içine bir döl akıntısı fışkırıyor, içine sıcıyor. Bu şimdiye kadar gördüğüm en garip ama bir şekilde en ateşli şeydi.

Kendi orgazmım başlamadan önce tek söyleyebildiğim "İyi çocuk".

Ben onu itip çekerken döllerim Crystal'ın vajinasına sıcıyor ve duvarlara bulaşıyor. Benim ve Trig'in dölleri çok yakın, çok yakın, ama

Ayrı ayrı. Sonunda ikimiz de hareketsiz yattık, nefes nefese kaldık ve ortağımızın içinde yumuşadık.

"Çok iyiydin Crystal." Bir elimle sırtını ovuyor, diğer elimle kafa derisini usulca kaşıyorum. "Hiç bu kadar harika bir şey hissetmemiştim. Seni çok seviyorum."

Crystal'ı şakağından öpüyorum ve Trig onun üzerine eğilip aynı noktadan öptüğünde gülümsüyorum. Sırtını sandalyeye dayayarak oturmak için vücudunu yere doğru kaydırıyor ve yaramaz bir sırıtışla ikimize de bakıyor. Bir tür saçmalığa hazırım.

Tabii ki Trig ağzını açar ve "Ben de seni seviyorum Crystal. Restoranı yeniden açman için sabırsızlanıyorum. En iyi kremalı turtaları sen yapıyorsun."

Crystal ayağa kalkar ve ona ters ters bakar. "Seni göt deliği," diye tersliyor.

Aralarındaki kavgayı durdurmak için hazırlandım. *Bu akşamın böyle bitmesini istemezdim.* Onun yerine Crystal gülümsüyor.

"Ben de o şakayı yapacaktım. Oraya ilk senin geldiğine inanamıyorum." Suratını astı.

"Ertelersen, kaybedersin."

"İkiniz de çocuksunuz. Önceki tüm övgülerimi geri alıyorum," diye homurdanıyorum.

Ancak içten içe sevinçten havalara uçuyorum. *İki tane.* Bende *iki* tane var. Benim gibi biri için bu nasıl mümkün olabilir? Hangi tanrı beni kutsadıysa teşekkürü hak ediyor, sorgulamamın hakaretini değil. Bana verilen hediyeyi kabul edeceğim.

Trig ve Crystal yerde burun buruna birbirlerine sarılırlar. Trig Crystal'ın saçını düzeltmek için uzanıyor ama hedefini ıskalıyor, eli Crystal'ın arkasında sallanıp duruyor. Crystal bir kahkaha atıyor ve bu da Trig'in karşılık olarak gülmesine neden oluyor. Kısa süre sonra ikisi de kıkırdıyor ve yerde yuvarlanıyorlar. Gıdıklama dövüşü yapmaya çalışıyorlar ama Crystal, Trig'in vücut parçalarını onunkilerden çok daha kolay bulabilme yeteneğiyle kolayca kazanıyor. Tabii ki, onu birden fazla kez bulmak için vücudunda hala dölümüzü görme yeteneğini kötüye kullanıyor ve bu da onu çıldırtıyor gibi görünüyor.

"Tamam, bu kadar cum-spotting yeter. Duş alacağım ve sonra giyineceğim," diye anons ediyor Crystal banyoya doğru yola çıkmadan önce.

"Boo! Hiss!" Trig arkasından sesleniyor, başparmak aşağı.

"Sorun değil Trig. Birazdan duş alman gerekecek zaten. Şimdilik benimle yat. Konuş benimle. Nasıl hissediyorsun?" diye sordum.

"Ben iyiyim. Aslında harikayım," diye yanıtlıyor yanımdaki yatağa sürünerek girerken. "Muhtemelen hiç bu kadar iyi hissetmemiştim. Daha iyi olabilecek tek şey Crystal'ın normale döneceğinden emin olmamız. İyi olacağından emin olmamıza rağmen şu anda biraz korkutucu. Ben de hâlâ bacağı için endişeleniyorum. Bu çok kötü."

"Bacağı iyi. Yakında iyileşecektir. Crystal'a gelince, ben de endişeliyim ama onun da iyi olacağına inanıyorum. Trig, ona sahip olduğum için çok mutluyum. Sen de öyle. Ne harika bir hayat olacak." Kendimi bu şekilde savunmasız bırakmaya alışmak biraz zaman alacak ama bundan hoşlanabilirim.

"Gerçekten harika olacak. Bu arada, hepimiz hemen birlikte mi yaşayacağız? Yoksa bu çok mu hızlı olur? Çünkü ikinizin birbirine bağlı arazileri var, bu yüzden ikinizin burada kalması doğal görünüyor, ancak soru şu ki, iki evi de tutacak mıyız yoksa büyük bir tane mi inşa edeceğiz? Kesinlikle benimkinde yaşamamalıyız. Küçük ve çok dağınık. Merak etmeyin, ortak evimizi temiz tutacağıma söz veriyorum. Ben-"

"Trig, lütfen, dur." Elimi gözlerimde gezdiriyorum. Bu adam bana çok baş ağrısı çektirecek. "Şimdilik bunun için endişelenmeyelim."

"Tamam ama umarım kedim köpeğiyle iyi anlaşır. Pytha bir ev kedisi ve şimdiye kadar sadece yalnız yaşadı."

"Kedinize Pythagoras'ın adını mı verdiniz? Crystal'ın köpeğinin adı Platon'u kim etkiledi?" Kaşlarımı kaldırarak soruyorum.

"Evet! Harika değil mi?" Gülümsüyor. Saçları sağa sola savruluyor ve yanakları hâlâ kızarmış.

"İkiniz de ineksiniz."

"Aww dostum," diyor Crystal kapı aralığından, görünüşe bakılırsa son konuşmayı duymamış. "Beni onunla aynı kefeye koyma."

"Hayatta olmaz. Artık bana mahkûmsun, inek herif." Trig, pamuklu geceliğini başına geçirirken Crystal'a bir yastık fırlatıyor.

"Oof. Lanet olsun. Az önce bana nerderino dediler ve ben her nasılsa seni hala seviyorum. Bu çok aptalca." Crystal yatağa sıçradı ve Trig ile benim aramda zıpladı. "Eh, sanırım buna alışabilirim. Yatağымda iki ateşli çıplak adam olayı oldukça hoş."

"Dünyadaki her güzel şeyi hak ediyorsun Crystal. Kibarlıktan başka bir şey değilsin. Şimdi biraz dinlenmeye ihtiyacımız var ve uyandığımızda dünyanın ona gösterdiğin iyiliğe karşılık verip vermeyeceğini göreceğiz."

Bölüm Yirmi Dokuz - Cliff

Havadaki koku benimle alay ediyor, bana zamanında gelmedeki başarısızlığımı hatırlatıyor. Normalde öğle yemeğimi saat tam on birde yerim. Dakik olmayı severim. Ancak bugün, özellikle kirli bir sergi parçası müzeye gönderildikten sonra eve gidip duş almam gerekti. Şimdi saat öğleni geçti ve her gün yemek yediğim kafe kapalı. *Lanet olsun.*

Her gün sipariş ettiğim pastırmalı sandviçlerin kokusunu hâlâ alabildiğim kapalı kafenin önünde duruyor ve Ana Cadde'deki hafif trafiği izliyorum.

Kazadan sonra bugünlerde kullandığım bastonuma dayanarak, etrafımda günlerini geçiren insanlara bakarken gergin bir şekilde yerimde sürünüyorum. Bugün hava yaz mevsimine göre oldukça serin, bu yüzden dışarıda bir sürü insan var. Anneler küçük çocuklarını bebek arabalarında gezdiriyor. Yaşlı adamlar banklarda oturmuş yerel siyaset hakkında tartışıyor. Buz gibi sarı saçları olan güzel bir kadın bir dükkânın vitrinine bir tabela asıyor.

O kadını daha önce birçok kez gördüm. Her gece yatağında, diğer sevgilimizle birlikte. Ayda bir kez gece görünmez oluyor ama sabaha normale dönüyor.

Kadın geri çekilir, ellerini geniş kalçalarının üzerine koyar ve yaptığı işi kontrol etmek için tabelaya bakar. Hafifçe yeniden ayarlıyor ve bir kez daha gözden geçiriyor. Memnun bir şekilde başını sallayarak uzaklaşıyor ve tuğla binanın içine doğru yürüyor.

Crystal's Pies
Artık Geç
Saatlere Kadar
Açık

Tabela gökkuşağı harfleriyle ışıltı ışıltı parlıyor. Turta. *Hmm.* En sağlıklı öğle yemeği değil ama güzel ve açım.

Her türlü değişiklikten duyduğum endişe oraya gidip yemek yememi istemiyor.

Ama kim olduğunu biliyorsun. Güvenli bir yer. Orada sevgi var. Ne kadar güzel olduğunu gördün mü?

Bugünlerde genelde olduğu gibi libidom devreye giriyor. *Neden gidip pastasının tadına bakmıyorsun?*

Kumral saçlı bir adam bir taşa takılıp tökezliyor ve dükkanın dışındaki

bisiklet askısına takılıyor. Başımı salladım. *Birisinin*

o adamı hayatta tut.

Buna karar verdim. Caddenin karşısına geçip dükkana doğru ilerliyorum.

Trig ve Cliff Seksi Bonus Bölüm

Cliff Trig'i ziyaret ettiğinde ve dağınık evini gördüğünde neler olduğunu bilmek ister misiniz? Hikayeyi öğrenmek için bültenime abone olun!

[BURAYA](#) tıklayın!

Adanmışlık

Bu kitap Cassie, Latrexa, Shannon, Tiera, Courtney ve Alijay'e ithaf edilmiştir. Hepiniz olmasaydınız bu kitabı başarıya ulaştıramazdım.

Crystal'ın okuduğu şu elektrikle çalışan pembe uzaylıları merak ediyorsanız? Onları Latrexa yazdı. [Latrexa Nova'nın Xirashi](#) kitaplarına bakın, sonra bana teşekkür edersiniz.

Cliff'in okuduğu kitaptaki gibi balkabağı baharatlı latte aromalı ejakülatla ilgileniyorsanız Juno Delight'ın [Plowed by the Pumpkin King](#) kitabına göz atın.

Bul Beni

Güncellemeler ve olası saçmalıklar için beni burada

bulabilirsiniz! [Amazon yazar profili](#)

[Instagram](#)

[Facebook](#)

[TikTok](#)

[Haber Bülteni](#)

